

مجموعه قوانین حوزه سرمایه گذاری در شهرداری ها

مجموعه قوانین حوزه سرمایه گذاری در شهرداری ها

۳	فصل ۱: قانون درآمد پایدار و هزینه شهرداری ها و دهیاری ها
	فصل ۲:
۱۰	الف- آیین نامه مالی موضوع ماده (۱) قانون درآمد پایدار و هزینه شهرداری ها و دهیاری ها
۱۴	ب- صلاح آیین نامه مالی موضوع ماده (۱) قانون درآمد پایدار و هزینه شهرداری ها و دهیاری ها
	فصل ۳:
۱۶	الف- قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی مصوب سال ۱۳۸۱
۲۲	ب- آیین نامه اجرایی قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی
۳۱	فصل ۴: قانون تأمین مالی تولید و زیرساخت ها
۵۴	فصل ۵: آیین نامه تضمین معاملات مشارکت عمومی - خصوصی
۶۳	فصل ۶: قانون سرمایه گذاری خارجی
۶۷	فصل ۷: آیین نامه تضمین معاملات دولتی

مجموعه مصوبات شورای اسلامی شهر در حوزه سرمایه گذاری

۸۰	فصل ۱: آیین نامه اجرایی پنجره واحد سرمایه گذاری شهرداری شیراز (فاز اول)
	فصل ۲:
۸۳	الف - مصوبه تشویق و حمایت از سرمایه گذاران خارجی
۸۴	ب - آیین نامه تشویق و حمایت از سرمایه گذاران خارجی
	فصل ۳:
۸۷	الف - مصوبه اجرای مشوق های سرمایه گذاری
۸۸	ب - آیین نامه اجرای مشوق های سرمایه گذاری

فصل ۱ :

قانون درآمد پایدار و هزینه شهرداری ها و دهیاری ها

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست «قانون درآمد پایدار و هزینه شهرداری ها و دهیاری ها» که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ یکم تیرماه یکهزار و چهارصد و یک مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۴۰۱/۰۴/۲۲ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۱۵/۱۱/۴۲۰-۲۸ مورخ ۹/۵/۱۴۰۱ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجرا ابلاغ می گردد.

رئیس جمهور - سیدابراهیم رئیسی

ماده ۱- شهرداری ها و دهیاری ها می توانند در چهارچوب قوانین و مقررات از انواع ابزارهای تأمین منابع مالی و روشهای اجرائی مناسب برای اجرای طرحهای مصوب شهری و روستایی و طرحهای سرمایه گذاری و مشارکتی با پیش بینی تضامین کافی استفاده کنند.

آیین نامه مالی موضوع این ماده ظرف سه-ماه از تاریخ لازم الاجراء شدن این قانون با پیشنهاد مشترک شورای عالی استان ها و وزارت کشور تهیه می-شود و به تصویب هیأت وزیران می رسد.

تبصره - دهیاری ها می توانند به عنوان دستگاه اجرائی از اعتبارات تملک دارایی-ها استفاده نمایند. آیین نامه اجرائی موضوع این تبصره ظرف سه-ماه از تاریخ لازم الاجراء شدن این قانون توسط وزارت کشور با همکاری سازمان برنامه و بودجه کشور تهیه می-شود و به تصویب هیأت وزیران می-رسد.

ماده ۲- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی که در محدوده و حریم شهر و محدوده روستا ساکن هستند و یا به نوعی از خدمات شهری و روستایی بهره می برند، مکلفند عوارض و بهای خدمات شهرداری و دهیاری را پرداخت نمایند.

تبصره ۱-

الف - درآمد از عوارض محلی: وجوهی است که برای تأمین بخشی از هزینه های شهر و روستا بر مواردی اعم از اراضی، مستحدثات، تأسیسات، تبلیغات معابر و فضاهای درون شهری و روستایی و ارزش افزوده ناشی از اجرای طرحهای توسعه شهری و روستایی و دارایی های غیر-منقول مطابق قوانین و مقررات تعیین می گردد. عناوین عوارض و ترتیبات وصول آن با پیشنهاد شورای اسلامی شهرها و بخشها پس از تأیید شورای عالی استان ها، تهیه گردیده و دستورالعمل آن حداکثر تا پایان آذرماه هر سال توسط وزیر کشور، تصویب و ابلاغ می-شود. وضع هرگونه عوارض به-غیر از موارد اعلام-شده ممنوع می باشد و مشمول یکی از مجازات-های تعزیری درجه شش موضوع ماده (۱۹) قانون مجازات اسلامی مصوب ۱/۲/۱۳۹۲ با اصلاحات و الحاقات بعدی خواهدبود.

عوارض ابلاغی باید مطابق ضوابط ذیل باشد:

۱- تناسب وضع عوارض با توجه به شرایط محلی و دسته-بندی شهرداری ها اعم از کلان-شهرها (شهرهای بالای یک میلیون نفر)، سایر شهرها و روستاها

۲- برنامه ریزی در جهت وضع عوارض بر بهره-برداری به جای وضع عوارض بر سرمایه گذاری

۳- عدم أخذ عوارض مضاعف

۴- ممنوعیت دریافت بهای خدمت و سایر عناوین مشابه در مواردی که عوارض، وضع یا ابطال شده-باشد.

۵- عدم اجحاف و تبعیض در أخذ عوارض بویژه بین اشخاص حقیقی و حقوقی

۶- توجه به افراد ناتوان در پرداخت و لحاظ معافیت ها یا تخفیف برای گروههای ناتوان از جمله افراد تحت پوشش کمیته امداد امام خمینی (ره) و سازمان بهزیستی کشور

۷- مبنای محاسبه عوارض در انواع عوارض محلی قیمتتهای معاملاتی موضوع ماده (۶۴) قانون مالیات های مستقیم مصوب ۳/۱۲/۱۳۶۶ با اصلاحات و الحاقات بعدی و تبصره های آن می باشد.

۸ - حداکثر رشد عوارض محلی نسبت به سال قبل به میزان تورم اعلامی مراجع ذی-صلاح می باشد.

۹- بهای خدمات دریافتی توسط شهرداری ها و دهیاری ها منحصر در عناوینی است که در دستورالعمل موضوع صدر این تبصره به تصویب وزیر کشور رسیده-است.

ب - بهای خدمات: کارمزدی است که شهرداری، سازمان-ها، مؤسسات و شرکتهای وابسته به شهرداری-ها و یا دهیاری-ها در چهارچوب قوانین و مقررات در ازای ارائه خدمات مستقیم، وصول می-کنند.

تبصره ۲- چنانچه اجرای طرحهای توسعه شهری و روستایی مصوب مراجع

ذیصلاح مستلزم جابجایی تأسیسات از جمله برق، آب و گاز باشد، باید بدون دریافت وجه توسط دستگاههای اجرائی انجام پذیرد. شهرداری ها و دهیاری-ها از پرداخت هزینه روشنایی معابر، میادین و بوستان ها معاف می باشند.

تبصره ۳- شهرداری-ها و دهیاری-ها موظفند کلیه عناوین و نحوه محاسبه عوارض را پس از طی مراحل قانونی، حداکثر تا پایان بهمن-ماه برای اجراء در سال بعد به اطلاع عموم برسانند. وزارت کشور مسؤول نظارت بر اجرای این تکلیف و معرفی مستنکفان به مراجع قانونی می باشد.

تبصره ۴- برقراری هرگونه عوارض و سایر وجوه برای انواع کالاهای وارداتی و تولیدی و نیز ارائه خدماتی که در قانون مالیات بر ارزش افزوده و سایر قوانین، تکلیف مالیات و عوارض آنها تعیین شده-است، همچنین برقراری عوارض به درآمدهای مأخذ محاسبه مالیات، سود سهام شرکتهای، سود اوراق مشارکت، سود سپرده گذاری و سایر عملیات مالی اشخاص نزد بانکها و مؤسسات اعتباری غیر-بانکی مجاز توسط شوراهای اسلامی و سایر مراجع ممنوع می-باشد.

تبصره ۵ - از تاریخ لازم الاجراءشدن این قانون، تبصره (۱) ماده (۵۰) قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۷/۲/۱۳۸۷ با اصلاحات و الحاقات بعدی نسخ می گردد.

ماده ۳- نرخ عوارض نوسازی موضوع ماده (۲) قانون نوسازی و عمران شهری مصوب ۷/۹/۱۳۴۷ با اصلاحات و الحاقات بعدی به میزان دو و نیم درصد (۵/۲٪) ارزش معاملاتی آخرین تقویم موضوع صدر و تبصره (۳) ماده (۶۴) قانون مالیات های مستقیم تعیین می گردد.

تبصره - مؤدیانی که از تاریخ لازم-الاجراء شدن این قانون ظرف یک-سال نسبت به تعیین تکلیف نحوه پرداخت عوارض نوسازی معوق خود اقدام نمایند، مشمول بخشودگی جرائم عوارض می شوند.

ماده ۴- نیروی انتظامی موظف است علاوه بر تعرفه صدور و تمدید گذرنامه و گواهینامه رانندگی نسبت به دریافت ده-درصد (۱۰٪) سهم شهرداری ها و واریز آن به حساب تمرکز وجوه وزارت کشور نزد خزانه-داری کل کشور اقدام کند تا وزارت مزبور براساس میزان وصولی هر شهر به آن شهرداری پرداخت نماید.

ماده ۵ - خزانه داری کل کشور موظف است از محل ماده (۲۳) قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی مصوب ۸/۱۲/۱۳۸۹ با اصلاحات و الحاقات بعدی، هر ماه سهم شهرداری ها و دهیاری های کشور را به حساب تمرکز وجوه وزارت کشور نزد خزانه داری کل کشور و سهم سایر ذی نفعان را به حساب درآمد عمومی واریز کند. وزارت کشور موظف است جرائم وصولی هر استان را میان شهرداری ها و دهیاری های همان استان و بر اساس شاخص جمعیت، توزیع و حداکثر تا پانزدهم ماه بعد به حساب آنان واریز نماید.

ماده ۶ - ماده (۱۵) قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی و تبصره (۲) آن به شرح زیر اصلاح و یک تبصره به عنوان تبصره (۳) به آن الحاق می-گردد:

ماده ۱۵- شهرداری ها می توانند به-منظور استفاده صحیح از عرض معابر شهری با تعیین محل های توقف حاشیه ای خودرو با هماهنگی پلیس راهور، از ابزارهای لازم از قبیل ایست-سنگ (پارکومتر) یا کارت توقف (کارت-پارک) استفاده نموده و مبلغ مناسبی که شاخص های آن را شورای هماهنگی ترافیک استان بر اساس مدت زمان توقف و میزان شدآمد(ترافیک) معابر تعیین می کند، پس از طی مراحل قانونی، از شهروندان اخذ و صرف توسعه حمل و نقل عمومی نماید. توقف بدون مجوز به منزله ارتکاب تخلف «توقف-ممنوع» است.

تبصره ۲- اشخاص حقیقی و حقوقی متصدی حمل و نقل بار خودرویی درون-شهری موظفند نسبت به ثبت بارنامه و پرداخت هزینه صدور آن به میزان بیست-هزار (۲۰/۰۰۰) ریال اقدام کنند. صددرصد (۱۰۰٪) درآمد فوق به حساب شهرداری محل واریز می گردد تا صرف توسعه حمل و نقل عمومی و زیرساخت های شهری شود.

مبلغ مذکور هر سه-سال یکبار به پیشنهاد وزارت کشور و تصویب هیأت وزیران قابل اصلاح می باشد. وزارت کشور موظف است نسبت به راه اندازی سامانه ثبت اطلاعات بارنامه ظرف شش-ماه اقدام کند.

تبصره ۳- شهرداری-های شهرهای بالای پانصد هزار نفر جمعیت و مراکز استانها می توانند عوارض صدور مجوز ورود به محدوده های طرح ترافیک و زوج و فرد را در چهارچوب ضوابط شورای عالی هماهنگی ترافیک شهرهای کشور و با رعایت مصوبات شورای هماهنگی ترافیک استان ها (در تهران شورای حمل و نقل و ترافیک شهر تهران) مطابق با قوانین و مقررات با تأیید وزیر کشور وصول نمایند.

ماده ۷- ماده (۲۸۰) قانون مالیات-های مستقیم به شرح ذیل اصلاح و یک تبصره به آن الحاق می شود:

ماده ۲۸۰- سازمان امور مالیاتی کشور موظف است معادل یک-درصد(۱٪) از کل درآمدهای حاصل از این قانون را به حساب تمرکز وجوه وزارت کشور نزد خزانه-داری کل کشور واریز کند. وزارت کشور موظف است وجوه مذکور را برای کمک به اجرای طرحهای شهری و روستایی با اولویت حمل و نقل عمومی و پرداخت تسهیلات میان شهرداری-های زیر دویست و پنجاه هزار نفر جمعیت (هفتاد درصد(۷۰٪) شهرهای زیر پنجاه-هزار نفر جمعیت و دهیاری های شهرستان های مربوطه و سی-درصد(۳۰٪) شهرهای پنجاه تا دویست و پنجاه-هزار نفر جمعیت و دهیاری های شهرستان های مربوط)-، مطابق با دستورالعملی که به-وسیله وزارت کشور و با همکاری شورای-عالی استان ها ظرف شش-ماه از تاریخ لازم-الاجراء شدن این قانون، تهیه و توسط وزیر کشور ابلاغ می-گردد، هزینه نماید.

مالیات سازمان ها و مؤسسات وابسته به شهرداری-ها که به-موجب قانون برای انجام وظایف ذاتی شهرداری در امور عمومی، شهری و خدماتی تشکیل شده اند و صددرصد (۱۰۰٪) سرمایه آن متعلق به شهرداری است، با نرخ صفر محاسبه می-شود.

تبصره - کلیه بازپرداخت های مربوط به تسهیلات موضوع این ماده، در صندوقی تحت عنوان «صندوق توسعه شهری و روستایی» متمرکز می-شود تا به-طور اختصاصی توسط وزارت کشور و با همکاری شورای-عالی استان ها، صرف ارائه تسهیلات به طرحهای اولویت دار گردد. اساسنامه این صندوق ظرف شش-ماه پس از ابلاغ این قانون به پیشنهاد وزارت کشور و وزارت امور اقتصادی و دارایی و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید. هزینه های ایجاد و پشتیبانی صندوق توسعه شهری و روستایی از محل منابع این ماده تأمین می گردد.

ماده ۸ - مالکین موظفند هنگام پرداخت مالیات ماده(۵۹) قانون مالیات های مستقیم موضوع مالیات نقل و انتقال قطعی املاک و انتقال حق واگذاری به ترتیب دو-درصد (۲٪) و یک درصد(۱٪) به عنوان عوارض به حساب شهرداری محل واریز نمایند.

تبصره - افراد تحت پوشش کمیته امداد امام خمینی (ره) و سازمان بهزیستی کشور و سایر افراد ناتوان از پرداخت، از پرداخت عوارض مذکور معاف هستند. آیین نامه اجرائی این تبصره که شامل نحوه تشخیص افراد موضوع این تبصره بر اساس سطح درآمد و دارایی آنها است، توسط وزارت کشور، وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و وزارت امور اقتصادی و دارایی با همکاری کمیته امداد امام خمینی (ره) تدوین می شود و حداکثر ظرف سه ماه از تاریخ لازم الاجراء شدن این قانون به تصویب هیأت وزیران می رسد.

ماده ۹ - کلیه دستگاههای اجرائی موضوع ماده(۵) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۸/۷/۱۳۸۶ با اصلاحات و الحاقات بعدی و ماده(۵) قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱/۶/۱۳۶۶ با اصلاحات و الحاقات بعدی و نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران (موضوع ماده (۲) قانون استخدام نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۲۰/۱۲/۱۳۸۲ با اصلاحات و الحاقات بعدی)، مکلفند عوارض و بهای خدمات شهرداری ها و دهیاری های موضوع این قانون را همه-ساله حداکثر تا پایان سال مالی به حساب شهرداری یا دهیاری مربوط واریز کنند. ذی حساب و رئیس دستگاه مربوط، مسؤول حسن اجرای این ماده می باشند.

ماده ۱۰ - پرداخت عوارض و بهای خدمات شهرداری ها و دهیاری ها پس از موعد مقرر قانونی و ابلاغ، موجب تعلق جریمه ای(در هنگام وصول) و به میزان دودرصد(۲٪) به ازای هر ماه نسبت به مدت تأخیر و حداکثر تا میزان بیست و چهار درصد(۲۴٪) خواهد-بود.

تبصره ۱- اختلاف، استنکاف و اعتراض در مورد عوارض و بهای خدمات شهرداری ها و سازمان های وابسته به آن مشمول ماده (۷۷) قانون شهرداری مصوب ۱۱/۴/۱۳۳۴ با اصلاحات و الحاقات بعدی می باشد.

تبصره ۲- در صورتی که مطالبات قطعی-شده شهرداری از اشخاص حقیقی و حقوقی مستند به اسناد قطعی و بیش از یک میلیارد (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال باشد، پس از طی مراحل قانونی مطالبات مذکور در حکم مطالبات مستند به اسناد لازم الاجراء بوده و طبق مقررات مربوط به اجرای مفاد اسناد رسمی عمل می-شود. میزان تعیین شده برای مطالبات متناسب با نرخ تورم اعلامی توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران همه ساله افزایش می یابد.

تبصره ۳- هرگونه اختلاف، استنکاف و اعتراض در مورد عوارض و بهای خدمات دهیاری، به کمیسیون مرکب از فرماندار شهرستان یا نماینده

وی، یک نفر از اعضای شورای اسلامی شهرستان به انتخاب شورای اسلامی شهرستان و یک قاضی از دادگستری شهرستان به انتخاب رئیس قوه قضائیه ارجاع می شود. جلسه کمیسیون باید در مکان مشخص، تشکیل و پس از استماع دفاعیات ذی نفع اتخاذ تصمیم شود. تصمیم کمیسیون مزبور قطعی است و اعتراض در مورد آن قابل رسیدگی در دیوان عدالت اداری می باشد و بدهی هایی که طبق تصمیم این کمیسیون تشخیص داده شود، طبق مقررات اسناد لازم الاجراء به-وسیله اداره ثبت اسناد قابل وصول می باشد. اجرای ثبت مکلف است بر طبق تصمیم کمیسیون مزبور به صدور اجرائیه و وصول طلب دهیاری مبادرت نماید.

ماده ۱۱- سازمان امور مالیاتی کشور مکلف است گزارش میزان درآمد وصولی و توزیع عوارض ارزش افزوده سهم شهرداری ها و دهیاری ها (به تفکیک هریک از شهرداری ها و دهیاری ها) را در مقاطع زمانی سه ماهه به کمیسیون های امور داخلی کشور و شوراهای اقتصادی و عمران مجلس شورای اسلامی، شورای عالی استان ها و وزارت کشور اعلام نماید.

ماده ۱۲- شهرداری ها و دهیاری ها موظفند گزارش صورتهای مالی و تفریغ بودجه هر سال را تا پایان شهریور ماه سال بعد به شورای اسلامی تسلیم کنند و شورای اسلامی مربوطه نیز باید حداکثر تا پایان سال نسبت به رسیدگی و تأیید آن از طریق حسابرس رسمی اقدام کند. در صورتی که در زمان مقرر حسابرسی به اتمام نرسد به پیشنهاد شورای اسلامی مربوطه و تأیید شورای اسلامی استان، زمان رسیدگی و تأیید تا حداکثر یک سال، قابل تمدید می باشد.

تبصره ۱- شورا های اسلامی شهر و روستا موظفند نسبت به نظارت بر حسن اداره امور مالی شهرداری ها و دهیاری ها و کلیه سازمان ها، مؤسسات، شرکتهای وابسته و تابعه آن، حفظ سرمایه، دارایی ها، اموال عمومی و اختصاصی شهرداری و دهیاری و همچنین نظارت بر حساب درآمد و هزینه و نیز صورتهای مالی از نظر مطابقت با قوانین و مقررات از طریق حسابرس رسمی اقدام کنند و نتیجه را از جمله در موارد نقض و تخلف به-منظور پیگیری و رسیدگی های لازم به شهردار و دهیار اعلام کنند تا براساس مقررات قانونی اقدام شود.

تبصره ۲- شورا های اسلامی شهر و روستا موظفند یک نسخه از نتیجه گزارش حسابرس رسمی را تا زمان مقرر برای بررسی و هرگونه اقدام قانونی به وزارت کشور ارسال کنند. در صورت عدم ارسال گزارش حسابرس در زمان مقرر توسط شورا های یادشده، وزارت کشور موظف است رأساً نسبت به انتخاب حسابرس و تأیید گزارش حسابرسی رسمی از محل منابع شهرداری یا دهیاری مربوط اقدام کند.

تبصره ۳- شهرداری ها موظفند نسبت به ثبت درآمدها و هزینه ها در سامانه الکترونیکی برخط (آنلاین) که توسط وزارت کشور حداکثر ظرف یک سال از تاریخ لازم الاجراء شدن این قانون راه اندازی می شود، اقدام کنند. همچنین شهرداری و شوراهای اسلامی مکلفند گزارش صورتهای مالی و تفریغ بودجه را از طریق انتشار در جراید و درگاه الکترونیکی به اطلاع عموم برسانند.

تبصره ۴- حسابرس و بازرس قانونی شرکتهای وابسته به شهرداری که اکثریت اعضای هیأت مدیره آن از طرف شهرداری تعیین می شود، به پیشنهاد هیأت مدیره و تصویب شورای اسلامی شهر تعیین می-گردد. شهرداری و کلیه سازمان ها، مؤسسات و شرکتهای وابسته مجاز نیستند بیش از چهارسال متوالی، یک مؤسسه حسابرسی را به سمت حسابرس انتخاب کنند.

ماده ۱۳- شهرداری ها موظفند قبل از اخذ هرگونه تسهیلات نسبت به پیش بینی و تصویب آن در بودجه سالانه شهرداری، سازمان ها و مؤسسات وابسته اقدام نمایند. میزان بازپرداخت تسهیلات در هر سال باید به-گونه ای باشد که بازپرداخت اصل و سود تسهیلات دریافتی هر سال به علاوه مانده-بدهی از زمان تصویب این قانون از یک- سوم عملکرد بودجه سال قبل بیشتر نباشد. موارد مستثنی از این ماده به صورت موردی به پیشنهاد شهردار و تصویب شورای اسلامی شهر و تأیید وزیرکشور با رعایت توانایی بازپرداخت تسهیلات، تعیین محل استفاده و مدت بازپرداخت مشخص می شود.

تبصره - دستورالعمل نحوه دریافت تسهیلات در دهیاری ها توسط وزیر کشور تصویب و ابلاغ می گردد.

ماده ۱۴- به منظور کاهش هزینه های جاری شهرداری ها و دهیاری ها و ساماندهی نیروی انسانی آنان، وزارت کشور مکلف است حداکثر تا شش-ماه پس از لازم الاجراءشدن این قانون نسبت به راه-اندازی سامانه اطلاعات نیروی انسانی شهرداری ها، سازمان ها، مؤسسات و شرکتهای وابسته به آنها اقدام کند. شهرداری ها مکلفند نسبت به ثبت اطلاعات حداکثر سه ماه بعد از راه اندازی سامانه مذکور اقدام کنند. بار مالی ناشی از اجرای این ماده از محل منابع ماده (۷) این قانون تأمین می گردد.

ماده ۱۵- در راستای ارتقای سطح دانش شهرداری ها، دهیاری ها و شوراهای اسلامی به وزارت کشور اجازه داده می شود تا دودهم درصد (۲/۰) از عوارض متمرکز در اختیار خود را برای آموزش های کاربردی نیروهای شاغل در شوراهای اسلامی، شهرداری ها و دهیاری ها بر اساس دستورالعملی که ظرف شش ماه از تاریخ لازم الاجراء شدن این قانون مشترکاً توسط سازمان شهرداری ها و دهیاری-های کشور و شورای عالی استان ها تهیه و توسط وزیر کشور، تصویب و ابلاغ می گردد، هزینه نماید.

تبصره - اساسنامه سازمان شهرداری ها و دهیاری-های کشور به-عنوان مؤسسه دولتی وابسته به وزارت کشور توسط هیأت وزیران تهیه می شود و حداکثر ظرف سه-ماه از تاریخ لازم الاجراء شدن این قانون به تصویب مجلس شورای اسلامی می رسد.

ماده ۱۶- ماده (۶) قانون تأسیس و نحوه اداره کتابخانه های عمومی کشور مصوب ۱۷/۱۲/۱۳۸۲ با اصلاحات و الحاقات بعدی به شرح ذیل اصلاح می گردد:

ماده ۶ - شهرداری ها موظفند همه-ساله حداقل نیم درصد (۵/۰) از درآمدهای وصولی خود را به استثنای وام و تسهیلات و اعتبارات تملک دارایی های سرمایه ای که دولت در اختیار شهرداری ها قرار می دهد، اوراق مشارکت، تسهیلات تأمین مالی خارجی (فاینانس) و تهاتر، به حساب انجمن کتابخانه های عمومی شهر مربوط واریز کنند.

ماده ۱۷- شهرداری ها برای صدور پروانه ساختمانی موظف به رعایت طرح تفصیلی شهرها بوده و فروش تراکم و نیز تغییر کاربری اراضی بر خلاف طرح تفصیلی فقط با تصویب در کمیسیون ماده (۵) قانون تأسیس شورای - عالی شهرسازی و معماری ایران مصوب ۲۲/۱۲/۱۳۵۱ با اصلاحات و الحاقات بعدی مجاز است. متخلفان از مفاد این ماده مشمول مجازات تعزیری درجه هفت موضوع ماده (۱۹) قانون مجازات اسلامی بجز حبس و شلاق می شوند.

قانون فوق مشتمل بر هفده ماده و هفده تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ یکم تیرماه یکهزار و چهارصد و یک مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۲۲/۴/۱۴۰۱ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - محمدباقر قالیباف

فصل ۲:

الف) آیین نامه مالی موضوع ماده (۱) قانون درآمد پایدار و هزینه شهرداری ها و دهیاری ها

مصوب ۲۰/۱۲/۱۴۰۱ هیأت وزیران

۱۵ فروردین ۱۴۰۲

شماره ۲۳۵۴۷۲/ت/۶۰۷۰۲هـ

هیئت وزیران در جلسه ۱۰/۱۲/۱۴۰۱ به پیشنهاد مشترک شورای عالی استان‌ها و وزارت کشور و به استناد ماده (۱) قانون درآمد پایدار و هزینه شهرداری‌ها و دهیاری‌ها - مصوب ۱۴۰۱ - آیین‌نامه مالی موضوع ماده یادشده را به شرح زیر تصویب کرد:

ماده ۱- در این آیین‌نامه، اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:

۱- طرح‌های مصوب شهری: طرح‌هایی که در چهارچوب طرح توسعه شهری و تفصیلی شهرها، برای اجرا در محدوده و حریم شهر، به تصویب یا تأیید مراجع قانونی رسیده باشد.

۲- طرح‌های مصوب روستایی: طرح‌هایی که در چهارچوب طرح هادی روستایی در محدوده روستا تعریف و قابلیت اجرایی دارند و به تصویب یا تأیید مراجع قانونی ذی‌ربط رسیده باشد.

۳- طرح‌های سرمایه‌گذاری و مشارکت: طرح‌هایی که با مشارکت و سرمایه‌گذاری اشخاص با شهرداری و سازمان‌ها، شرکت‌ها و مؤسسات وابسته به آنها و یا دهیاری‌ها به موجب قرارداد و در چهارچوب این آیین‌نامه اجرا می‌شود.

۴- ابزارهای تأمین مالی: انواع ابزارها و روش‌های تأمین مالی اسلامی منطبق بر قوانین از جمله تسهیلات، انواع اوراق، گواهی سپرده، بازار سرمایه، صندوق‌های سرمایه‌گذاری زمین و ساختمان، سرمایه‌گذاری مشارکتی، برات کارت.

۵- اوراق مالی اسلامی: اوراق بهادار اسلامی با نام نظیر اوراق مشارکت، انواع صکوک اسلامی (از جمله اجاره، وکالت، مباحه عام و منفعت) و اسناد خزانه اسلامی که در چهارچوب عقود اسلامی و منطبق بر قوانین و مقررات به قیمت اسمی مشخص برای مدت معین به صورت ریالی یا ارزی منتشر می‌شوند. این اوراق مشمول مالیات به نرخ صفر می‌شوند.

۶- روش‌های تأمین مالی: انواع روش‌های تلفیقی اجرا و تأمین مالی مشارکت عمومی - خصوصی از جمله ساخت، بهره‌برداری و انتقال (بی‌ا‌تی)، مشارکت مدنی، مشارکت حقوقی، سرمایه‌گذاری مشترک، انواع قراردادهای تجاری، بیع متقابل و سایر روش‌های سرمایه‌گذاری نظیر روش سرمایه‌گذاری مستقیم و غیرمستقیم خارجی، معاملات تهاتری و معاملات جبرانی، اوراق گواهی اعتبار مولد (گام)، برات کارت، اعتبار اسنادی و تأمین مالی خیرخواهانه.

۷- تضامین کافی: در مواردی که شهرداری/دهیاری اقدام به تأمین مالی برای طرح‌های مصوب شهری و روستایی می‌نماید، تضامین، تابع آیین‌نامه تضمین معاملات دولتی موضوع تصویب‌نامه شماره ۱۲۳۴۰۲/ت/۵۰۶۵۹هـ مورخ ۲۲/۹/۱۳۹۴ و اصلاحات بعدی آن و برای تأمین مالی طرح‌های سرمایه‌گذاری و مشارکت، تابع آیین‌نامه تضمین معاملات مشارکت عمومی - خصوصی موضوع تصویب‌نامه شماره ۴۴۹۱۶/ت/۵۸۱۳۵هـ مورخ ۲۶/۴/۱۴۰۰ و اصلاحات بعدی آن می‌باشند.

ماده ۲- شهرداری‌ها و دهیاری‌ها می‌توانند از ابزارهای تأمین مالی، ظرفیت‌های بازار پول و سرمایه، مشارکت با اشخاص حقیقی و حقوقی (داخلی و خارجی)، روش‌های تأمین مالی، ابزارهای تأمین مالی جمعی، اوراق وقف و اوراق منفعت و سایر ابزارها برای اجرای طرح (پروژه)‌های مصوب شهری و روستایی و طرح‌های سرمایه‌گذاری و مشارکتی با پیش‌بینی تضمین‌های کافی در چهارچوب ضوابط و مقررات این آیین‌نامه اقدام نمایند.

ماده ۳- شهرداری‌ها می‌توانند در چهارچوب مقررات قانونی نسبت به انتشار انواع اوراق مالی اسلامی برای طرح (پروژه)‌های مصوب شهری و طرح‌های سرمایه‌گذاری و مشارکتی با تضمین خود اقدام نمایند.

تبصره ۱- وزارت کشور می‌تواند بنا به درخواست شهرداری‌ها در راستای طرح‌های حمل و نقل عمومی و مدیریت پسماند شهری و احیا، بهسازی و نوسازی بافت فرسوده و ناکارآمد شهری (بازآفرینی شهری)، پیشنهاد نرخ سود بیشتر از معمول و افزایش دوره سررسید اوراق مالی اسلامی را برای تأیید و تصویب به مراجع قانونی ذی‌ربط ارایه نماید.

تبصره ۲- شهرداری‌های متقاضی اوراق مالی اسلامی موظفند حداکثر تا پایان تیرماه هر سال، درخواست خود و مدارک لازم از جمله مصوبه شورای اسلامی شهر را به وزارت کشور ارائه کنند و وزارت یادشده مکلف است حداکثر تا پایان شهریور ماه، شهرداری‌های واجد شرایط را حسب مورد به نهادهای صدور مجوز معرفی نماید.

تبصره ۳- نحوه ذخیره‌گیری و ضریب نقدشوندگی مطالبات بانک‌ها و موسسات اعتباری از شهرداری‌ها، مطابق دستورالعمل نحوه محاسبه ذخیره مطالبات موسسات اعتباری مصوب یک‌هزار و سیصد و چهل و نهمین جلسه شورای پول و اعتبار (مورخ ۱۵/۹/۱۴۰۱) که طی نامه شماره ۲۳۹۰۲۱/۰۱ مورخ ۲۳/۹/۱۴۰۱ به شبکه بانکی کشور ابلاغ شده‌است، انجام می‌گیرد.

ماده ۴- شهرداری‌ها می‌توانند برای تأمین مالی خارجی و اجرای طرح‌های توسعه شهری و طرح (پروژه)‌های مشارکتی و سرمایه‌گذاری و خدمات عمومی و شهری، از ظرفیت قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی - مصوب ۱۳۸۰ - و اصلاحات بعدی آن استفاده نمایند.

ماده ۵- شهرداری‌ها می‌توانند به صورت مشترک با سایر شهرداری‌ها و یا اشخاص حقیقی و حقوقی، نسبت به تأسیس صندوق‌های سرمایه‌گذاری از جمله زمین و ساختمان با مجوز سازمان بورس و اوراق بهادار اقدام نمایند. تأسیس و فعالیت صندوق‌های سرمایه‌گذاری موضوع این ماده تابع ضوابط و مقررات حاکم بر تأسیس و فعالیت صندوق‌های سرمایه‌گذاری سازمان بورس و اوراق بهادار است.

ماده ۶- شهرداری‌ها مجازند با موافقت شورای اسلامی شهر و در چهارچوب قوانین سازمان بورس و اوراق بهادار، در شرکت‌ها، مؤسسات و نهادهای مالی موضوع بند (۲۱) ماده ۱ (قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۸۴ - سرمایه‌گذاری نمایند.

ماده ۷- به منظور تسهیل در استفاده شهرداری‌ها و دهیاری‌ها از ظرفیت‌های پیش‌بینی شده در قانون درآمد پایدار و هزینه شهرداری‌ها و دهیاری‌ها و این آیین‌نامه، وزارت امور اقتصادی و دارایی، سازمان بورس و اوراق بهادار، بانک مرکزی و وزارت کشور، ضوابط و مقررات لازم از جمله تضامین ذخیره‌گیری تسهیلات و اوراق مشارکت در بانک‌ها و گشایش اعتبار اسناد ریالی، اعطای تسهیلات و تعهدات کلان (ذی‌نفع واحد) را به بانک‌های عامل و مؤسسات مالی و اعتباری با تصویب مراجع ذی‌ربط ابلاغ می‌نمایند.

ماده ۸- کمیته فنی بازرگانی در سرمایه‌گذاری و مشارکت شهرداری/دهیاری (متشکل از حداقل سه عضو خبره فنی بازرگانی صلاحیت‌دار در زمینه سرمایه‌گذاری یا مشارکت و منتخب شهردار/دهیار) موظف است الگوی مالی سرمایه‌گذاری همراه با پیش‌بینی مشوق‌های مربوط را قبل از مناقصه/مزایده سرمایه‌گذاری تدوین و با تأیید کمیسیون مناقصه معاملات، در اسناد مناقصه/مزایده) درج نماید.

تبصره - مشوق‌های موضوع این ماده، پیش از فرایند مناقصه/مزایده سرمایه‌گذاری باید به تصویب شورای اسلامی شهر برسد.

ماده ۹- شهرداری می‌تواند در چهارچوب قوانین و مقررات مربوط از جمله ماده (۲) قانون درآمد پایدار و هزینه شهرداری‌ها و دهیاری‌ها، به منظور تأمین مالی برخی طرح (پروژه)‌های خدماتی و زیرساختی مصوب شهری که توسط بخش خصوصی سرمایه‌گذاری و اجرا می‌شود، هزینه اجرا و بهره‌برداری از طرح (پروژه) را در قالب قرارداد با سرمایه‌گذار از طریق دریافت عوارض و بهای خدمات خاص برای هر طرح (پروژه) تأمین و جبران نماید. نرخ بهای این خدمات توسط شورای اسلامی شهر در چهارچوب بند (ب) ماده (۲) قانون درآمد پایدار و هزینه شهرداری‌ها و دهیاری‌ها تعیین می‌گردد.

ماده ۱۰- کمیسیون موضوع ماده (۵) قانون تأسیس شورای عالی شهرسازی و معماری ایران - مصوب ۱۳۵۱ - با اصلاحات و الحاقات بعدی و کارگروه زیربنایی استان، طی ترتیباتی حسب مورد طرح (پروژه)‌های سرمایه‌گذاری و مشارکتی مرتبط با شهرداری‌ها و تغییرات پیشنهادی را حداکثر طی مدت یک ماه از زمان ارجاع به دبیرخانه مربوطه، بررسی و اعلام نظر می‌نمایند.

ماده ۱۱- شهرداری موظف است فرصت‌های سرمایه‌گذاری دارای مجوزهای لازم از دستگاه‌های ذی‌ربط را با رعایت شرایط رقابتی برای ارایه به سرمایه‌گذاران داوطلب تهیه نماید.

تبصره - دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط مکلفند پاسخ استعلام شهرداری و سرمایه‌گذاران طرف قرارداد شهرداری را در چهارچوب ضوابط هیئت مقررات‌زدایی و بهبود محیط کسب و کار، حداکثر ظرف (۱۵) روز ارایه نمایند.

ماده ۱۲- فرآیند ارجاع کار قراردادهای سرمایه‌گذاری و مشارکت موضوع این آیین‌نامه، بر اساس مناقصه (مزایده) سرمایه‌گذاری و مشارکت به صورت دو مرحله‌ای (اعم از عمومی یا محدود) و بر اساس کمترین ارزش حال پرداختی شهرداری یا بیشترین ارزش حال دریافتی شهرداری تعیین می‌شود.

تبصره ۱- فرایند انجام مناقصه (مزایده) سرمایه‌گذاری و مشارکت و بررسی، تأیید و تصویب آن، توسط کمیسیون معاملات شهرداری با ارزیابی فنی بازرگانی پیشنهادها توسط کمیته فنی بازرگانی سرمایه‌گذاری و مشارکت شهرداری انجام می‌شود.

تبصره ۲- وزارت صنعت، معدن و تجارت مکلف است در سامانه ستاد، بستر مناسب را برای اجرای فرآیند مناقصه (مزایده) طرح‌های سرمایه‌گذاری و مشارکت شهرداری‌ها و دهیاری‌ها ایجاد نماید.

تبصره ۳- در صورتی که در مدت مقرر پیشنهاد رسیده باشد، کمیسیون معاملات شهرداری تشکیل و پیشنهادهای رسیده را اعم از اینکه یک مورد یا بیشتر باشد، رسیدگی و مناسب‌ترین پیشنهاد را طبق شرایط مندرج در اسناد مناقصه (مزایده)، به تشخیص کمیسیون معاملات شهرداری انتخاب می‌کند.

تبصره ۴- در صورتی که هیچ‌گونه پیشنهادی ارائه نشده باشد یا هیچ یک از پیشنهادهای رسیده با نظر کمیسیون معاملات شهرداری، مناسب تشخیص داده نشوند، مناقصه (مزایده) تجدید می‌شود.

ماده ۱۳- وزارت کشور موظف است با همکاری وزارت راه و شهرسازی و میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری و حسب مورد دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط، بستر سرمایه‌گذاری و مشارکت بخش خصوصی در نواحی ساحلی تحت مالکیت و یا واگذار شده کشور به منظور ارائه خدمات رفاهی و تفریحی به شهروندان را برای شهرداری‌ها و دهیاری‌های ساحلی فراهم نماید.

ماده ۱۴- شهرداری‌ها و دهیاری‌ها مجازند با رعایت قوانین و مقررات مربوط و با استفاده از روش‌ها و ابزارهای موضوع این آیین‌نامه، ضمن اخذ مجوز لازم از مراجع ذی‌صلاح قانونی نسبت به سرمایه‌گذاری در خارج از محدوده و حریم آن شهر یا روستا (در سراسر کشور) اقدام

نمایند و منافع حاصل از آن در اجرای ماده (۷۳) قانون شهرداری و تبصره (۳) ماده (۳۲) آیین‌نامه مالی دهیاری‌ها موضوع تصویب‌نامه شماره ۹۱۲۳/ت/۲۷۴۴۹هـ مورخ ۲۶/۵/۱۳۸۲ به عنوان درآمد شهرداری و دهیاری باید صرفاً در همان شهر یا روستا هزینه گردد.

ماده ۱۵- در صورت درخواست متقاضی و در جهت تشویق فعالان سرمایه‌گذاری در طرح‌های توسعه شهری به ویژه مسکن، به شهرداری‌ها اجازه داده می‌شود در چهارچوب قوانین و مقررات با تصویب شورای اسلامی شهر، تمام یا بخشی از مطالبات ناشی از هزینه صدور پروانه و پایان کار ساختمانی و سایر عوارض و حقوق قانونی شهرداری از اشخاص حقیقی و حقوقی غیر دولتی (به استثنای وزارت راه و شهرسازی و شرکت‌ها و سازمان‌های تابعه) را با زمین، املاک و مشارکت در طرح (پروژه)ها، به میزان مطالبه شهرداری‌ها و با دریافت تضمین لازم، حسب مورد، واگذار، مبادله، تهاتر یا سرمایه‌گذاری نمایند.

ماده ۱۶- کلیه ترتیبات قراردادی مشارکت و سرمایه‌گذاری با اشخاص حقیقی و حقوقی (داخلی و خارجی) توسط شهرداری‌ها و دهیاری‌ها و سازمان‌ها و شرکت‌ها و مؤسسات وابسته به آنها، صرفاً در چهارچوب ضوابط این آیین‌نامه مجاز می‌باشد.

ماده ۱۷- تضمین‌های لازم برای فرآیند انتخاب سرمایه‌گذار در قراردادهای مشارکت مدنی و مشارکت عمومی - عمومی (شهرداری با شهرداری)، تابع آیین‌نامه تضمین معاملات مشارکت عمومی - خصوصی موضوع تصویب‌نامه شماره ۴۴۹۱۶/ت/۵۸۱۳۵هـ مورخ ۲۶/۴/۱۴۰۰ می‌باشد.

تبصره - کمیته فنی بازرگانی در سرمایه‌گذاری و مشارکت شهرداری/دهیاری می‌تواند حسب مورد نسبت به تعدیل درصد تضمین فرآیند ارجاع کار (شرکت در فراخوان) موضوع این ماده مشروط بر آن که از میزان تعیین‌شده در ماده (۱۱) آیین‌نامه معاملات شهرداری تهران کمتر نباشد، تصمیم‌گیری نماید.

ماده ۱۸- در موارد لزوم، دستورالعمل‌های لازم مرتبط با این آیین‌نامه، در چهارچوب قوانین و مقررات مربوط و این آیین‌نامه، توسط وزارت کشور با همکاری شورای عالی استان‌ها تهیه و از سوی وزیر کشور ابلاغ می‌گردد.

معاون اول رئیس جمهور - محمد مخبر

ب) اصلاح آیین نامه مالی موضوع ماده (۱) قانون در آمد پایدار و هزینه شهرداری ها و دهیاری ها

هیئت وزیران در جلسه ۹/۳/۱۴۰۳ به پیشنهاد شماره ۷۵۷۰۳ مورخ ۱۸/۴/۱۴۰۲ وزارت کشور و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تصویب کرد:

آیین-نامه مالی موضوع ماده (۱) قانون درآمد پایدار و هزینه شهرداری-ها و دهیاری-ها

موضوع تصویب-نامه شماره ۲۳۵۴۷۲/ت/۶۰۷۰۲-هـ مورخ ۲۰/۱۲/۱۴۰۱ به شرح زیر اصلاح می-شود:

۱- در ماده (۵)، بعد از عبارت «به صورت» عبارت «مستقل یا» اضافه می-شود.

۲- ماده (۸) و مفاد و شماره تبصره آن به شرح زیر اصلاح و دو تبصره به ماده مذکور الحاق می-شود:

ماده ۸- کمیته فنی بازرگانی در سرمایه گذاری و مشارکت شهرداری/دهیاری

(متشکل از حداقل سه عضو خبره فنی بازرگانی صلاحیت دار در زمینه سرمایه گذاری یا مشارکت و منتخب شهردار/دهیار) موظف است الگوی مالی سرمایه گذاری همراه با پیش بینی مشوق های مربوط را قبل از مناقصه/مزایده) سرمایه گذاری تدوین و با تأیید کمیسیون مناقصه/مزایده، در اسناد مناقصه (مزایده) درج نماید.

تبصره ۱- مشوق های موضوع این ماده، پیش از فرایند مناقصه (مزایده) سرمایه گذاری باید به تصویب شورای اسلامی شهر/روستا برسد.

تبصره ۲- کمیته مربوط به دهیاری ها در سطح بخشداری های هر شهرستان تشکیل خواهد شد.

تبصره ۳- دستورالعمل اجرایی ناظر بر فرآیندهای سرمایه گذاری و مشارکت کمیته ها در دو سطح شهرداری ها و دهیاری ها با رعایت ماده (۱۸) این آیین نامه تعیین می شود.»

۳- در صدر ماده (۱۲)، عبارت «ارزش حال پرداختی شهرداری یا بیشترین ارزش حال دریافتی شهرداری» به عبارت «ارزش پرداختی (نسبت داده به ستانده) شهرداری/دهیاری یا بیشترین ارزش دریافتی (نسبت ستانده به داده) شهرداری/دهیاری در زمان حال» اصلاح و متن زیر به عنوان تبصره (۵) به ماده مذکور الحاق می-شود:

تبصره ۵- در موارد زیر فرایند سرمایه گذاری در شهرداری ها و دهیاری ها، بدون الزام به تشریفات مناقصه و فقط با انتشار اطلاعات قراردادی در سامانه ستاد با پیشنهاد کمیته فنی بازرگانی و تشخیص کمیسیون معاملات و تصویب شورای اسلامی مربوط انجام می شود:

الف- در مواردی که آورده شهرداری/دهیاری و سرمایه گذار یا شریک، هر دو شامل اموال غیرمنقول (اعم از عرصه و اعیان) باشد.

ب- فروش سهم شرکت یا منافع متعلق به شهرداری/دهیاری صرفاً به سرمایه گذار یا شریک، مطابق ارزیابی هیئت کارشناسی رسمی دادگستری.

۴- ماده (۱۵) به شرح زیر اصلاح و یک تبصره به آن الحاق می-شود:

ماده ۱۵- در صورت درخواست متقاضی و در جهت تشویق فعالان سرمایه گذاری

در طرح های سرمایه گذاری، مشارکت و توسعه شهری به ویژه مسکن، به شهرداری ها اجازه داده می شود در چهارچوب قوانین و مقررات و با تصویب شورای اسلامی شهر، در صورتی که آورده شهرداری ناشی از عوارض صدور پروانه، سایر عوارض و حقوق قانونی و نیز مطالبات شهرداری از اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی و غیردولتی باشد، با زمین، املاک و مشارکت در طرح (پروژه) ها، به میزان مطالبه شهرداری ها و با دریافت تضمین لازم، حسب مورد، واگذار، مبادله، تهاتر یا سرمایه گذاری نمایند.

تبصره - فرآیندهای اجرایی مربوط به این ماده در قالب دستورالعمل اجرایی ماده (۱۸) تدوین می-شود.

۵ - تبصره زیر به ماده (۱۶) الحاق می-شود:

تبصره - شهرداری-هایی که دارای سازمان-هایی مطابق با ماده (۸۴) قانون شهرداری-ها می-باشند که وفق اساسنامه و آیین-نامه معاملات مستقل و خاص خود اداره می-شوند، در چهارچوب اسناد بالادستی و رعایت صلاحیت ارکان ذی صلاح خود می-توانند از ظرفیت-های این آیین-نامه استفاده نمایند».

معاون اول رئیس جمهور - محمد مخبر

فصل ۳ :

الف (قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی

فصل اول - تعاریف

ماده ۱ - اصطلاحات و عبارات بکار برده شده در این قانون دارای معانی زیر می باشد:

قانون - قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی

سرمایه گذار خارجی - اشخاص حقیقی یا حقوقی غیرایرانی و یا ایرانی با استفاده از سرمایه با منشاء خارجی که مجوز سرمایه گذاری موضوع ماده (۶) را اخذ نموده باشند.

سرمایه خارجی - انواع سرمایه اعم از نقدی و یا غیرنقدی که توسط سرمایه گذار خارجی به کشور وارد می شود و شامل موارد زیر می گردد:

الف - وجوه نقدی که به صورت ارز قابل تبدیل، از طریق نظام بانکی یا دیگر طرق انتقال وجوه که مورد تأیید بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران باشد، به کشور وارد شود،

ب - ماشین آلات و تجهیزات،

ج - ابزار و قطعات یدکی، قطعات منفصله و مواد اولیه، افزودنی و کمکی،

د - حق اختراع، دانش فنی، اسامی و علائم تجاری و خدمات تخصصی،

هـ - سود سهام قابل انتقال سرمایه گذار خارجی،

و - سایر موارد مجاز با تصویب هیأت دولت.

سرمایه گذاری خارجی - به کارگیری سرمایه خارجی در یک بنگاه اقتصادی جدید یا موجود پس از اخذ مجوز سرمایه گذاری.

مجوز سرمایه گذاری - مجوزی که بر طبق ماده (۶) این قانون برای هر مورد سرمایه گذاری خارجی صادر می شود.

سازمان - سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران موضوع ماده (۵) قانون تشکیل وزارت امور اقتصادی و دارائی مصوب ۲۴/ ۴/ ۱۳۵۳.

هیأت - هیأت سرمایه گذاری خارجی موضوع ماده (۶) این قانون.

فصل دوم - شرایط عمومی پذیرش سرمایه خارجی

ماده ۲ - پذیرش سرمایه گذاری خارجی بر اساس این قانون و با رعایت سایر قوانین و مقررات جاری کشور می بایست به منظور عمران و آبادی و فعالیت تولیدی اعم از صنعتی، معدنی، کشاورزی و خدمات بر اساس ضوابط زیر صورت پذیرد:

الف - موجب رشد اقتصادی، ارتقاء فن آوری، ارتقاء کیفیت تولیدات، افزایش فرصتهای شغلی و افزایش صادرات شود.

ب - موجب تهدید امنیت ملی و منافع عمومی، تخریب محیط زیست، اخلال در اقتصاد کشور و تضییع تولیدات مبتنی بر سرمایه گذاریهای داخلی نشود.

ج - متضمن اعطای امتیاز توسط دولت به سرمایه گذاران خارجی نباشد منظور از امتیاز، حقوق ویژه ای است که سرمایه گذاران خارجی را در موقعیت انحصاری قرار دهد.

د - سهم ارزش کالا و خدمات تولیدی حاصل از سرمایه گذاری خارجی موضوع این قانون نسبت به ارزش کالا و خدمات عرضه شده در بازار داخلی در زمان صدور مجوز، در هر بخش اقتصادی از بیست و پنج درصد (۲۵٪) و در هر رشته، از سی و پنج درصد (۳۵٪) بیشتر نخواهد بود. تعیین رشته ها و میزان سرمایه گذاری در هر یک از آنها طبق آئین نامه ای خواهد بود که به تصویب هیأت وزیران برسد.

سرمایه گذاری خارجی جهت تولید کالا و خدمات برای صدور به خارج از کشور به جز نفت خام از این نسبت ها معاف است.

تبصره - قانون مربوط به تملک اموال غیرمنقول اتباع خارجی مصوب ۱۶/۳/۱۳۱۰ کماکان به قوت خود باقی می باشد. تملک هر نوع زمین به هر میزان به نام سرمایه گذار خارجی در چارچوب این قانون مجاز نمی باشد.

ماده ۳ - سرمایه گذاری های خارجی که بر اساس مفاد این قانون پذیرفته می شوند از تسهیلات و حمایت های این قانون برخوردارند. این سرمایه گذاری ها به دو طریق زیر قابل پذیرش هستند:

الف - سرمایه گذاری مستقیم خارجی در زمینه هایی که فعالیت بخش خصوصی در آن مجاز می باشد.

ب - سرمایه گذاری های خارجی در کلیه بخش ها در چارچوب روشهای «مشارکت مدنی»، «بیع متقابل» و «ساخت، بهره برداری و واگذاری» که برگشت سرمایه و منافع حاصله صرفاً از عملکرد اقتصادی طرح مورد سرمایه گذاری ناشی شود و متکی به تضمین دولت یا بانکها و یا شرکتهای دولتی نباشد.

تبصره - مادام که سرمایه خارجی موضوع روشهای «ساخت، بهره برداری و واگذاری» مندرج در بند (ب) این ماده و سود مترتب بر آن مستهلک نشده است، اعمال حق مالکانه نسبت به سهم سرمایه باقی مانده در بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر توسط سرمایه گذار خارجی مجاز می باشد.

ماده ۴ - سرمایه گذاری دولت یا دولتهای خارجی در جمهوری اسلامی ایران حسب مورد منوط به تصویب مجلس شورای اسلامی می باشد. سرمایه گذاری های شرکتهای دولتی خارجی، خصوصی تلقی می گردد.

فصل سوم - مراجع ذی صلاح

ماده ۵ - سازمان، تنها نهاد رسمی تشویق سرمایه گذاری های خارجی در کشور و رسیدگی به کلیه امور مربوط به سرمایه گذاری های خارجی می باشد و درخواست های سرمایه گذاران خارجی در خصوص امور مربوطه از جمله پذیرش، ورود، به کارگیری و خروج سرمایه می باید به آن سازمان تسلیم گردد.

ماده ۶ (اصلاحی ۱۱، ۰۸، ۱۳۸۶) - به منظور رسیدگی و اخذ تصمیم در خصوص درخواست های موضوع ماده (۵)، هیأتی با نام هیأت سرمایه گذاری خارجی به ریاست معاون وزیر امور اقتصادی و دارائی به عنوان رئیس کل سازمان و مرکب از معاون وزیر امور خارجه، معاون رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، معاون رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، رئیس اطاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران و اطاق تعاون و حسب مورد، معاونین وزارتخانه های ذی ربط تشکیل می گردد.

در ارتباط با درخواست پذیرش، مجوز سرمایه گذاری پس از تصویب هیأت با تأیید و امضای وزیر امور اقتصادی و دارائی صادر می گردد. به هنگام پذیرش سرمایه گذاری خارجی، هیأت موظف به رعایت ضوابط مندرج در ماده (۲) این قانون می باشد .

تبصره - سازمان مکلف است درخواست های سرمایه گذاری را پس از بررسی مقدماتی حداکثر ظرف پانزده روز از تاریخ دریافت آنها همراه با نظر خود در هیأت مطرح نماید. هیأت موظف است حداکثر ظرف مدت یک ماه از تاریخ مطرح شدن درخواست های مذکور به موضوع رسیدگی و تصمیم نهایی خود را کتباً اعلام نماید.

ماده ۷ (اصلاحی ۰۴، ۰۸، ۱۳۹۰) - به منظور تسهیل و تسریع امور مربوط به پذیرش و فعالیت سرمایه گذاری های خارجی در کشور، کلیه دستگاه های ذی ربط از جمله وزارت امور اقتصادی و دارائی، وزارت امور خارجه، وزارت صنعت، معدن و تجارت، وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، ، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، گمرک جمهوری اسلامی ایران، اداره کل ثبت شرکتها و مالکیت صنعتی و سازمان حفاظت محیط زیست مکلفند نسبت به معرفی یک نماینده تام الاختیار با امضای بالاترین مقام دستگاه به سازمان اقدام نمایند. نمایندگان معرفی شده به عنوان رابط و هماهنگ کننده کلیه امور مربوطه در آن دستگاه با سازمان شناخته می شوند .

فصل چهارم - تضمین و انتقال سرمایه خارجی

ماده ۸ - سرمایه گذاری های خارجی مشمول این قانون از کلیه حقوق، حمایتها و تسهیلاتی که برای سرمایه گذاری های داخلی موجود است به طور یکسان برخوردار می باشند.

ماده ۹ - سرمایه گذاری خارجی مورد سلب مالکیت و ملی شدن قرار نخواهد گرفت مگر برای منافع عمومی، به موجب فرآیند قانونی، به روش غیر تبعیض آمیز و در مقابل پرداخت مناسب گرامت به مأخذ ارزش واقعی آن سرمایه گذاری بلافاصله قبل از سلب مالکیت.

تبصره ۱ - تقاضای جبران خسارت وارده باید حداکثر در مدت یک سال پس از سلب مالکیت یا ملی شدن به هیأت تسلیم شود.

تبصره ۲ - اختلاف ناشی از سلب مالکیت یا ملی شدن بر اساس ماده (۱۹) این قانون حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰ - واگذاری تمام یا بخشی از سرمایه خارجی به سرمایه گذار داخلی و یا با موافقت هیأت و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارائی به سرمایه گذار خارجی دیگر مجاز می باشد. در صورت انتقال به سرمایه گذار خارجی دیگر، انتقال گیرنده که باید حداقل دارای شرایط سرمایه گذار اولیه باشد، از نظر مقررات این قانون جایگزین و یا شریک سرمایه گذار قبلی خواهد بود.

فصل پنجم - مقررات پذیرش، ورود و خروج سرمایه خارجی

ماده ۱۱ - سرمایه خارجی می تواند به یک یا ترکیبی از صور زیر به کشور وارد و تحت پوشش این قانون قرار گیرد:

الف - وجوه نقدی که به ریال تبدیل می شود.

ب - وجوه نقدی که به ریال تبدیل نمی شود و مستقیماً برای خریدها و سفارشات مربوط به سرمایه گذاری خارجی مورد استفاده قرار گیرد.

ج - اقلام غیرنقدی پس از طی مراحل ارزیابی توسط مراجع ذی صلاح.

تبصره - ترتیبات مربوط به نحوه ارزیابی و ثبت سرمایه خارجی در آئین نامه اجرائی این قانون تعیین خواهد شد.

ماده ۱۲ - نرخ ارز مورد عمل به هنگام ورود یا خروج سرمایه خارجی و همچنین کلیه انتقالات ارزی در صورت تک نرخی بودن ارز همان نرخ رایج در شبکه رسمی کشور و در غیر این صورت نرخ آزاد روز به تشخیص بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ملاک خواهد بود.

ماده ۱۳ - اصل سرمایه خارجی و منافع آن یا آنچه که از اصل سرمایه در کشور باقی مانده باشد با دادن پیش آگهی سه ماهه به هیأت و بعد از انجام کلیه تعهدات پرداخت کسورات قانونی و تصویب هیأت و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارائی قابل انتقال به خارج خواهد بود.

ماده ۱۴ - سود سرمایه گذاری خارجی پس از کسر مالیات و عوارض و اندوخته های قانونی با تصویب هیأت و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارائی قابل انتقال به خارج است.

ماده ۱۵ - پرداخت های مربوط به اقساط اصل تسهیلات مالی سرمایه گذاران خارجی و هزینه های مربوطه، قراردادهای حق اختراع، دانش فنی، کمک های فنی و مهندسی، اسامی و علائم تجاری، مدیریت و قراردادهای مشابه در چارچوب سرمایه گذاری خارجی بر اساس مصوبات هیأت و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارائی، قابل انتقال به خارج می باشد.

ماده ۱۶ - انتقالات موضوع مواد (۱۳)، (۱۴) و (۱۵) با رعایت مفاد بند (ب) ماده (۳) این قانون قابل انجام است.

ماده ۱۷ - تأمین ارز برای انتقالات موضوع مواد (۱۳)، (۱۴) و (۱۵) به روش های زیر میسر است:

الف - خرید ارز از نظام بانکی.

ب - از محل ارز حاصل از صدور محصولات تولیدی و یا ارز حاصل از ارائه خدمات بنگاه اقتصادی که سرمایه خارجی در آن به کار گرفته شده است.

ج - صادرات کالاهای مجاز طبق فهرستی که در اجرای این بند به تصویب هیأت وزیران با رعایت قوانین و مقررات مربوطه می رسد.

تبصره ۱ - به کارگیری یک یا ترکیبی از روش های فوق در مجوز سرمایه گذاری درج می گردد.

تبصره ۲ - در مورد سرمایه گذاری های موضوع بند (ب) ماده (۳) چنانچه وضع قوانین یا مصوبات دولت، موجب ممنوعیت یا توقف اجرای موافقتنامه های مالی، پذیرفته شده در چارچوب این قانون شود، زیان حاصل حداکثر تا سقف اقساط سررسید شده توسط دولت تأمین و پرداخت می گردد. حدود تعهدات قابل پذیرش، توسط هیأت وزیران در چارچوب این قانون به تصویب می رسد.

تبصره ۳ - بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلف است معادل ارزی وجوه قابل انتقال موضوع بند (الف) این ماده را با موافقت سازمان و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارائی تأمین و در اختیار سرمایه گذار خارجی قرار دهد.

تبصره ۴ - چنانچه مجوز سرمایه گذاری معطوف به بند (ب) و یا (ج) این ماده گردد، مجوز مذکور به منزله مجوز صادرات تلقی می گردد.

ماده ۱۸ - خروج آن بخش از سرمایه خارجی که در چارچوب مجوز سرمایه گذاری به کشور وارد شده اما به کار گرفته نشده باشد، از شمول کلیه قوانین و مقررات ارزی و صادرات و واردات مستثنی می باشد.

فصل ششم - حل و فصل اختلافات

ماده ۱۹ - اختلافات بین دولت و سرمایه گذاران خارجی در خصوص سرمایه گذاری های موضوع این قانون چنانچه از طریق مذاکره حل و فصل نگردد در دادگاه های داخلی مورد رسیدگی قرار می گیرد، مگر آن که در قانون موافقتنامه دو جانبه سرمایه گذاری با دولت متبوع سرمایه گذار خارجی، در مورد شیوه دیگری از حل و فصل اختلافات توافق شده باشد.

فصل هفتم - مقررات نهایی

ماده ۲۰ - دستگاه های اجرایی ذی ربط مکلفند در خصوص تعهدات متقابل در چارچوب صدور روادید، اجازه اقامت، صدور پروانه کار و اشتغال حسب مورد برای سرمایه گذاران، مدیران و کارشناسان خارجی برای بخش خصوصی مرتبط با سرمایه گذاری های خارجی مشمول این قانون و بستگان درجه یک آنها بر اساس درخواست سازمان اقدام نمایند.

تبصره - موارد اختلاف بین سازمان و دستگاه های اجرائی با نظر وزیر امور اقتصادی و دارائی حل و فصل می شود.

ماده ۲۱ - سازمان مکلف است امکان دسترسی همگانی را به کلیه اطلاعات مربوط به سرمایه گذاری و سرمایه گذاران خارجی، فرصت های سرمایه گذاری، شرکای ایرانی موضوع فعالیت و سایر اطلاعاتی که در اختیار آن سازمان قرار دارد فراهم نماید.

ماده ۲۲ - کلیه وزارتخانه ها و شرکت ها و سازمان های دولتی و مؤسسات عمومی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است مکلفند کلیه اطلاعات مورد نیاز سرمایه گذاری خارجی و گزارش سرمایه گذاری های خارجی انجام شده را در اختیار سازمان قرار دهند تا این سازمان بر اساس ماده فوق عمل نماید.

ماده ۲۳ - وزیر امور اقتصادی و دارایی مکلف است هر شش ماه یک بار گزارش عملکرد سازمان در خصوص سرمایه گذاری خارجی موضوع این قانون را به کمیسیون های ذی ربط مجلس شورای اسلامی ارسال نماید.

ماده ۲۴ - از تاریخ تصویب این قانون و آئین نامه اجرائی آن، قانون جلب و حمایت سرمایه های خارجی - مصوب ۷/ ۹/ ۱۳۳۴ - و آئین نامه اجرائی آن لغو می گردد. سرمایه های خارجی که قبلاً بر اساس قانون مزبور مورد پذیرش قرار گرفته اند تحت شمول این قانون قرار می

گیرند. مفاد این قانون توسط قوانین و مقررات آتی در صورتی لغو یا تغییر می یابد که لغو یا تغییر این قانون در قوانین و مقررات مذکور تصریح شده باشد.

ماده ۲۵ - آئین نامه اجرائی این قانون ظرف مدت دو ماه توسط وزارت امور اقتصادی و دارائی تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

قانون فوق مشتمل بر بیست و پنج ماده و یازده تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ نوزدهم اسفندماه یکهزار و سیصد و هشتاد مجلس شورای اسلامی تصویب و صدر مواد (۱) و (۲)، بندهای (ج) و (د) ماده (۲)، بند (ب) ماده (۳) و تبصره (۲) ماده (۱۷) در جلسه روز شنبه مورخ ۴/ ۳/ ۱۳۸۱ به تصویب مجمع تشخیص مصلحت نظام رسیده است.

ب) آیین نامه اجرایی قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی

مصوب ۱۳۸۱،۰۶،۲۴ با اصلاحات و الحاقات بعدی

فصل اول - تعاریف

ماده ۱- کلیه اصطلاحات و عباراتی که در ماده) ۱ (قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی تعریف شده است در این آیین نامه نیز دارای همان معانی می باشد.

سایر اصطلاحات و عبارات به کار برده شده در این آیین نامه دارای معانی زیر می باشد:

الف - آیین نامه: آیین نامه اجرایی قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی.

ب - بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر: شرکت ایرانی جدید و یا موجود که سرمایه خارجی به یکی از روش های مندرج در قانون، در آن به کار رفته باشد.

ج - بخش غیردولتی: بخش های خصوصی، تعاونی، مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی.

د - مرکز: مرکز خدمات سرمایه گذاری خارجی که در اجرای ماده (۷) قانون در محل سازمان تشکیل می گردد.

ه - شبکه پولی رسمی کشور: نظام بانکی (بانک مرکزی و شبکه بانکی اعم از دولتی و غیردولتی) و مؤسسات و مؤسسه حسابرسی: اعتباری غیربانکی که با مجوز بانک مرکزی به فعالیت های پولی و ارزی می پردازند.

مؤسسه حسابرسی منتخبی که از میان مؤسسات حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی ایران، موضوع قانون «استفاده از خدمات تخصصی و حرفه های حسابداران ذی صلاح به عنوان حسابدار رسمی» مصوب ۱۳۷۲ و سازمان حسابرسی، توسط سازمان انتخاب می شود.

فصل دوم - روشها و ضوابط پذیرش

ماده ۲- سرمایه گذاری های خارجی که در قلمرو جمهوری اسلامی ایران براساس قانون پذیرفته می شود، از تسهیلات و حمایت های مندرج در قانون برخوردار است. پذیرش این گونه سرمایه گذاری ها تابع شرایط عمومی پذیرش سرمایه خارجی و مبتنی بر ارایه درخواست کتبی از سوی سرمایه گذار خارجی و رعایت ضوابط مقرر در این آیین نامه است.

ماده ۳- پذیرش سرمایه گذاری خارجی براساس قانون و ضوابط مندرج در این آیین نامه در چارچوب روش های زیر میسر است. جدول روش های سرمایه گذاری خارجی، ویژگی ها و تسهیلات قابل ارایه در چارچوب قانون توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و اعلام می گردد.

الف - سرمایه گذاری مستقیم خارجی

ب - سرمایه گذاری خارجی در چارچوب ترتیبات قراردادی شامل انواع روش های «ساخت، بهره برداری و واگذاری»، «بیع متقابل» و «مشارکت مدنی»

ماده ۴- روش های موضوع ماده (۳) این آیین نامه از حیث نحوه سرمایه گذاری و پوشش حمایتی قانون و آیین نامه دارای ویژگی ها و تسهیلات مشترک و یا خاص، به شرح زیر می باشد:

الف - ویژگی ها و تسهیلات مشترک:

- ۱- سرمایه گذاران خارجی از رفتار یکسان با سرمایه گذاران داخلی برخوردارند.
- ۲- ورود سرمایه نقدی و غیرنقدی خارجی صرفاً براساس مجوز سرمایه گذاری انجام می گیرد و به مجوز دیگری نیاز نیست.
- ۳- حجم سرمایه گذاری خارجی در هر مورد تابع هیچ گونه محدودیتی نیست.
- ۴- سرمایه خارجی در قبال ملی شدن و سلب مالکیت تضمین می شود و سرمایه گذار خارجی در این موارد حق دریافت غرامت را دارد.
- ۵- انتقال اصل سرمایه، سود سرمایه و منافع حاصل از به کارگیری سرمایه به صورت ارز و حسب مورد به صورت کالا به ترتیب مندرج در مجوز سرمایه گذاری میسر است.
- ۶- آزادی صادرات کالای تولیدی بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر تضمین شده و در صورت ممنوعیت صادرات، کالای تولیدی در داخل به فروش رسیده و حاصل آن به صورت ارز از طریق شبکه پولی رسمی کشور قابل انتقال به خارج می باشد.

ب - ویژگی ها و تسهیلات خاص:

۱- سرمایه گذاری مستقیم خارجی:

۱-۱- سرمایه گذاری در کلیه زمینه های مجاز برای فعالیت بخش خصوصی امکان پذیر است.

۱-۲- محدودیتی از نظر درصد مشارکت سرمایه گذاری خارجی وجود ندارد.

۲- سرمایه گذاری در چارچوب ترتیبات قراردادی:

۱-۲- جبران زیان سرمایه گذاری خارجی ناشی از ممنوعیت و یا توقف اجرای موافقتنامه مالی بر اثر وضع قانون و یا تصمیمات دولت حداکثر تا سقف اقساط سررسید شده توسط دولت تضمین می شود.

۲-۲- در روش های «ساخت، بهره برداری و واگذاری» و «مشارکت مدنی»، خرید کالا و خدمات تولیدی طرح مورد سرمایه گذاری توسط دستگاه دولتی طرف قرارداد، در مواردی که دستگاه دولتی خریدار انحصاری و یا عرضه کننده کالا و خدمات تولیدی به قیمت یارانه های باشد، در چارچوب مقررات قانونی تضمین می شود.

ماده ۵- اشخاص حقیقی و حقوقی ایرانی متقاضی سرمایه گذاری در کشور، به منظور برخورداری از تسهیلات و حمایت های قانون باید مستنداتی را که مؤید فعالیت های اقتصادی و تجاری در خارج از کشور باشد، نیز ارائه دهند.

ماده ۶- سرمایه گذار خارجی که بدون برخورداری از پوشش قانون قبلا درایران سرمایه گذاری کرده است، می تواند با طی مراحل پذیرش، برای اصل سرمایه گذاری انجام شده از پوشش قانون برخوردار شود. پس از صدور مجوز سرمایه گذاری، سرمایه گذار از کلیه مزایای قانون و از جمله امکان انتقال سود نیز برخوردار می شود. این نوع سرمایه گذاری ها کلاً "سرمایه گذاری موجود تلقی شده و از ضوابط عمومی پذیرش سرمایه خارجی پیروی می کند.

ماده ۷- سرمایه گذاری خارجی در بنگاه های اقتصادی موجود از طریق خرید سهام و یا افزایش سرمایه و یا تلفیقی از آنها با طی مراحل پذیرش از مزایای این قانون برخوردار می گردد، مشروط به این که سرمایه گذاری مزبور، ارزش افزوده ایجاد کند. ارزش افزوده جدید می تواند در نتیجه افزایش سرمایه در بنگاه اقتصادی و یا تحقق اهدافی از قبیل ارتقای مدیریت، توسعه صادرات و یا بهبود سطح فن آوری در بنگاه اقتصادی موجود حاصل شود.

ماده ۸- هیات به هنگام ارزیابی و صدور مجوز هر مورد پیشنهاد سرمایه گذاری خارجی، به ترتیب زیر نسبت های تعیین شده در بند «د» ماده (۲) قانون را بررسی و احراز می نماید.

الف - مشخصات طرح پیشنهادی شامل نوع و میزان تولید کالا و خدمات، زمان بندی اجرا و بهره برداری طرح و پیش بینی فروش داخلی یا صدور به خارج از کشور، در نمونه های درخواست سرمایه گذاری درج می گردد.

ب - آمارهای رسمی مراجع ذی صلاح در خصوص ارزش کالا و خدمات عرضه شده در بازار داخلی در زمان صدور مجوز، در بخش و رشته مربوط، توسط معاونت امور اقتصادی وزارت امور اقتصادی و دارایی اخذ می شود. مبنای تصمیمات هیات آمارهایی است که تا پایان سه ماه اول هر سال توسط معاونت مذکور به سازمان ارایه می گردد.

ج - تفکیک بخش ها و رشته های اقتصادی براساس فهرست منضم به این آیین نامه انجام می شود.

د - میزان سرمایه گذاری در هر یک از بخش ها و رشته ها، با رعایت موارد مندرج در بندهای «الف»، «ب» و «ج» این ماده، با توجه به میزان ارزش کالا و خدمات عرضه شده در بازار داخلی و با رعایت معافیت محدودیت سرمایه گذاری برای صدور کالا و خدمات حاصله از سرمایه گذاری خارجی به خارج از کشور، توسط هیات تعیین و در صورت تصویب طرح، مجوز سرمایه گذاری صادر می گردد.

تبصره - تغییرات در سهم ارزش کالاها و خدمات تولیدی حاصل از سرمایه گذاری خارجی و یا تغییرات در ارزش کالاها و خدمات عرضه شده در بازار داخلی که در زمان صدور مجوز سرمایه گذاری ملاک تصمیم گیری هیات قرار گرفته، بعد از صدور مجوز تأثیری در اعتبار مجوز سرمایه گذاری نخواهد داشت.

ماده ۹ - انتقال حقوق مالکانه به طرف ایرانی تعیین شده در قراردادهای «ساخت، بهره برداری و واگذاری» حسب توافق طرفین قرارداد، از طریق واگذاری تدریجی حقوق مالکانه در طول مدت قرارداد و یا واگذاری یکجای حقوق مکتسبه در پایان دوره قرارداد، عملی می شود.

ماده ۱۰- در قراردادهای «ساخت، بهره برداری و واگذاری»، واگذاری حقوق مالکانه سرمایه گذار خارجی به مؤسسه تأمین کننده منابع مالی طرح موضوع سرمایه گذاری، با تأیید هیات قابل انجام است.

ماده ۱۱- در مورد آن دسته از طرح های سرمایه گذاری که یک دستگاه دولتی، خریدار انحصاری کالا و خدمات تولیدی است و همچنین در مواردی که کالا و خدمات تولیدی طرح مورد سرمایه گذاری به قیمت یارانه های عرضه می شود، دستگاه دولتی می تواند خرید کالا و خدمات تولیدی را به میزان و قیمت تعیین شده در قرارداد مربوط در چارچوب مقررات قانونی تضمین نماید.

فصل سوم - نظام پذیرش

ماده ۱۲- سازمان ضمن انجام وظائف مربوط به پذیرش و حمایت از سرمایه گذاری‌های خارجی در چارچوب قانون، مسؤولیت انجام و هدایت فعالیت‌های تشویق سرمایه گذاری خارجی در داخل و خارج کشور و همچنین معرفی بسترهای قانونی و فرصت‌های سرمایه گذاری، انجام مطالعات و تحقیقات کاربردی، برگزاری همایش‌ها و سمینارها، همکاری‌های مشترک با مؤسسات و سازمان‌های بین‌المللی ذی‌ربط و ایجاد ارتباط و هماهنگی با سایر دستگاه‌ها در جمع‌آوری، تنظیم و ارایه اطلاعات مربوط به سرمایه گذاری خارجی را بر عهده دارد.

ماده ۱۳- هیات مسؤولیت بررسی و اخذ تصمیم نسبت به کلیه درخواست‌های سرمایه گذاری اعم از درخواست‌های مربوط به پذیرش، ورود و بهکارگیری سرمایه خارجی و خروج سرمایه و منافع حاصله را عهده‌دار است.

ماده ۱۴- اعضای ثابت هیات، چهار نفر معاونین مشخص شده در ماده (۶) قانون می‌باشند و جلسات هیات با حضور حداقل سه نفر از اعضای ثابت رسمیت یافته و تصمیمات با حداقل سه رأی موافق اتخاذ می‌گردد. معاونان سایر وزارتخانه‌های ذی‌ربط به دعوت رییس هیات با حق رأی در جلسات حضور خواهند یافت. در این موارد، تصمیمات با اکثریت آرا صورت می‌پذیرد.

ماده ۱۵- سرمایه گذاران، درخواست کتبی خود را به همراه مدارکی که در نمونه مربوط مشخص شده است به سازمان تسلیم می‌نمایند. سازمان پس از انجام بررسی‌های لازم و اخذ نظر وزارتخانه بخش ذی‌ربط، درخواست سرمایه گذاری را به همراه نظرات کارشناسی سازمان حداکثر ظرف مدت پانزده روز کاری در هیات مطرح می‌نماید. عدم اعلام نظر وزارتخانه ذی‌ربط ظرف مدت ده روز از تاریخ وصول استعلام، به منزله موافقت آن وزارتخانه با سرمایه گذاری مزبور تلقی می‌شود. بر اساس تصمیم متخذه که قبلاً نظر موافق سرمایه گذار خارجی نیز نسبت به آن اخذ شده است، مجوز سرمایه گذاری تنظیم و با تایید و امضای وزیر امور اقتصادی و دارایی صادر می‌گردد.

تبصره - مجوز سرمایه گذاری حاوی مشخصات سرمایه گذاران، نوع و نحوه سرمایه گذاری خارجی، چگونگی انتقال سود و منافع حاصل شده و سایر شرایط مربوط به تصویب هر طرح سرمایه گذاری، خواهد بود.

فصل چهارم - مرکز خدمات سرمایه گذاری خارجی

ماده ۱۶- به منظور تسهیل و تسریع در انجام وظایف قانونی سازمان در زمینه‌های تشویق، پذیرش و حمایت از سرمایه گذار خارجی در کشور، مرکز خدمات سرمایه گذاری خارجی در محل سازمان تشکیل و نمایندگان دستگاه‌های ذی‌ربط در آن مستقر می‌گردند. این مرکز، کانون کلیه مراجعات متقاضیان سرمایه گذاری خارجی به سازمان‌های ذی‌ربط خواهد بود.

ماده ۱۷- وزارت امور اقتصادی و دارایی (سازمان امور مالیاتی کشور، گمرک جمهوری اسلامی ایران)، وزارت امور خارجه، وزارت بازرگانی، وزارت کار و امور اجتماعی، وزارت صنایع و معادن، وزارت جهاد کشاورزی، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، اداره کل ثبت شرکت‌ها و مالکیت صنعتی، سازمان حفاظت محیط زیست و سایر دستگاه‌های اجرایی که وزیر امور اقتصادی و دارایی تعیین می‌نماید، نماینده تام‌الاختیار خود را با امضای بالاترین مقام اجرایی آن دستگاه به سازمان معرفی می‌نمایند.

نمایندگان مزبور از نظر مقررات استخدامی جزو کارکنان دستگاه متبوع محسوب شده و برحسب نیاز و متناسب با حجم تقاضاهای سرمایه گذاری خارجی و مراجعه سرمایه گذاران، با اعلام سازمان در مرکز حاضر شده به نحوی که بتوانند بر طبق وظایف محوله در این ماده پاسخگوی مراجعات باشند.

ماده ۱۸- نمایندگانی که از طرف دستگاه های ذی ربط معرفی می شوند مجری کلیه امور اجرایی و خدماتی مربوط به آن دستگاه در ارتباط با سرمایه گذاری های خارجی می باشند. دستگاه اجرایی ذی ربط مکلف است به منظور حسن انجام وظایفی که در اجرای قانون و این آیین نامه به نماینده محول گردیده است، وظایف، مسؤولیت ها و اختیارات نماینده را به کلیه واحدهای زیرمجموعه خود ابلاغ نموده و همزمان روند امور اجرایی مربوط به سرمایه گذاری های خارجی در حوزه مسؤولیت خود را به گونه های بازبینی نماید که انجام وظایف نماینده در مرکز تسهیل گردد.

ماده ۱۹- دستگاه اجرایی ذی ربط، به منظور حفظ استمرار فعالیت های اجرایی و خدماتی خود در مرکز ترتیبی اتخاذ نماید تا علاوه بر نماینده معرفی شده، فرد دیگری با همان ویژگی ها به عنوان جانشین وی معرفی کند تا در غیاب نماینده آن دستگاه انجام وظیفه نماید. در صورت لزوم، دستگاه اجرایی می تواند حداکثر دو نفر را نیز در سطح کارشناس برای انجام امور اجرایی مربوط به آن دستگاه در مرکز مستقر سازد.

ماده ۲۰- وظایف مرکز خدمات سرمایه گذاری خارجی به شرح زیر تعیین می شود:

۱- اطلاع رسانی و ارائه مشورت های لازم به سرمایه گذاران خارجی.

۲- انجام هماهنگی های لازم در امور مربوط به اخذ مجوزهای مورد نیاز از جمله اعلامیه تاسیس، مجوز سازمان حفاظت محیط زیست، پروانه های انشعاب مربوط به آب، برق، گاز، تلفن، پروانه اکتشاف و استخراج معادن و غیره از دستگاه های ذی ربط قبل از صدور مجوز سرمایه گذاری.

۳- انجام هماهنگی های لازم در امور مربوط به صدور روادید، اجازه اقامت و صدور پروانه کار افراد مرتبط با سرمایه گذاری خارجی.

۴- انجام هماهنگی های لازم در امور مربوط به سرمایه گذاری های خارجی بعد از صدور مجوز سرمایه گذاری شامل ثبت شرکت مشترک، ثبت سفارش و امور مربوط به ورود و خروج سرمایه، مسائل گمرکی و مالیاتی و غیره.

۵- انجام هماهنگی های لازم توسط نمایندگان دستگاه ها بین واحدهای اجرایی دستگاه ذی ربط آنها در ارتباط با درخواست های سرمایه گذاری خارجی.

۶- مراقبت در حسن اجرای تصمیماتی که در خصوص سرمایه گذاری های خارجی اتخاذ می گردد.

تبصره (منسوخه ۱۲، ۰۲، ۱۳۸۶) - وظایف متناظر مرکز خدمات سرمایه گذاری خارجی به سازمان امور اقتصادی و دارایی استانها تفویض تا با هماهنگی و تصویب ستاد جلب و جذب سرمایه گذاری خارجی استان نسبت به انجام امور محول شده اقدام شود.

فصل پنجم - مقررات ورود، ارزشیابی و ثبت سرمایه خارجی

ماده ۲۱- ترتیبات مربوط به ورود، ارزشیابی و ثبت سرمایه خارجی اعم از نقدی و غیرنقدی به شرح زیر می باشد:

الف - سرمایه نقدی

۱- وجوه نقدی ارزی موضوع بند «الف» ماده (۱۱) قانون که در یک دفعه یا به دفعات به قصد تبدیل به ریال به کشور وارد می شود، در تاریخ تبدیل به ریال، وفق گواهی بانک توسط سازمان به نام سرمایه گذار خارجی ثبت و تحت پوشش قانون قرار می گیرد. معادل ریالی ارز وارده به

حساب بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر و یا حساب طرح موضوع سرمایه گذاری واریز می‌گردد.

۲- وجوه نقدی ارزی موضوع بند «ب» ماده (۱۱) قانون که در یک دفعه یا به دفعات به کشور وارد شده و به ریال تبدیل نمی‌شود، به حساب ارزی بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر و یا طرح موضوع سرمایه گذاری واریز می‌گردد.

این وجوه در تاریخ واریز به نام سرمایه گذار خارجی ثبت و تحت پوشش قانون قرار می‌گیرد. وجوه یاد شده با نظارت و تایید سازمان به مصرف خریدها و سفارشات خارجی مربوط به سرمایه گذاری خارجی می‌رسد.

تبصره - شبکه پولی رسمی کشور مکلف است در مورد حواله های ارزی مربوط به سرمایه گذاری خارجی، مراتب را با ذکر نام حواله دهنده، مبلغ ارز، نوع ارز، تاریخ وصول، تاریخ تسعیر، نام بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر و در صورت تبدیل به ریال، معادل ریالی ارز وارده، مستقیماً به سازمان گواهی کند.

ب - سرمایه غیرنقدی خارجی شامل موارد مندرج در بندهای «ب»، «ج» و «د» ذیل تعریف سرمایه خارجی در ماده (۱) قانون می‌باشد که مراحل ورود، ارزشیابی و ثبت آنها به ترتیب زیر است:

۱- در مورد ارقام سرمایه ای غیرنقدی خارجی موضوع بندهای «ب» و «ج» فوق (شامل ماشین‌آلات، تجهیزات، ابزار و قطعات یدکی، قطعات منفصله، مواد اولیه، افزودنی و کمکی) وزارت بازرگانی پس از اعلام موافقت سازمان با ورود ارقام سرمایه ای غیرنقدی خارجی، نسبت به ثبت سفارش آماری و اعلام مراتب به گمرک ذی‌ربط جهت ارزشیابی و ترخیص ارقام وارده اقدام می‌نماید.

ارزشیابی گمرک در خصوص بهای ارقام وارده، به عنوان ارزشیابی قابل قبول تلقی شده و به درخواست سرمایه گذار، مبلغ ارزشیابی مندرج در پروانه ورودی به اضافه هزینه های حمل و نقل و بیمه، به نام سرمایه گذار خارجی ثبت و از تاریخ ترخیص تحت پوشش قانون قرار می‌گیرد.

در صورت وجود اختلاف بین ارزشیابی گمرک و قیمت مندرج در فهرست تفصیلی مصوب هیات، ارزشیابی گمرک ملاک ثبت سرمایه خارجی در سازمان و اداره کل ثبت شرکت‌ها و مالکیت صنعتی قرار خواهد گرفت.

تبصره ۱- وزارت بازرگانی و سازمان مکلفند ظرف مدت یک ماه از تاریخ ابلاغ این آیین‌نامه نسبت به تهیه نمونه ویژه‌های برای ثبت سفارش آماری ارقام سرمایه ای غیرنقدی خارجی موضوع این بند اقدام و برآن اساس عمل نمایند.

تبصره ۲- گمرک جمهوری اسلامی ایران مکلف است ارزشیابی بهای ماشین‌آلات و تجهیزات دست دوم مربوط به سرمایه گذاری‌های خارجی را به قیمت دست دوم انجام دهد.

تبصره ۳- چنانچه مشخص شود که سرمایه خارجی غیرنقدی وارده به کشور ناقص، معیوب، غیرقابل استفاده و یا با مشخصات اظهار شده در فهرست تایید شده توسط هیات منطبق نمی‌باشد، موضوع در هیات مطرح و ارزش آن قسمت از کالای وارده که مورد تایید هیات قرار نگیرد، از حساب سرمایه وارده کسر خواهد شد.

۲- در مورد ارقام سرمایه ای موضوع بند «د» ماده (۱) قانون (شامل حق اختراع، دانش فنی، اسامی و علائم تجاری و خدمات تخصصی) سازمان پس از انجام بررسی‌های لازم، گزارش مربوط به ایفای تعهدات قراردادی موضوع قراردادهای فن آوری و خدمات را در هیات مطرح

می‌نماید و وجوه تایید شده در چارچوب دستورالعملی که هیات تهیه و به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی می‌رساند، توسط هیات به عنوان سرمایه خارجی ثبت و تحت پوشش قرار می‌گیرد.

فصل ششم - مقررات خروج سرمایه و عایدات سرمایه ای

ماده ۲۲- کلیه درخواست‌هایی که منجر به انتقال سرمایه، سود، و عایدات ناشی از افزایش ارزش سرمایه موضوع قانون می‌گردد، باید مستند به گزارش مؤسسه حسابرسی عضو جامعه حساب‌رسان رسمی ایران باشد. این گونه انتقالات پس از کسر کلیه کسورات قانونی به میزانی که مؤسسه حسابرسی یادشده تایید می‌کند، میسر است.

ماده ۲۳ (اصلاحی ۱۳۸۲، ۰۳، ۲۸) - انتقالات یاد شده در مواد (۱۳)، (۱۴) و (۱۵) قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی، مربوط به هر یک از روش های سرمایه گذاری موضوع ماده (۳) قانون، از طریق ارزش خریداری شده از نظام بانکی صورت خواهد پذیرفت. هیئت براساس گزارش مؤسسه حسابرسی پیرامون آخرین وضعیت اصل سرمایه، میزان سود سرمایه و عایدات سرمایه ای متعلق به سرمایه گذار خارجی میزان وجوه قابل انتقال (که در مورد سرمایه گذاری های موضوع بند ب ماده (۳) قانون فقط از محل عملکرد اقتصادی طرح خواهد بود) را تعیین و با تایید وزیر امور اقتصادی و دارایی، مجوز خروج وجوه مربوط در هر مورد را صادر می‌کند.

تبصره (اصلاحی ۱۳۸۷، ۱۱، ۱۲) - شرایط یادشده در صدر این ماده برای سرمایه گذاری های خارجی در چارچوب ترتیبات قراردادی مانند بای‌بک (BuyBack) که برگشت اصل سرمایه و سایر انتقالات آنها از محل صادرات کالا انجام می‌شود، مجری نخواهد بود.

ماده ۲۴ (اصلاحی ۱۳۸۷، ۱۱، ۱۲) - در اجرای بند الف ماده (۲) قانون، چنانچه مقرر شود محصولات تولیدی و یا خدمات بنگاه اقتصادی سرمایه‌پذیر صادر شود، بنگاه اقتصادی سرمایه‌پذیر موظف است پروانه گمرکی مربوط و یا گواهی صادرات خدمات را به سازمان ارایه دهد.

ماده ۲۵ - ارزش حاصل از صادرات سرمایه گذاری های خارجی در حدود مصارف تعیین شده از سوی هیات، از شمول هرگونه مقررات محدود کنند صادرات و مقررات ارزی از جمله سپردن تعهد برای بازگشت ارزش حاصل از صادرات به کشور براساس مقررات دولتی موجود و یا آنچه در آینده جاری می‌گردد، معاف می‌باشد.

ماده ۲۶- در صورت وجود محدودیت قانونی و یا اعمال شده از سوی دولت که در نتیجه آن بنگاه های اقتصادی سرمایه‌پذیر نتوانند تولیدات خود را صادر نمایند، مادام که محدودیت قانونی و یا تصمیم دولت برای عدم انجام صادرات جاری است، بنگاه های مزبور اجازه دارند تولیدات خود را در بازار داخلی به فروش رسانده و در مقابل تامین معادل ریالی مصارف ارزی مندرج در مجوز سرمایه گذاری، ارزش مورد نظر را از نظام بانکی خریداری و منتقل نموده و یا مبادرت به صدور کالاهای مجاز نمایند.

ماده ۲۷ (اصلاحی ۱۳۸۲، ۰۳، ۲۸) - وجوه قابل انتقال موضوع قانون پس از تایید هیات و با تایید وزیر امور اقتصادی و دارایی توسط سرمایه گذار خارجی از سیستم بانکی خریداری و حواله می‌شود و بدین منظور بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ارزش لازم را در اختیار نظام بانکی قرار خواهد داد.

ماده ۲۸- هرگاه سرمایه گذار خارجی وجوه قابل انتقال را ظرف مدت شش ماه از تاریخ خاتمه انجام تشریفات اداری مربوط، به خارج انتقال ندهد، وجوه مزبور از شمول قانون خارج می‌گردد.

استمرار شمول قانون بر وجوه مزبور با تایید هیات امکان پذیر می‌باشد.

ماده ۲۹- سرمایه گذار خارجی در صورت تمایل می‌تواند تمام یا قسمتی از مبالغ قابل انتقال ناشی از مواد (۱۳)، (۱۴) و (۱۵) قانون را با

اجازه هیات به افزایش سرمایه گذاری خود در همان بنگاه اختصاص دهد و یا پس از طی تشریفات قانونی برای اخذ مجوز سرمایه گذاری، صرف سرمایه گذاری جدید بنماید.

ماده ۳۰- دولت با رعایت اصل (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تعیین حدود تعهدات قابل پذیرش موضوع تبصره (۲) ماده (۱۷) قانون را به وزیران عضو شورای عالی سرمایه گذاری تفویض می‌نماید.

هیات مجاز است میزان خسارت حاصل از ممنوعیت و یا توقف اجرای موافقتنامه های مالی مربوط را تا سقف تعهدات حال شده در محدوده تعهدات قابل پذیرش از سوی شورای عالی سرمایه گذاری که در مجوز سرمایه گذاری قید گردیده است، تعیین نماید.

ملاک تصمیم گیری در خصوص اختیار موضوع این ماده، موافقت اکثریت وزیران عضو شورای یاد شده است.

تصمیمات متخذه در صورت تایید رییس جمهور با رعایت ماده (۱۹) (آیین نامه داخلی هیات دولت قابل صدور است.)

ماده ۳۱- هرگاه سرمایه گذار خارجی، سرمایه گذاری خود در ایران را بیمه نماید به موجب مفاد بیمه نامه، به واسطه پرداختی که بابت خسارت ناشی از خطرات غیرتجاری به سرمایه گذار صورت گرفته، مؤسسه بیمه جانشین سرمایه گذار شود، جانشین از همان حقوقی برخوردار می‌باشد که به واسطه آن پرداخت خسارت صورت گرفته است. این جانشینی واگذاری سرمایه محسوب نخواهد شد مگر اینکه حسب مورد، مواد (۴) و یا (۱۰) قانون رعایت شده باشد.

فصل هفتم - مقررات عمومی

ماده ۳۲- سرمایه گذار خارجی مکلف است از تاریخ ابلاغ مجوز سرمایه گذاری طی مدت مشخصی که به اقتضای شرایط طرح مورد سرمایه گذاری توسط هیات تعیین می‌گردد، مبادرت به ورود بخشی از سرمایه خود به کشور، که حاکی از عزم سرمایه گذار به اجرای طرح می‌باشد، بنماید.

در صورتی که سرمایه گذار در طی مدت مشخص شده مبادرت به ورود بخشی از سرمایه به کشور ننماید و یا با ارایه دلایل قانع کننده نسبت به تمدید مدت اقدام نکند، مجوز سرمایه گذاری وی باطل شده تلقی خواهد شد.

ماده ۳۳- سرمایه گذار خارجی موظف است هرگونه تغییر در نام، شکل حقوقی، تابعیت و تغییرات بیش از سی درصد (۳۰٪) در مالکیت خود را به اطلاع هیات برساند.

ماده ۳۴- در مواردی که انجام سرمایه گذاری خارجی منجر به تشکیل شرکت ایرانی گردد، تملک زمین به نام شرکت متناسب با طرح سرمایه گذاری به تشخیص سازمان مجاز می‌باشد.

ماده ۳۵ (اصلاحی ۲۷، ۱۰، ۱۳۸۳) - دستگاه های اجرایی ذیربط از جمله وزارتخانه های امور خارجه، کشور و تعاون، کار و رفاه اجتماعی براساس تأیید و معرفی سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران در خصوص صدور روادید، اجازه اقامت و صدور پروانه کار برای اشخاص زیر مطابق ترتیبات این ماده اقدام نمایند:

۱- سرمایه گذار خارجی

۲- مدیران و کارشناسان سرمایه گذار خارجی

۳- مدیران و کارشناسان خارجی بنگاه اقتصادی که سرمایه خارجی در آن بکار گرفته می شود

۴- همسر، فرزندان ذکور زیر (۱۸) سال و اناث مجرد و پدر و مادر تحت تکفل افراد موضوع جزء های (۱)، (۲) و (۳)

الف- وزارت امور خارجه پس از وصول درخواست سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران بنا به نوع و مدت روادید مورد تقاضا، رأساً مجوز روادید یک بار ورود یا چند بار ورود (حداکثر سه ساله) با حق اقامت نود روز در هر بار افراد موضوع جزء های (۱) تا (۴) را ظرف سه روز کاری، مشروط به نبود مانع از نظر قوانین و مقررات صادر و در صورت عدم امکان صدور، نتیجه را به درخواست کننده و سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران اعلام نماید.

ب- وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی برای افراد موضوع جزء های (۱)، (۲) و (۳) براساس درخواست سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران و بدون در نظر گرفتن نوع روادید، ظرف هفت روز کاری، پروانه کار یا تمدید کاری مشروط به نبود مانع از نظر قوانین و مقررات صادر و در صورت عدم امکان صدور، نتیجه را به درخواست کننده و سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران اعلام نماید.

ج- وزارت کشور با هماهنگی وزارت اطلاعات با جلب مشارکت نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران برای افراد موضوع جزء های (۱) تا (۴) براساس درخواست سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران ظرف سه روز کاری پروانه اقامت پنج ساله با تشخیص و تأیید سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران مشروط به نبود مانع از نظر قوانین و مقررات صادر یا تمدید نموده و در صورت عدم امکان صدور، نتیجه را به درخواست کننده و سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران اعلام نماید).اصلاحی
(۱۴۰۱/۰۶/۱۹)

ماده ۳۶- مسؤولیت سازمان در قبال انتشار عمومی اطلاعات موضوع ماده (۲۱) قانون، در حدود اطلاعاتی است که در عرف تجاری قابل انتشار باشد. تشخیص قابل انتشار بودن اطلاعات به عهده هیات است.

ماده ۳۷ - سازمان و هیات مجازند برای انجام وظایف و تکالیف مقرر در قانون و این آیین نامه حسب مورد از خدمات تخصصی حرفه ای و مشاوره ای مؤسسات حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی ایران و سایر مؤسسات خصوصی و تعاونی واجد شرایط استفاده نماید.

ماده ۳۸- کلیه مقررات مذکور در تصویب نامه های هیات وزیران در مورد سرمایه گذاری خارجی که مغایر با مفاد این آیین نامه می باشد، از تاریخ لازم الاجرا شدن این آیین نامه لغو می گردد.

محمدرضا عارف - معاون اول رییس جمهور

فصل ۴

قانون تأمین مالی تولید و زیرساخت‌ها

مصوب ۲۲/۱۲/۱۴۰۲

فصل اول- تعاریف

ماده ۱- تعریف واژه‌ها و اصطلاحات به کاررفته در این قانون به شرح زیر است:

الف- طرح های زیربنایی (زیرساختی): طرح هایی که زیرساخت‌های لازم برای تولید کالا یا خدمت را فراهم می‌کنند نظیر تأمین یا

انتقال انرژی، تلفن، اینترنت، آب یا جمع‌آوری و تصفیه فاضلاب و احداث راه، راه‌آهن، فرودگاه، بندر، سردخانه، پایانه و اسکله

ب- طرح های تولیدی: طرح‌های مرتبط با تولید کالا یا خدمت موضوع اجزای (۶) و (۷) ماده (۱) (قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی

و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی مصوب ۱۵/۲/۱۳۹۸ در هر یک از بخش های اقتصادی

پ- صندوق‌های تأمین مالی: صندوق هایی که با هدف تأمین مالی در چهارچوب قوانین و با مجوز سازمان بورس و اوراق بهادار تأسیس می‌شوند.

ت- توافق نامه بازرخرد (ریپو): قرارداد بیعی که با رعایت موازین شرعی طی آن خریدار و فروشنده اوراق بهادار همراه با انجام بیع به ترتیب یک اختیار فروش با قیمت اعمال و سررسید معین و یک اختیار خرید با قیمت اعمال و سررسید از پیش تعیین‌شده را برای یکدیگر صادر می‌کنند.

ث- نهادهای وثیقه پذیر: مؤسسات اعتباری موضوع بند «ح» ماده (۱) (قانون بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۳۰/۳/۱۴۰۲، صندوق های تضمین، شرکت های کارگزاری و اگذاری مطالبات (فاکتورینگ)، شرکت های تأمین سرمایه، دستگاه های اجرائی و سایر نهادهای پذیرنده وثیقه دارای مجوز از مراجع قانونی ذی‌ربط در بازارهای مالی (پول، سرمایه و بیمه)

ج- نهادهای مالی: نهادهای مالی تعریف‌شده در بند (۲۱) ماده (۱) (قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱/۹/۱۳۸۴ و همچنین مؤسسات اعتباری، شرکت های بیمه، صندوق‌های تضمین، شرکت های کارگزاری و اگذاری مطالبات (فاکتورینگ) و سایر نهادهای مرتبط دارای مجوز فعالیت از مراجع قانونی ذی‌ربط در بازارهای مالی (پول، سرمایه و بیمه)

چ- تأمین مالی خارجی: تأمین مالی با منشأ خارجی از جمله سرمایه‌گذاری خارجی موضوع ماده (۱) (قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی مصوب ۱۹/۱۲/۱۳۸۰ با اصلاحات و الحاقات بعدی و تسهیلات مالی خارجی

ح- شرکت اعتبارسنجی: شخص حقوقی که به جمع‌آوری اطلاعات اعتباری اشخاص حقیقی و حقوقی از تأمین‌کنندگان مختلف اطلاعات به‌صورت مستقیم یا به واسطه پایگاه داده اعتباری کشور جهت تهیه گزارش اعتباری و سایر خدمات اعتباری برای ارائه به بانکها و مؤسسات اعتباری غیربانکی، صندوق و نهادهای مالی موضوع این قانون و سایر بهره‌برداران مجاز اقدام می‌نماید.

خ- دستگاه های اجرائی: دستگاه های اجرائی موضوع ماده (۲۹) (قانون برنامه پنجساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران (۱۴۰۰-۱۳۹۶) مصوب ۴/۱۲/۱۳۹۵ و مستثنیات آن

د- بسته سرمایه‌گذاری بدون نام: بسته‌های از مجوزها که توسط دستگاه اجرائی ذی‌ربط پس از انجام اعلام‌های لازم از تمامی دستگاه های مرتبط و اخذ تأییدیه آنها برای انجام یک یا چند فعالیت اقتصادی مشخص، آماده واگذاری به سرمایه‌گذار است و نیازی به اخذ مجوز دیگری از سوی سرمایه‌گذار ندارد.

- ذ- **واگذاری مطالبات (فاکتورینگ):** واگذاری مطالبات ناشی از حسابهای دریافتی یا مطالبات قراردادی اشخاص حقیقی یا حقوقی در چهارچوب ماده (۸) قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی
- ر- **صندوقهای تضمین:** شرکت هایی که تحت عنوان مؤسسه یا صندوق تضمین با هدف صدور ضمانتنامه به نفع اشخاص حقیقی و حقوقی تأسیس شده و در چهارچوب قوانین فعالیت می نمایند.
- ز- **اعتبارسنجی:** فرایندی که با هدف سنجش اعتبار اشخاص حقیقی و حقوقی با استفاده از داده ها و الگو(مدل)های مربوط، به اختصاص نمره اعتباری به اشخاص یا تهیه گزارش اعتباری منتهی می شود.
- ژ- **سامانه جامع وثایق:** سامانه ای که کلیه اطلاعات مربوط به فرایندهای توثیق اعم از معرفی مال و دارایی، درخواست ترهین، ارزش گذاری، اجرا و آزادسازی وثایق و سایر اطلاعات مورد نیاز را در برگرفته و به هر وثیقه، یک شناسه یکتا اختصاص می دهد.
- س- **کارگزاری (آژانس) سرمایه گذاری:** شخص حقوقی که با مشارکت اشخاص حقیقی یا حقوقی برای جذب سرمایه خارجی به کشور فعالیت می کند.
- ش- **اوراق تضمین:** اوراق بهادار قابل انتقالی که جزئیات تعهد تضمین شامل سقف اعتبار تضمین، سررسید اعتبار اوراق، مشخصات ناشر، ضامن و متقاضی ضمانت و مشخصات قرارداد اصلی در آن درج شده است.
- ص- **اوراق وثیقه:** اوراق بهادار قابل انتقالی که مشخصات وثیقه، مشخصات قرارداد وثیقه و تاریخ سررسید اوراق در آن درج شده است. اوراق وثیقه تنها بر پایه توثیق دارایی های پذیرفته شده در سامانه جامع وثایق قابل انتشار می باشند.
- ض- **وثیقه:** مال یا دارایی که به منظور ایجاد اطمینان و ضمانت قرارداد، در گرو قرار داده می شود؛ در این قانون مال مرهون در حکم وثیقه است.
- ط- **اوراق گواهی اعتبار مولد (گام):** اوراق بهاداری که طبق قوانین و مقررات به منظور تضمین، با عاملیت و ضمانت موسسات اعتباری صادر می گردد.

فصل دوم- توسعه نظام مالی و سنجش اعتبار و ضمانت

ماده ۲-

الف - به منظور توسعه و ترویج الگوهای تأمین مالی، هم افزایی نهادها و روش های تأمین مالی، تقویت نظارت یکپارچه در تأمین مالی، توسعه دامنه وثایق و تضامین و تقویت نظام سنجش اعتبار «شورای ملی تأمین مالی» که در این قانون «شورا» نامیده می شود، با ترکیب زیر تشکیل می گردد:

۱- وزیر امور اقتصادی و دارایی (رئیس)

۲- وزیر صنعت، معدن و تجارت

۳- رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور

۴- رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

۵- رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار

۶- رئیس کل بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران

۷- رئیس هیأت عامل صندوق توسعه ملی

۸- یک نفر از بین اعضای کمیسیون اقتصادی و یک نفر از بین اعضای کمیسیون برنامه و بودجه و محاسبات به انتخاب مجلس شورای اسلامی به عنوان ناظر

تبصره ۱- رئیس شورا می‌تواند حسب مورد و به تناسب موضوع از معاونان رئیس جمهور و سایر وزرا با حق رأی برای شرکت در جلسات شورا دعوت کند.

تبصره ۲- شورا مجاز است با پیشنهاد رئیس شورا، کارگروه‌های تخصصی را مرکب از معاون ذی‌ربط اعضای شورا تشکیل داده و وظیفه نظارت بر اجرای مصوبات خود را به این کارگروه‌ها واگذار نماید.

ب- وظایف شورا در چهارچوب قوانین به شرح زیر است:

۱- ایجاد هماهنگی و هم‌افزایی بین نهادهای متولی تأمین مالی در بازارهای پول، سرمایه و بیمه

۲- توسعه الگوهای سرمایه‌گذاری در طرحهای تولیدی و زیربنایی از طریق:

۱-۲- طراحی و تصویب الگوهای نوین تأمین مالی ویژه طرحهای دستگاه‌های اجرایی یا طرحهای تملک‌داری سرمایه‌ای و طرحهای تولیدی و زیربنایی بخشهای غیردولتی

۲-۲- تعیین نرخ سود دوران مشارکت متناسب با مخاطره (ریسک) طرحهای تولیدی و زیربنایی دستگاه‌های اجرایی در صورت ضرورت

۳-۲- شناسایی و اقدام قانونی به منظور رفع عوامل دارای تأثیر منفی بر انگیزه سرمایه‌گذاری در طرحهای تولیدی و زیربنایی یا طرحهای مرتبط با تصفیه و بازیافت منابع و مواد نظیر شیوه قیمت‌گذاری محصولات یا نهادهای مرتبط (اعم از مستقیم و جانشین یا مکمل محصولات و نهادهای طرح)

۴-۲- تشویق سرمایه‌گذاری در طرحهای مرتبط با تأمین، تصفیه و بازیافت منابع و کالاها از طریق توسعه قراردادهای تهاتر (سوآپ)، پیش-خرید یا خرید تضمینی از سوی بخش غیردولتی

۵- ۲- تهیه و تصویب قراردادهای همسان مشارکت بخش غیردولتی در طرحهای تولیدی و زیربنایی مبتنی بر زمان، حجم و از قبیل آن، با هدف توسعه و کاهش مخاطره (ریسک) مشارکت با بخش عمومی

۶- ۲- تشویق سرمایه‌گذاری در طرحهای سرمایه‌بر و پرخطر انتقال یا داخلی‌سازی دانش فنی از طریق الزام دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط به تضمین تأمین ماده اولیه و یا تضمین خرید محصولات در قالب قراردادهای بلندمدت

۳- تقویت نظام سنجش اعتبار با رعایت «قانون مدیریت داده‌ها و اطلاعات ملی» مصوب ۳۰/۶/۱۴۰۱ با تکمیل پایگاه داده‌های اعتباری کشور از طریق:

۳-۱- تعیین مراجع تأمین‌کننده داده‌های مورد نیاز پایگاه داده اعتباری کشور و الزام مراجع مزبور به تأمین داده

۳-۲- تعیین نوع، کیفیت و کفایت داده‌های لازم برای تکمیل پایگاه داده اعتباری کشور

۳-۳- تعیین سطح و کیفیت دسترسی اشخاص به خدمات پایگاه داده اعتباری کشور و شرکت های اعتبارسنجی و تصویب دستورالعمل های اجرایی لازم در خصوص نحوه استفاده آنها

۳-۴- تأیید اساسنامه و صدور موافقت اصولی تأسیس و مجوز فعالیت شرکت های اعتبارسنجی

۳-۵- نظارت بر شرکت های اعتبارسنجی از طریق تدوین آیین نامه های زیر با رعایت بند «ر» ماده (۱) قانون بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران:

۱- ۳-۵- نحوه تأسیس و فعالیت شرکت های اعتبارسنجی نظیر رعایت حداقل سرمایه مورد نیاز، تعیین ترکیب مؤسسان و سهامداران و حدود و ضوابط سهامداری برای اشخاص حقیقی و حقوقی، فقدان سابقه محکومیت انتظامی یا کیفری مؤثر برای مؤسسان و رعایت قالب شرکت سهامی

۲- ۳-۵- نحوه احراز و تمدید صلاحیت مدیران شرکت های اعتبارسنجی بر اساس مدرک تحصیلی مرتبط، دارا بودن صلاحیت حرفه ای، وثاقت و امانت، تجربه تخصصی مرتبط و فقدان محکومیت قضائی مؤثر

۳- ۳-۵- حفاظت اطلاعات و حفظ محرمانگی و امنیت داده ها

۴- ۳-۵- نحوه تبادل اطلاعات میان تأمین کنندگان و پایگاه داده اعتباری کشور و همچنین پایگاه مذکور و شرکت های اعتبارسنجی و استفاده کنندگان با رعایت قانون مدیریت داده ها و اطلاعات ملی

۵- ۳-۵- نحوه ثبت اعتراض به گزارش های اعتباری

۶- ۳-۵- رتبه بندی سطح فعالیت شرکت های اعتبارسنجی متناسب با سابقه فعالیت، توان تخصصی و ارزیابی و صحت سنجی اعتبارسنجی های صورت گرفته

۷- ۳-۵- اعمال مقررات انتظامی زیر متناسب با تخلفات شرکت های اعتبارسنجی و مدیران آنها در زمینه اعطای رتبه اعتباری صوری، تقصیر در محاسبه رتبه اعتباری، عدم رعایت و حفظ محرمانگی اطلاعات، از دست دادن شرایط صلاحیت حرفه ای، عدم رعایت مفاد این قانون، آیین نامه های اجرایی و مقررات و مصوبات مرتبط با آن:

۱-۷- ۳-۵- تذکرات کتبی

۲-۷- ۳-۵- تعلیق یا محدودسازی موقت یا دائم برخی یا تمام فعالیت های شرکت

۳-۷- ۳-۵- تعلیق یا سلب صلاحیت حرفه ای اعضای هیأت مدیره و مدیرعامل

۴-۷- ۳-۵- اعمال جریمه نقدی تا سقف ده درصد (۱۰٪) از سرمایه

۵-۷- ۳-۵- ادغام شرکت های اعتبارسنجی با تأیید مجمع عمومی شرکت ها یا انحلال آنها

۶-۷-۵-۳- کاهش رتبه، تعلیق یا لغو مجوز فعالیت شرکت های اعتبارسنجی غیردولتی در چهارچوب دستورالعمل مصوب شورا بر اساس معیارهایی از قبیل وضعیت مالی شرکت بر اساس آخرین صورت های مالی، رعایت قوانین و مقررات، صحت اعتبارسنجی های صورت گرفته ۴- توسعه و ترویج نهادها و ابزارهای تضمین از طریق:

۴-۱- صدور مجوز تأسیس و فعالیت صندوق های تضمین غیردولتی در چهارچوب آیین نامه ای که با پیشنهاد شورا به تصویب هیأت وزیران می رسد، مشتمل بر رعایت حداقل سرمایه مورد نیاز، ترکیب مؤسسان و سهامداران و حدود و ضوابط سهامداری برای اشخاص حقیقی و حقوقی، دارا بودن شرط وثاقت و امانت، فقدان سابقه محکومیت انتظامی یا کیفری مؤثر برای مؤسسان و رعایت قالب شرکت سهامی و ادغام آنها با تأیید مجمع عمومی صندوق ها

۴-۲- تدوین و نظارت بر اجرای آیین نامه ها و دستورالعمل ها و شیوه نامه های نظارت بر صندوق های تضمین دولتی و غیردولتی مشتمل بر:

۴-۲-۱- آیین نامه تأیید صلاحیت حرفه ای مدیران صندوق های تضمین بر اساس فقدان محکومیت قضائی، تجربه مرتبط، مدرک تحصیلی مرتبط و دارا بودن گواهی حرفه ای و تعلیق یا سلب آن در صورت عدم رعایت قوانین و مقررات مربوط یا فقدان شرایط فوق

۴-۲-۲- تعیین نسبت های نظارتی لازم الرعایه برای صندوق های تضمین نظیر نسبت تعهدات به سرمایه و انواع نسبت های دارایی های نقد

۴-۲-۳- آیین نامه رتبه بندی سطح فعالیت (ضمانت) صندوق های تضمین بر اساس معیارهای وضعیت مالی طبق آخرین صورت های مالی، رعایت قوانین، مقررات و مصوبات شورا و میزان سرمایه

۴-۳- اعمال مقررات انتظامی ذیل؛ متناسب با تخلفات صندوق های تضمین و مدیران صندوق در زمینه عدم رعایت مفاد اساسنامه، عدم رعایت تشریفات مورد نیاز جهت صدور ضمانت نامه و هرگونه تقصیر در فرایندها و از دست دادن شرایط صلاحیت حرفه ای مدیران، جلوگیری از اعمال نظارت شورا و عدم رعایت مفاد این قانون، آیین نامه های اجرائی و مقررات مرتبط با این قانون و مصوبات شورا

۴-۳-۱- تذکرات کتبی

۴-۳-۲- تعلیق یا محدودسازی موقت یا دائم تمام یا برخی از فعالیت ها

۴-۳-۳- سلب صلاحیت حرفه ای اعضای هیأت مدیره و مدیرعامل

۴-۳-۴- اعمال جریمه نقدی تا سقف ده درصد (۱۰٪) از تعهدات پذیرفته شده

۴-۳-۵- ادغام صندوق های تضمین غیردولتی با تأیید مجمع عمومی صندوق ها یا انحلال آنها

۴-۳-۶- تعلیق یا لغو مجوز فعالیت صندوق های تضمین غیردولتی

۵- توسعه دامنه وثایق قابل قبول نزد نهادهای وثیقه پذیر و تصویب دستورالعمل های لازم

۶- تدوین و تصویب دستورالعمل انتشار اوراق وثیقه و اوراق تضمین بر پایه انواع دارایی های قابل توثیق

۷- تصویب سایر دستورالعمل‌های مورد نیاز برای تحقق اهداف این ماده

تبصره ۱- دبیرخانه شورا با استفاده از امکانات و ظرفیت‌های موجود در وزارتخانه امور اقتصادی و دارایی تشکیل شده و دبیر آن از بین افراد مورد وثوق و امین توسط وزیر امور اقتصادی و دارایی تعیین می‌گردد. جلسات شورا حداقل یک‌بار در هر ماه تشکیل می‌شود. دستورالعمل نحوه برگزاری و اداره جلسات شورا در اولین جلسه به تصویب شورا می‌رسد.

تبصره ۲- چنانچه موردی از وظایف و اختیارات شورا مطابق قوانین مربوط، به صورت صریح به بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران یا شورای عالی بانک مرکزی، شورای عالی بورس، شورای عالی بیمه و سایر دستگاه‌های اجرائی واگذار شده باشد، وظایف و اختیارات شوراها و دستگاه‌های مذکور در این موارد بر مصوبات شورا حاکم است.

تبصره ۳- صدور یا لغو یا محدودسازی موقت یا دائم مجوز تأسیس و فعالیت صندوق‌های تضمین دولتی جدید با رعایت قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی مصوب ۸/۱۱/۱۳۸۶ امکان‌پذیر است.

تبصره ۴- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف است به منظور توسعه نظام اعتبارسنجی و با هدف تأمین اطلاعاتی شرکت‌های اعتبارسنجی و سایر استفاده‌کنندگان مجاز به تشخیص شورا «پایگاه داده اعتباری کشور» را با استفاده از امکانات موجود ایجاد نماید. دستگاه‌های اجرائی نظیر قوه قضائیه، سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، سازمان امور مالیاتی کشور، سازمان بورس و اوراق بهادار، سازمان اوقاف و امور خیریه، فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران و گمرک جمهوری اسلامی ایران که داده‌ها و اطلاعات اقتصادی، مالی و معاملاتی، دارایی‌ها، شغل، انواع تخلفات و جرائم مؤثر بر رتبه اعتباری را در اختیار دارند، مکلفند با رعایت قانون مدیریت داده‌ها و اطلاعات ملی، اطلاعات مورد نیاز را در زمان مقرر در اختیار بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران قرار دهند. در صورتی که هر یک از تأمین‌کنندگان از انجام تکالیف این تبصره امتناع نمایند یا اطلاعات مورد نیاز را به صورت ناقص منعکس نموده یا در فرایند تأمین اطلاعات، اختلال عمدی ایجاد کنند، اشخاص حقیقی خاطی در دستگاه‌های مذکور به مجازات تعزیری درجه شش موضوع ماده (۱۹) قانون مجازات اسلامی مصوب ۱/۲/۱۳۹۲ با اصلاحات و الحاقات بعدی محکوم می‌شوند.

تبصره ۵- سطح و کیفیت دسترسی دستگاه‌های اجرائی، مؤسسات اعتباری، مؤسسات رتبه‌بندی موضوع بند (۲۱) ماده (۱) قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱/۹/۱۳۸۴ با اصلاحات و الحاقات بعدی، صندوق‌های تضمین، شرکت‌های کارگزاری و اگذاری مطالبات (عاملیت/ فاکتورینگ) شرکت‌های بیمه و سایر اشخاص به پایگاه داده اعتباری کشور با رعایت ملاحظات امنیتی، محرمانگی و حفظ حریم خصوصی اشخاص توسط شورا با رعایت قانون مدیریت داده‌ها و اطلاعات ملی تعیین می‌شود.

تبصره ۶- اشخاص مجاز به استفاده از اطلاعات پایگاه داده اعتباری کشور موظفند از اطلاعات دریافتی در چهارچوب قانون مدیریت داده‌ها و اطلاعات ملی و دستورالعمل‌های شورا استفاده کنند، در غیر این صورت مشمول مجازات تعزیری درجه شش موضوع ماده (۱۹) قانون مجازات اسلامی می‌شوند.

ماده ۳- ثبت شرکت‌های اعتبارسنجی منوط به دریافت موافقت اصولی از شورا و اخذ مجوز تأسیس از وزارت امور اقتصادی و دارایی است. نظارت بر عملکرد شرکت‌های مزبور بر عهده وزارت امور اقتصادی و دارایی بوده و لغو یا تعلیق مجوز آنها با پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی و تأیید شورا می‌باشد.

تبصره ۱۵- شرکت های فعال در زمینه اعتبارسنجی که در حال حاضر مجوز بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران را دارند، موظفند حداکثر ظرف مدتی که شورا تعیین می کند، نسبت به تطبیق وضعیت خود با مفاد این قانون و مصوبات شورا اقدام کنند در غیر این صورت، وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است از فعالیت آنها جلوگیری و نسبت به لغو مجوز از طریق شورا اقدام نماید.

تبصره ۲- اشخاص می توانند گزارش اعتباری مربوط به خود را در صورت احراز هویت دریافت کنند. دریافت اطلاعات یا گزارش اعتباری اشخاص حقیقی و حقوقی از شرکت های اعتبارسنجی توسط شخص ثالث، منوط به موافقت آن اشخاص است.

ماده ۴- ثبت شرکت های اعتبارسنجی در «اداره کل ثبت شرکتها و مؤسسات غیرتجاری» و ثبت صورت جلسات مجمع و هیأت مدیره آنها بدون تأیید وزارت امور اقتصادی و دارایی ممنوع است.

تبصره - صورتجلسات مجمع و هیأت مدیره شرکت های اعتبارسنجی به صورت الکترونیکی، ارسال شده و باید حداکثر پس از سه روز کاری بررسی و تعیین تکلیف شود، در غیر این صورت صورتجلسه، تأیید شده محسوب می گردد.

ماده ۵- نهادهای مالی فعال در بازارهای پول و سرمایه و بیمه و نهادهای وثیقه پذیر می توانند با استفاده از گزارش های پایگاه داده اعتباری کشور، گزارش اعتباری شرکت های اعتبارسنجی یا گزارش رتبه بندی اعتباری از مؤسسات رتبه بندی موضوع بند (۲۱) ماده (۱) قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران نسبت به تأمین منابع یا ارائه خدمات مالی، پرداخت تسهیلات، تضمین یا ایجاد تعهدات اقدام نمایند. این امر، نافی مسئولیت نهادهای مزبور در شناسایی مخاطره (ریسک) اعتباری متقاضی نخواهد بود.

آیین نامه اجرائی این ماده ظرف حداکثر سه ماه از لازم الاجرا شدن این قانون توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی و با همکاری بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تهیه شده و به تصویب هیأت وزیران می رسد.

ماده ۶- متن زیر جایگزین بندهای «الف» و «ب» ماده) ۹ (قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی مصوب ۱۵/۲/۱۳۹۸ می گردد:

الف - صندوق های تضمین می توانند توسط اشخاص حقیقی یا حقوقی از جمله تشکلهای حرفه ای یا گروهی از اعضای یک صنف یا صنعت خاص ایجاد شوند و به صورت عمومی، تخصصی، ملی و یا منطقه ای فعالیت نمایند. صندوق های تضمین موظفند تمام یا بخشی از ابزارهای تضمین مورد نیاز بخشهای تولیدی و خدماتی کشور اعم از ضمانت نامه تعهد پرداخت، شرکت در مناقصه یا مزایده، پیش پرداخت، حسن انجام تعهدات، استرداد کسور وجه الضمان، ضمانت نامه گمرکی و سایر ضمانت نامه های تعهدات قراردادی و همچنین ضمانت نامه های مورد نیاز برای انتشار اوراق بهادار در بازار سرمایه را در چهارچوب ضوابط ارائه نمایند.

تبصره ۱۵- به استثنای صندوق هایی که به موجب قانون به صورت دولتی تأسیس و اداره شده یا می شوند، صندوق های تضمین به صورت غیردولتی تأسیس و اداره خواهند شد. دستگاه های اجرائی می توانند با رعایت قانون اجرای سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی به منظور انجام وظایف تخصصی خود، اقدام به مشارکت در تأسیس یا سهامداری صندوق های غیردولتی (اعم از خصوصی، تعاونی و عمومی) نمایند.

تبصره ۲- ثبت صندوق های تضمین منوط به دریافت موافقت اصولی از شورا و دریافت مجوز از وزارت امور اقتصادی و دارایی است.

ب - با هدف حمایت حقوقی و مالی لازم از شکل گیری و توسعه فعالیت صندوق های تضمین و ایفای نقش آنها در رفع مشکل تأمین مالی اشخاص:

۱- مؤسسات اعتباری و شرکت های بیمه می توانند علاوه بر تأسیس یا مشارکت در تأسیس صندوق های تضمین، سبد ضمانت صندوق های تضمین را به صورت مجدد تضمین یا بیمه نمایند.

۲- ضمانت نامه های صادر شده توسط صندوق های تضمین در زمره ضمانت نامه های قابل پذیرش دستگاه های موضوع ماده (۲) قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی مصوب ۱۵/۲/۱۳۹۸ قرار می گیرند و نهادهای مالی و نهادهای وثیقه پذیر و سایر کارفرمایان مجازند تضمین صندوق های مزبور را متناسب با وضعیت اعتباری این صندوق ها، بپذیرند.

۳- دستگاه های اجرائی و صندوق های ضمانت یا تضمین دولتی، مجازند با رعایت قوانین و مقررات مربوط، منابع مالی در اختیار خود را در قالبهای مختلف اعم از کمک، کارگزاری منابع یا وجوه اداره شده، تسهیلات ارزان قیمت و مشارکت در مخاطره (ریسک) صدور ضمانت نامه در اختیار صندوق های تضمین قرار دهند.

۴- قراردادهایی که توسط صندوق های تضمین مطابق نمونه مصوب شورا تنظیم و منعقد می گردد، در حکم اسناد لازم الاجرا بوده و از کلیه مزایای اسناد تجاری از جمله عدم نیاز به تودیع خسارت احتمالی بابت اخذ قرار تأمین خواسته برخوردار می باشد.

ماده ۷- کلیه اموال و دارایی ها اعم از عین، منفعت، طلب و حقوق مالی، اموال منقول و غیرمنقول، اموال مادی و غیرمادی مانند واحدهای مسکونی یا تجاری شهری یا روستایی، زمین های کشاورزی شهری یا روستایی، ماشین آلات و تجهیزات تولیدی، فلزات گرانبها، اوراق بهادار، سپرده ها و گواهی سپرده های ریالی در چهارچوب مصوبات هیأت عالی بانک مرکزی و سپرده ها و گواهی سپرده های ارزی، عواید قابل تصرف از سهام، عواید قابل تصرف از قراردادها یا اجرای طرح (پروژه) های تولیدی و زیربنایی، اشیاء، آثار و ابنیه میراثی و تاریخی با مالکیت غیردولتی، مانده پاداش پایان خدمت و ذخیره مطالبات کارکنان، حقوق و مزایای مستمر دریافتی، مطالبات قراردادی، نشان تجاری (برند)، مالکیت های فکری، کالاهای بادوام، بیمه های مسؤولیت، مجوزهای اداری، یارانه های نقدی و موجودی انبار (مواد اولیه یا محصول) واحدهای تولیدی در چهارچوب آیین نامه اجرائی که حداکثر ظرف سه ماه از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون، با پیشنهاد شورا به تصویب هیأت وزیران می رسد، قابل توثیق می باشند.

تبصره - قبض، شرط صحت قرارداد وثیقه نیست. این امر، مانع از قبض مال و دارایی توسط نهادهای وثیقه پذیر نمی باشد.

ماده ۸- بند «الف» ماده) ۱۹ (قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور مصوب ۱/۲/۱۳۹۴، به شرح زیر اصلاح و یک تبصره به آن الحاق می شود:

الف - در صورت درخواست وثیقه گذار، نهاد وثیقه پذیر مکلف است در چهارچوب قراردادی که با رعایت موازین شرعی تنظیم شده است، متناسب با بازپرداخت هر بخش از اعتبارات اعطائی و یا ایفای تعهدات، نسبت به آزادسازی وثیقه مازاد و یا جایگزینی وثیقه اقدام نماید. همچنین نهاد وثیقه پذیر مکلف است وثیقه جایگزینی که به تشخیص آن نهاد از حیث ارزش و مخاطره (ریسک) متناسب با میزان باقیمانده اعتبارات یا تعهدات باشد را قبول نماید. پرداخت هزینه های کارشناسی، جایگزینی و آزادسازی وثیقه بر عهده وثیقه گذار می باشد.

تبصره - در صورتی که ارزش وثیقه به دلیل افزایش قیمت آن از مبلغ تعیین شده توسط نهاد وثیقه پذیر یا دستگاه اجرائی تعیین کننده وثیقه بیشتر شود، نهاد وثیقه پذیر یا دستگاه اجرائی مربوط در چهارچوب این بند مکلف به آزادسازی وثیقه مازاد یا جایگزینی وثیقه است.

ماده ۹- وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است ظرف شش ماه از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون، با استفاده از ظرفیت ها و امکانات موجود «سامانه جامع وثایق» را که از این پس در این قانون، «سامانه» نامیده می شود، طراحی نماید. دستورالعمل تنظیم قراردادها و

فرایندهای آن با پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی به تصویب شورا می‌رسد. جزئیات اطلاعات مربوط به تعیین وضعیت هر یک از وثایق یا اموال مرهون توسط وزیر امور اقتصادی و دارایی ابلاغ می‌شود.

تبصره ۱- نهاد وثیقه‌پذیر مکلف است اطلاعات موضوع بند «ژ» ماده (۱) این قانون را در سامانه ثبت نماید. اجرای وثیقه، وصول مطالبات و ایفای تعهدات از محل وثیقه صرفاً در صورتی ممکن است که پس از ایجاد سامانه، اطلاعات مربوط به فرایندهای توثیق همزمان با پذیرش قطعی وثیقه در سامانه ثبت شده و شناسه یکتا دریافت شده باشد. دستورالعمل اجرائی این ماده توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و تصویب می‌گردد.

تبصره ۲- حکم این ماده نافذ احکام قانونی ثبت رهن و وثیقه املاک نزد سازمان ثبت اسناد و املاک کشور نیست. سازمان مزبور مکلف است اطلاعات مربوط به ثبت رهن و وثیقه و فرایند آن را در چهارچوب ساختار داده‌ای که به تصویب شورا می‌رسد به صورت برخط، آبی و اعلامی به سامانه موضوع این ماده ارائه نماید.

تبصره ۳- به منظور افزایش قیمت فروش و نقدشوندگی وثایق و شفافیت در مزایده‌ها، قوه قضائیه و سازمان ثبت اسناد و املاک کشور موظفند مزایده‌های شعب اجرای احکام، دوایر اجرای ثبت و تصفیه امور ورشکستگی را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) برگزار کنند. وزارت صنعت، معدن و تجارت موظف است امکان برگزاری این مزایده‌ها را در سامانه مزبور فراهم سازد. اشخاص برای شرکت در مزایده و ارائه پیشنهاد قیمت باید ده درصد (۱۰٪) قیمت مقرر در مواد (۷۳) تا (۷۵) (قانون اجرای احکام مدنی مصوب ۱/۸/۱۳۵۶ را به عنوان تضمین نقدی شرکت در مزایده به حسابی که از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) مشخص شده تسلیم نمایند. در این صورت نیازی به پرداخت ده درصد (۱۰٪) بها، موضوع ماده (۱۲۹) قانون اخیرالذکر نیست و در صورتی که برنده در موعد مقرر بقیه بهای اموال را نپردازد، تضمین او به نفع دولت ضبط می‌شود. تا دو سال پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون در صورتی که مزایده از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) برگزار شده و برای دفعه دوم هم خریدار نداشته باشد، طلبکار می‌تواند برگزاری یک‌نوبت مزایده به صورت حضوری را با رعایت شرایط ماده (۱۳۱) قانون اجرای احکام مدنی درخواست کند. در صورت عدم وجود خریدار، موضوع ماده (۱۳۲) قانون مذکور اجرا می‌گردد. دستورالعمل نحوه استفاده از تضامین بدل از تضمین نقدی و همچنین میزان و چگونگی اخذ و آزادسازی این تضامین ظرف شش ماه از لازم‌الاجرا شدن این قانون به تصویب رئیس قوه قضائیه می‌رسد.

ماده ۱۰-

الف - کلیه دستگاه‌های اجرائی که اطلاعات مرتبط با مال و دارایی موضوع وثیقه دارند از جمله سازمان ثبت اسناد و املاک کشور (با رعایت تبصره (۲) ماده (۹) این قانون) و دیگر دستگاه‌های تابعه قوه قضائیه و فرماندهی کل انتظامی جمهوری اسلامی ایران مکلفند ظرف سه ماه از تاریخ اعلام وزارت امور اقتصادی و دارایی به آنها ضمن ایجاد زیرساخت‌های لازم و اتصال به سامانه و ثبت اطلاعات وثایق و اموال مرهون، اقدامات زیر را انجام دهند:

۱- تبادل اطلاعات از طریق سامانه و دریافت درخواست نهاد وثیقه‌پذیر به همراه سایر مدارک مورد نیاز به صورت برخط

۲- تمهید مقدمات و انجام عملیات تنظیم یا ثبت قرارداد و یا گواهی توثیق و جلوگیری از نقل و انتقال آن به نفع نهاد وثیقه‌پذیر و ارسال برخط نسخه‌ای از مستندات مربوط به عملیات انجام شده به سامانه نظیر سند و یا گواهی توثیق و ممنوعیت نقل و انتقال وثیقه به انضمام مستنداتی مانند استعلام مربوط به مفاصاحساب و عدم بدهی مالیاتی که در تنظیم اسناد مذکور از مراجع ذی‌ربط اخذ شده است.

۳- انجام اقدامات مربوط به آزادسازی وثایق پس از دریافت برخط درخواست آزادسازی وثایق و ارسال نتیجه اقدامات انجام شده به سامانه

ب - نهادهای وثیقه‌پذیر موظفند در فرایند اعطای اعتبار ضمن ایجاد زیرساخت‌های لازم و اتصال به سامانه ظرف شش‌ماه از لازم‌الاجرا شدن این قانون، اقدامات زیر را انجام دهند:

۱ - ارسال برخط قرارداد توثیق و سایر مدارک و مستندات مربوط به انضمام درخواست انجام عملیات تنظیم یا ثبت قرارداد مزبور برای اشخاص موضوع صدر این ماده از طریق سامانه.

۲ - ارسال درخواست آزادسازی وثایق از اشخاص موضوع صدر این ماده و نتیجه اقدامات انجام‌شده به سامانه به‌صورت برخط

پ - سایر دستگاه‌های اجرائی و نیز اشخاص حقوقی که اطلاعاتی از وثیقه را در اختیار دارند، با اعلام وزیر امور اقتصادی و دارایی، مکلف به انجام تکلیف مقرر در این ماده می‌باشند.

در صورت امتناع دستگاهها و اشخاص مذکور از انجام تکالیف مقرر در این قانون حسب مورد شخص حقیقی به مجازات تعزیری درجه شش موضوع ماده (۱۹) قانون مجازات اسلامی و شخص حقوقی به مجازات موضوع ماده (۲۰) قانون مزبور محکوم می‌شود.

ت - کتمان اطلاعاتی که در تعیین قیمت وثیقه مؤثر است توسط وثیقه‌گذار موجب مسؤولیت وی بوده و پس از صدور حکم دادگاه صالح مکلف است نسبت به تکافوی ارزش وثیقه از محل سایر دارایی‌های خود اقدام نماید.

ث - کارشناسان رسمی که به تشخیص دادگاه صالح در ارزیابی و گزارش‌دهی، دارای قصور در تعیین ارزش وثیقه باشند به تعلیق پروانه تا دو سال و در صورت تقصیر تا پنج‌سال تعلیق یا لغو پروانه کارشناسی و یا به مجازات تعزیری درجه شش موضوع ماده (۱۹) قانون مجازات اسلامی محکوم می‌شوند.

ج - پس از پذیرش قطعی وثیقه در سامانه و دریافت شناسه یکتا، ثبت وثیقه رسمیت یافته و جز در مورد املاک موضوع تبصره (۲) ماده (۹) این قانون به ثبت وثیقه نزد دفاتر اسناد رسمی نیاز نیست.

ماده ۱۱- در ماده (۸) قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی، عبارت «کلیه کارفرمایان موضوع این قانون اعم از دولتی، عمومی و یا تعاونی» به عبارت «کلیه کارفرمایان اعم از دولتی، عمومی، خصوصی و یا تعاونی» اصلاح و در تبصره (۱) آن ماده بعد از عبارت «دستگاه‌های موضوع ماده (۲) این قانون» عبارت «و سایر کارفرمایان» اضافه می‌شود.

فصل سوم - تسهیل تأمین مالی از طریق مؤسسات اعتباری

ماده ۱۲- به مؤسسات اعتباری اجازه داده می‌شود با رعایت قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی مصوب ۸/۱۱/۱۳۸۶ با الحاقات و اصلاحات بعدی از محل منابع خود از جمله منابع حاصل از واگذاری دارایی‌های مازاد، در هر یک از طرحهای زیربنایی و تملک دارایی‌های سرمایه‌ای نظیر طرحهای آزادراهی، بزرگراهی و راههای اصلی در قالب تأمین مالی، تملک و یا ایجاد شرکت و صندوق طرح (پروژه) در چهارچوب مصوبات شورا مشارکت نمایند.

ماده ۱۳-

الف - متن زیر به انتهای تبصره (۴) ماده (۳۴) قانون ثبت اصلاحی ۲۹/۱۱/۱۳۸۶ موضوع بند «پ» ماده (۱۹) قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور مصوب ۱/۲/۱۳۹۴ با اصلاحات و الحاقات بعدی اضافه می‌شود:

آیین‌نامه اجرائی این بند، توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی با همکاری وزارت دادگستری و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تهیه شده و حداکثر ظرف دو ماه از لازم‌الاجرا شدن قانون به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ب - به‌منظور تأمین مالی طرح‌های تولیدی و زیربنایی، صندوق توسعه ملی مجاز است با رعایت اساسنامه خود، به‌صورت ترکیبی از منابع مالی (ارزی و ریالی) با سازوکاری که به تصویب هیأت امنای آن صندوق می‌رسد، نسبت به تأمین مالی طرح‌ها و زیرطرح (پروژه)‌های بخش غیردولتی اقدام نماید.

پ - عبارت «به‌منظور تسهیل سرمایه‌گذاری در ایران» از صدر ماده (۷) قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی حذف و فراز اول و دوم تبصره (۴) ماده مزبور به شرح زیر اصلاح می‌شود. همچنین یک تبصره به‌عنوان تبصره (۵) به آن ماده الحاق و شماره تبصره‌های بعدی متناسباً اصلاح می‌شود:

تبصره ۴-

مراجع صدور مجوز کسب‌وکار از قبیل کانون‌های وکلای دادگستری، کانون‌های کارشناسان رسمی دادگستری، نهادهای زیرمجموعه قوه قضائیه (از جمله مرکز وکلا، کارشناسان رسمی و مشاوران خانواده قوه قضائیه، سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، مؤسسات داوری و میانجیگری، دفاتر خدمات الکترونیک قضائی و دفاتر ترجمه اسناد رسمی)، شهرداری‌ها، سازمان نظام روانشناسی و مشاوره جمهوری اسلامی ایران، فدراسیون‌های ورزشی، سازمان نظام مهندسی ساختمان، سازمان نظام مهندسی معدن، مراجع صادرکننده مجوزهای حوزه ثبت علامت تجاری، طرح صنعتی و اختراع و سایر مراجع بنا به تشخیص هیأت مقررات‌زدایی و تسهیل مجوزهای کسب‌وکار، موظفند پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون، تمامی مراحل صدور، تمدید، توسعه، اصلاح، تعلیق و ابطال هرگونه مجوز خود را صرفاً از طریق «درگاه ملی مجوزهای کشور» و به‌صورت الکترونیکی انجام دهند.

مستتکف از اجرای حکم فوق به تشخیص مرجع قضائی ذی‌صلاح به مجازات تعزیری درجه شش موضوع ماده (۱۹) قانون مجازات اسلامی محکوم می‌شود.

تبصره ۵-

الف - مواد (۷) و (۷ مکرر) قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی، مشمول تبصره (۲) بند «ج» ماده (۳) قانون

مذکور نبوده و مواد (۷) و (۷ مکرر) قانون مذکور حاکم بر همه قوانین مربوط به مجوزهای کسب‌وکار هستند. همچنین مرجع تشخیص مصادیق کسب‌وکار و مجوزهای مربوط، هیأت مقررات‌زدایی و بهبود محیط کسب‌وکار است.

مراجع صدور مجوز مکلفند در صورت رد درخواست متقاضی مجوز، شماره شرط یا مدرک مطرح در درگاه ملی مجوزهای کشور که مبنای رد درخواست متقاضی بوده‌است را به‌صورت برخط و از طریق درگاه مذکور به اطلاع وی برسانند، در غیر این صورت، مشمول حکم درخواست شرط اضافه از متقاضی مجوز، موضوع تبصره (۴) ماده (۷ مکرر) قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی خواهند بود.

ب - تصمیمات قطعی هیأت مقررات‌زدایی و بهبود محیط کسب‌وکار در چهارچوب قانون، برای تمامی مراجع صدور مجوز، لازم‌الاجرا بوده و مستتکف از اجرای آن، در مرجع قضائی ذی‌صلاح به مجازات درجه شش موضوع ماده (۱۹) قانون مجازات اسلامی محکوم می‌شود.

فصل چهارم - تسهیل تأمین مالی از طریق بازار سرمایه

ماده ۱۴- به منظور فراهم ساختن زمینه سرمایه گذاری عموم مردم در انواع طرح (پروژه) های تولیدی یا زیربنایی و طرحهای تملک دارایی های سرمایه ای، ترویج فرهنگ سرمایه گذاری غیرمستقیم با هدف کاهش هزینه های تأمین مالی، موارد زیر مشمول مالیات به نرخ صفر می باشد:

الف- هرگونه نقل و انتقال دارایی به شرکت های سهامی طرح (پروژه)، صندوق های تأمین مالی، زمین، ساختمان، املاک و مستغلات از اشخاص مؤسس آنها و بالعکس

ب- مالیات نقل و انتقال و مالیات بر درآمد در شرکت های مؤسس یا سهامدار ناشی از انتقال آورده غیرنقدی به شرکت های سهامی در شرف تأسیس به عنوان آورده غیرنقدی سهامداران شرکت های مذکور که به منظور ایجاد یا تکمیل طرح (پروژه) های تولیدی صنعتی و کشاورزی، زیربنایی یا خدماتی و طرحهای تملک دارایی های سرمایه ای، حمل و نقل درون و برون شهری و طرحهای توسعه شهری و روستایی شکل می گیرد و مجوز تأسیس، پذیره نویسی و یا عرضه عمومی آن از سازمان بورس و اوراق بهادار اخذ می گردد.

پ- نقل و انتقال و سود حاصل از نقل و انتقال دارایی شرکت مادر تخصصی (هلدینگ) به/از شرکت های زیرمجموعه که برای انتقال به صندوق های تأمین مالی صورت می گیرد.

ت- صرفاً مالیات نقل و انتقال بازخرید اوراق دولتی در توافقی نامه های بازخرید (ریپو)

ث- مالیات بر درآمد آن بخش از سود تقسیم نشده سال مالی قبل شرکت های پذیرفته شده در بهابازار (بورس) و فرابورس که به حساب سرمایه شرکت انتقال یافته (موضوع ماده (۱۰۵) قانون مالیات های مستقیم) و تا ده ماه پس از تصویب افزایش سرمایه، در اداره ثبت شرکتهای ثبت شود. در صورتی که اشخاص بهره مند از مشوق مالیاتی موضوع این ماده اقدام به کاهش سرمایه کنند، مالیات متعلق در سال کاهش سرمایه مطالبه و وصول می شود.

تبصره ۱- صندوق های مشمول این ماده شامل صندوق های تأمین مالی موجود یا انواع صندوق های تأمین مالی جدیدی است که امیدنامه و اساسنامه آنها به تصویب سازمان بورس و اوراق بهادار رسیده. مرجع تشخیص صندوق تأمین مالی از انواع صندوق سرمایه گذاری، سازمان بورس و اوراق بهادار است.

تبصره ۲- در مورد شرکت های مادر تخصصی (هلدینگ) که برای تأمین نقدینگی و منابع مالی مورد نیاز طرح (پروژه) های در دست اجرای خود و شرکت های تابعه در چهارچوب دستورالعمل ابلاغی سازمان بورس و اوراق بهادار نسبت به انتشار اوراق بدهی اقدام می نمایند، هزینه های مالی که توسط شرکت مادر تخصصی به صورت مستقیم یا از طریق شرکت تابعه مالک طرح (پروژه) بابت انتشار اوراق و کارمزد تخصیصی یا پرداختی به شرکت های متعهد پذیره نویسی و بازارگردانی اوراق و کارمزد سایر ارکان انتشار اوراق پرداخت می شود، به عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی محسوب می شود.

تبصره ۳- تملک واحدهای سرمایه گذاری صندوق های سرمایه گذاری نیکوکاری ثبت شده نزد سازمان بورس و اوراق بهادار توسط هر یک از ارکان صندوق های یاد شده و همچنین هرگونه پرداخت از طرف این صندوق ها به ارکان آن به منظور اختصاص به امور نیکوکاری، در صورت تأیید رکن ناظر صندوق، از پرداخت مالیات بر درآمد اتفاقی معاف است.

تبصره ۴- در عرضه خصوصی اوراق بدهی در بازار سرمایه، در صورت اعلام موافقت کلیه خریداران، انتشار اوراق بدهی بدون استفاده از ضامن، بازارگردان و متعهد پذیره نویسی به اشخاص معرفی شده از طرف بانی انتشار اوراق، توسط نهاد واسط مطابق با مصوبات سازمان بورس و اوراق بهادار بلامانع است.

ماده ۱۵- شرکت های پذیرفته شده در بهابازار (بورس) تهران یا فرابورس ایران که نسبت به افزایش سرمایه از طریق صرف سهام با سلب حق تقدم و عرضه عمومی اقدام نمایند، در صورت تسلیم مستندات مربوط به ثبت افزایش سرمایه به مرجع ثبت شرکتها تا حداکثر چهارماه پس از پایان سال مالی و ارائه گواهی ثبت افزایش سرمایه به اداره امور مالیاتی مربوط حداکثر تا سه ماه پس از انقضای مهلت تسلیم اظهارنامه، به میزان افزایش سرمایه ثبت شده از سود سال مالی قبل آنها، مشمول مالیات به نرخ صفر می شوند.

تبصره - در صورتی که اشخاص بهره مند از مشوق مالیاتی موضوع این ماده اقدام به کاهش سرمایه یا توزیع نقدی اندوخته صرف سهام کنند، دو برابر مالیات متعلقه در سال کاهش سرمایه از آنها مطالبه و وصول می شود. مطالبه و وصول مالیات بابت کاهش سرمایه ای که به موجب احکام قضائی و یا ماده (۱۴۱) لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۲۴/۱۲/۱۳۴۷ با اصلاحات و الحاقات بعدی صورت می گیرد، یا مواردی که به تشخیص وزیر امور اقتصادی و دارایی کاهش سرمایه اجتناب ناپذیر باشد یا اشخاص معذور باشند، صرفاً معادل مالیات متعلقه می باشد.

ماده ۱۶- در راستای تسهیل تأمین مالی شرکتی از بازار بدهی، شرکت های متقاضی انتشار اوراق صکوک، می توانند در چهارچوب دستورالعملی که به منظور ایجاد تناسب نرخ سود با صرف مخاطره (ریسک) با رعایت مصوبات شورای عالی بورس و بر اساس رتبه اعتباری شرکت و نوع اوراق بدهی با پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب شورا می رسد، نرخ سود اسمی یا سود دوره ای (کوپن) اوراق بدهی غیردولتی را تعیین نمایند.

تبصره - دستورالعمل تعیین شرایط خریداران اوراق پرمخاطره توسط شورا تعیین می شود.

ماده ۱۷- در افزایش سرمایه شرکت های سهامی عام ثبت شده نزد سازمان بورس و اوراق بهادار، اعلامیه پذیره نویسی عمومی پس از اخذ تأییدیه مربوط از سازمان بورس و اوراق بهادار و بدون نیاز به اخذ مجوز از مرجع ثبت شرکتها، قابل انتشار می باشد. سازمان بورس و اوراق بهادار موظف است اطلاعات مربوط به افزایش سرمایه را به صورت الکترونیکی در اختیار مرجع ثبت شرکتها قرار دهد. این موضوع در حکم ثبت نزد مرجع ثبت شرکتها و رافع مسؤلیت شرکت در خصوص ثبت نزد مرجع مزبور است. شرکت های موضوع این ماده از شمول حکم ماده (۱۷۳) لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مستثنی می باشند.

ماده ۱۸- مهلت اعمال حق تقدم در شرکت های سهامی عام ثبت شده نزد سازمان بورس و اوراق بهادار سی روز است و مدت مذکور در صورت ارائه دلایل موجه و مورد قبول این سازمان، فقط یکبار و حداکثر به مدت پانزده روز قابل تمدید می باشد. مهلت پذیره نویسی حق تقدم از سی روز به پانزده روز کاهش می یابد و برای یک هفته قابل تمدید می باشد. شرط پذیرش اعلام پذیره نویسی، انتشار آن در یک روزنامه کثیرالانتشار و سامانه اطلاع رسانی ناشران بورس (کدال) است. شرکت های سهامی عام ثبت شده نزد سازمان بورس و اوراق بهادار موضوع این ماده از شمول حکم ماده (۱۶۶) لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مستثنی می باشند.

ماده ۱۹- در مورد شرکت های ثبت شده نزد سازمان بورس و اوراق بهادار، موارد زیر به طریق الکترونیکی و در چهارچوب دستورالعملی که حداکثر ظرف دو ماه از لازم الاجرا شدن این قانون توسط سازمان بورس و اوراق بهادار ابلاغ می گردد، صورت می پذیرد:

۱- ارسال گواهینامه حق تقدم خرید سهام جدید از طرف شرکت به صاحبان سهام به جای استفاده از پست سفارشی

۲- انتشار اعلامیه های پذیره نویسی و دعوتنامه های مجامع عمومی و اطلاعیه ها از طرف شرکت

۳- پذیره نویسی و تعهد خرید سهام شرکت، به جای مراجعه به مؤسسات اعتباری و تکمیل اوراق مربوط

۴- برگزاری مجامع عمومی شرکت و اعمال حق رأی همزمان با برگزاری مجامع حضوری

۵ - صدور گواهینامه موقت سهام، اوراق سهام و گواهینامه های حق تقدم خرید سهام شرکت به جای چاپ کاغذی آنها

۶ - ثبت نقل و انتقالات سهام و گواهینامه های حق تقدم خرید سهام شرکت به جای ثبت آنها در دفاتر کاغذی

تبصره ۱- سهامداران متقاضی دریافت پستی گواهینامه حق تقدم خرید سهام موظفند حداکثر ظرف پنج روز پس از انتشار اعلامیه پذیره نویسی سهام توسط ناشر، تقاضای مکتوب خود را جهت دریافت پستی گواهینامه به شرکت مربوط ارسال نموده و هزینه خدمات پستی را بر عهده بگیرند.

تبصره ۲- شرکت های مذکور مکلفند وجوه حاصل از فروش گواهینامه های حق تقدم استفاده نشده سهام را از طریق سامانه جامع الکترونیک مشتریان (سجام) به حساب اشخاص ذی نفع واریز نمایند.

تبصره ۳- وکالت در اعمال حق رأی در مجمع غیرالکترونیک تنها با وکالتنامه رسمی مجاز است.

تبصره ۴- سایر اشخاص تحت نظارت سازمان بورس و اوراق بهادار نیز می توانند با تأیید این سازمان اقدامات فوق را انجام دهند.

تبصره ۵- دستورالعمل تدوین شده توسط سازمان بورس و اوراق بهادار در خصوص موارد فوق از تاریخ ابلاغ برای شرکت های ثبت شده نزد سازمان بورس و اوراق بهادار و سایر مراجع مرتبط از جمله مرجع ثبت شرکت ها، لازم الاجرا است.

ماده ۲۰-

الف- به منظور ایجاد زیرساخت تأمین مالی در زنجیره تولید، به بازار (بورس) های کالایی مجازند نسبت به ایجاد امکان معامله کالا در به بازار (بورس) های ذی ربط بر مبنای اسناد اعتباری نظیر برات الکترونیکی و سایر اسناد اعتباری قانونی و همچنین ایجاد ابزار لازم برای تبدیل اسناد اعتباری مذکور به ریال اقدام نمایند. دستورالعمل این بند توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و ابلاغ می گردد.

ب- در بندهای (۵) و (۶) ماده (۷) قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران، بعد از عبارت «تأسیس» عبارت «و فعالیت» اضافه و بند (۷) آن به شرح زیر اصلاح می گردد:

۷ - تصویب اساسنامه به بازار (بورس) ها، کانون ها، نهادهای مالی و شرکت های سهامی عام ثبت شده نزد سازمان و الزام آنها به تطابق اساسنامه های خود با آن

پ- مفاد ماده (۱۵) قانون جهش تولید دانش بنیان مصوب ۱۱/۲/۱۴۰۱ در مورد کلیه اشخاص حقوقی خصوصی از قبیل مؤسسات، شرکتها و بنگاهها یا اعضای هیأت مدیره و مدیران عامل آنها، در موضوعات مرتبط با همان مؤسسه، شرکت و بنگاه نیز لازم الاجرا خواهد بود.

ماده ۲۱-

الف- انتقال دارایی پایه از/به ابزارهای مالی مبتنی بر دارایی پایه مصوب شورای عالی بورس و اوراق بهادار از جمله صندوق طرح (پروژه) و گواهی صرفه جویی انرژی از شمول قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۲/۳/۱۴۰۰ با اصلاحات و الحاقات بعدی مستثنی می باشند.

ب- یک بند به عنوان بند «پ» به ماده (۱۰) قانون مالیات بر ارزش افزوده و یک تبصره به عنوان تبصره (۴) به آن ماده الحاق شود:

پ- فروش کلیه کالاها در قالب گواهی سپرده کالایی در به بازار (بورس) های کالایی

تبصره ۴- در صورتی که کالاها موضوع بند «پ» مشمول مالیات و عوارض فروش باشد، تحویل گیرنده از انبارهای پذیرش شده در

بهبازار(بورس)های کالایی موظف به تسویه مالیات و عوارض خرید کالا بر اساس قیمت اعلامیه خرید خود با سازمان امور مالیاتی کشور است. اعلامیه خرید، در حکم صورت حساب است.»

ماده ۲۲- به سازمان امور مالیاتی کشور، گمرک جمهوری اسلامی ایران و سازمان تأمین اجتماعی اجازه داده می شود اوراق مالی اسلامی منتشرشده از سوی خزانه و اوراق گام (اوراق گواهی اعتبار مولد) را بابت مطالبات مالیاتی، حقوق ورودی، حق بیمه و جریمه های مربوط بپذیرند.

ماده ۲۳- هیأت وزیران مکلف است در چهارچوب قوانین، آیین نامه اجرائی توسعه روشهای تأمین مالی مبتنی بر پیش فروش یا خرید اعتباری کالاها و خدمات و کاهش مخاطرات این روشها و تأمین حقوق مالی و غیرمالی طرفین معامله را ظرف سه ماه از لازم الاجرا شدن این قانون، تصویب و ابلاغ نماید.

ماده ۲۴- در مواردی که طبق قانون از جمله ماده (۱۲) قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور یا بنا بر تصویب شورا، جبران صرفه جویی حاصل از سرمایه گذاری به صورت پرداخت نقدی و یا واگذاری دارایی برعهده دستگاه اجرائی است، به دستگاه اجرائی مذکور اجازه داده می شود همزمان یا قبل از آغاز طرح (پروژه) در چهارچوب «قوانین» و «مصوبات شورای عالی بورس و اوراق بهادار»، اوراق گواهی صرفه جویی منتشر نموده و یا اوراق گواهی صرفه جویی منتشرشده از سوی سرمایه گذار را تضمین نماید. دستگاه اجرائی ذی ربط مکلف به تحویل دارایی پایه گواهی صرفه جویی یا معادل آن از دارایی دیگر و یا معادل نقدی آن مطابق قرارداد است.

فصل پنجم - تسهیل تأمین مالی خارجی و صدور بسته های سرمایه گذاری بدون نام

ماده ۲۵- به منظور معرفی ظرفیت های سرمایه گذاری دولتی و غیردولتی در کشور و جذب تأمین مالی خارجی، «سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی ایران» مکلف است با همکاری اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران، اتاق تعاون ایران و اتاق اصناف ایران ظرف سه ماه از لازم الاجرا شدن این قانون، با استفاده از امکانات موجود نسبت به ایجاد زیرساخت الکترونیکی تحت عنوان «سامانه جامع اطلاعات سرمایه گذاری کشور» اقدام نماید. اطلاعات مندرج در سامانه مذکور باید علاوه بر زبان فارسی، حداقل به دو زبان پرکاربرد دنیا برای تمامی سرمایه گذاران قابل رؤیت بوده و امکان بارگذاری اطلاعات و مطالعات طرح (پروژه) را برای متقاضیان جذب تأمین مالی خارجی فراهم نماید.

تبصره ۱- سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی ایران موظف است به تمامی اشخاصی که متقاضی انجام یا جذب تأمین مالی خارجی هستند دسترسی لازم برای استفاده از خدمات سامانه موضوع این ماده را به صورت رایگان اعطا نماید.

تبصره ۲- عدم درج اطلاعات در سامانه موضوع این ماده، مانع جذب تأمین مالی خارجی برای دستگاه های اجرائی یا اشخاص حقوقی نیست.

تبصره ۳- آیین نامه اجرائی این ماده به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی حداکثر سه ماه پس از لازم الاجرا شدن این قانون به تصویب هیأت وزیران می رسد.

ماده ۲۶- به منظور ارتقای توان رقابت در جذب منابع مالی خارجی و تحقق ورود سرمایه خارجی مصوب برای اجرای طرح‌های دارای مجوز هیأت سرمایه‌گذاری خارجی موضوع ماده (۶) قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی اصلاحی ۸/۱۱/۱۳۸۶، کلیه دستگاه‌های اجرایی متولی طرح‌های سرمایه‌گذاری مکلفند:

الف- ظرف سه ماه از تاریخ تصویب این قانون، فهرست فرصت‌ها، بسته‌ها و طرح (پروژه)‌های سرمایه‌گذاری، مجوزهای بدون نام، مشوق‌های سرمایه‌گذاری و تسهیلات قابل ارائه به سرمایه‌گذاران در حوزه کاری خود را شناسایی و به زبان فارسی و دو زبان پرکاربرد دنیا تدوین نموده و علاوه بر ارائه به سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران در سامانه جامع اطلاعات سرمایه‌گذاری کشور درج و حداقل هر سه ماه یکبار به‌روزرسانی نمایند.

ب- نسبت به انجام مطالعات پیش امکان‌سنجی موضوعات بند «الف» به صورت هر سه ماه یکبار و به‌روزرسانی اطلاعات مربوط به آنها و اعلام به سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران، به زبان فارسی و دو زبان پرکاربرد دنیا و درج آن در سامانه جامع اطلاعات سرمایه‌گذاری خارجی کشور اقدام نماید.

پ- اقدامات و پیگیری‌های لازم برای جذب و بکارگیری سرمایه‌های خارجی که موافقت اصولی اولیه آن برای اخذ مجوز سرمایه‌گذاری خارجی صادر شده را، انجام داده و گزارش پیشرفت تحقق ورود سرمایه خارجی در هر سه ماه یکبار به سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران ارائه نمایند. دستورالعمل اجرائی این ماده ظرف سه ماه از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و ابلاغ می‌گردد.

ماده ۲۷- دستگاه‌های اجرائی و استانداری‌ها با همکاری اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران، اتاق تعاون ایران و اتاق اصناف ایران موظفند ظرف شش‌ماه از لازم‌الاجرا شدن این قانون، نسبت به تهیه، تصویب و انتشار فهرست بسته‌های سرمایه‌گذاری بدون نام در بخش‌های مختلف اقتصادی مربوط به خود با به‌روزرسانی الزامی در هر شش‌ماه یکبار اقدام و با رعایت شرایط رقابتی، آنها را به سرمایه‌گذاران واجد شرایط واگذار نمایند. در خصوص بسته‌هایی که قابلیت جذب سرمایه‌گذار خارجی دارد، دستگاه اجرائی یا استانداری موظف است مجوز مربوط را در سامانه موضوع ماده (۲۵) این قانون بارگذاری نماید. وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است امکان صدور بسته‌های سرمایه‌گذاری بدون نام را از طریق درگاه ملی مجوزهای کشور موضوع قانون اصلاح مواد (۱) و (۷) قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی و اصلاحات بعدی آن مصوب ۱۵/۱۱/۱۳۹۹ و قانون تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار مصوب ۲۴/۱۲/۱۴۰۰ ایجاد نماید.

تبصره ۱- مشارکت دستگاه اجرائی در طرح‌های موضوع بسته سرمایه‌گذاری بدون نام با رعایت اصل هشتماد (۸۰) قانون اساسی بلامانع است.

تبصره ۲- پس از واگذاری بسته سرمایه‌گذاری بدون نام، هیچ دستگاه اجرائی یا نهادی حق مطالبه مجوز جدید را از سرمایه‌گذار ندارد و نمی‌تواند نسبت به ابطال مجوزی که صادر نموده اقدام کند. اشخاص متخلف و همچنین بالاترین مقام دستگاه اجرائی یا نهاد ذی‌ربط متخلف از حکم این تبصره به دو تا پنج سال انفصال از خدمات دولتی محکوم می‌شود.

تبصره ۳- دستورالعمل ارزیابی دستگاه‌های اجرائی و مسؤولان آنها بر اساس تعداد بسته‌های سرمایه‌گذاری بدون نام صادرشده و نیز حداقل تعداد بسته‌های سرمایه‌گذاری بدون نام الزامی برای هر دستگاه ظرف سه ماه توسط شورا اعلام می‌گردد.

ماده ۲۸-

الف - به وزارت امور اقتصادی و دارایی اجازه داده می‌شود برای حمایت از تأمین منابع مالی خارجی مورد نیاز طرحهای اقتصادی بخش غیردولتی که توجیه فنی اقتصادی آن به تصویب شورا رسیده با اخذ تضامین لازم و معتبر نسبت به صدور ضمانت‌نامه دولتی اقدام نماید.

ب - به وزارت امور اقتصادی و دارایی اجازه داده می‌شود تا در قبال اخذ تضامین لازم و معتبر، برای صادرکنندگان کالاها و خدمات یا پیمانکاران ایرانی خارج از کشور یا سرمایه‌گذاران ایرانی که برای افزایش ارزش افزوده مواد اولیه و کالاهای واسطه‌ای ایرانی یا جذب و انتقال فناوری به داخل کشور، در خارج از کشور سرمایه‌گذاری می‌کنند، با تصویب شورا نسبت به صدور ضمانت‌نامه دولتی اقدام نماید.

پ - به شرکت‌های دولتی اجازه داده می‌شود تا در قبال اخذ تضامین لازم و معتبر، برای تولیدکنندگان و صادرکنندگان کالاها و خدمات ایرانی و پالایش و فراوری‌کنندگان محصولات خام ایرانی در داخل و خارج از کشور با تصویب هیأت مدیره شرکت و اخذ تأییدیه شورا، ضمانت‌نامه شرکتی صادر نمایند.

ماده ۲۹-

الف - دولت مجاز است نسبت به تسهیل و اعطای اقامت به اتباع خارجی متقاضی آن که حداقل مبلغ مشخصی را در مؤسسات اعتباری ایرانی، سپرده‌گذاری ارزی یا ریالی نموده و یا در ایران سرمایه‌گذاری مستقیم یا غیرمستقیم می‌نمایند و یا اوراق بهادار دولتی یا ارزی طرح (پروژه)‌های داخلی را خریداری می‌نمایند، اقدام کند. حداقل مبالغ مورد نظر توسط شورا تعیین و اعلام می‌گردد.

آیین‌نامه اجرائی این بند ظرف سه ماه از لازم‌الاجرا شدن این قانون به وسیله وزارت امور اقتصادی و دارایی با همکاری بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، سازمان برنامه و بودجه کشور، وزارتخانه‌های اطلاعات، امور خارجه، کشور، تعاون، کار و رفاه اجتماعی و میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی تهیه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ب - دولت مکلف است شرایطی فراهم نماید که هر سال تا سقفی که به پیشنهاد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به تصویب شورا می‌رسد، اشخاص حقوقی دولتی و غیردولتی (اعم از خصوصی، تعاونی و عمومی) که دارای توان بازپرداخت ارزی در بخشهای دولتی و غیردولتی هستند، بتوانند از طریق انتشار اوراق بهادار ارزی، طرحهای دارای محصول صادراتی خود را تأمین مالی نمایند. حکم این بند موجد ضمانت بازپرداخت برای دولت نیست.

تبصره - ایجاد محدودیت صادراتی برای اشخاص حقوقی موضوع این بند ممنوع است مگر اینکه با رعایت ماده (۹۰) قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی منابع مالی لازم برای جبران هزینه سرمایه‌گذار در بودجه همان سال پیش‌بینی شده باشد یا از طریق اعتبار مالیاتی با سرمایه‌گذار تسویه شود.

پ - بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلف است از طریق بانکها یا صرافی‌های مجاز ترتیبی اتخاذ نماید تا گردشگران، سرمایه‌گذاران، بازرگانان و اشخاص خارجی که به کشور وارد می‌شوند، بتوانند متناسب با ارز تحویلی به شعب بانکی یا صرافی‌های بانکی داخل و یا خارج از کشور، نرخ روز توافقی، کارت بانکی ریالی مدت‌دار و قابل تمدید دریافت نمایند و ارز مصرف نشده در پایان مدت کارت به آنها با نرخ روز توافقی مسترد گردد.

ت - بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف است با رعایت قانون مبارزه با پولشویی مصوب ۲/۱۱/۱۳۸۶ و قانون مبارزه با تأمین مالی تروریسم مصوب ۱۳/۱۱/۱۳۹۴ از طریق ورود اسکناس ارز، واردات کالاها و خدمات و یا فروش ارز به سایر اشخاص، شعب بانکی و یا صرافی

های مجاز و همچنین ایجاد سازوکار تهاثر برای سرمایه‌گذاران خارجی، امکان ورود سرمایه خارجی را فراهم و برای افتتاح حساب آنها مجوز لازم را صادر نماید.

آیین‌نامه اجرائی این بند حداکثر سه‌ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی با همکاری بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، سازمان برنامه و بودجه کشور و وزارت امور خارجه تهیه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ث - به منظور استفاده از ظرفیت‌ها و سازوکارهای جدید تبادلات مالی، وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت صنعت، معدن و تجارت و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلفند آیین‌نامه اجرائی مربوط به تأمین مالی خارجی (فاینانس) و سرمایه‌گذاری خارجی از طریق رمزپول‌ها را تدوین کنند و حداکثر ظرف دو ماه از تصویب این قانون به تصویب هیأت وزیران برسانند.

ج - مؤسسات اعتباری می‌توانند ضمن پرداخت سود به سپرده‌های ارزی اشخاص از آن به‌عنوان وثیقه تسهیلات اعطائی جهت تأمین سرمایه ثابت و در گردش واحدهای تولیدی استفاده نمایند. در صورت درخواست سپرده‌گذار، متناسب با بازپرداخت تسهیلات، وثیقه‌های ارزی سرمایه‌گذار نیز مسترد می‌گردد. در زمان تسویه اصل و سود سپرده، مؤسسات اعتباری عامل نمی‌توانند سپرده‌گذار را ملزم به دریافت معادل ریالی اصل و سود سپرده نمایند یا به‌جای ارز دریافت‌شده، سپرده‌گذار را مکلف به دریافت ارزهای دیگر نمایند.

ماده ۳۰ - به منظور معرفی و جذب سرمایه خارجی و تأمین مالی خارجی طرحهای تولیدی، زیربنایی و طرحهای تملک دارایی‌های سرمایه‌ای، سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های فنی و اقتصادی ایران مکلف است در چهارچوب قوانین نسبت به صدور مجوز تأسیس کارگزاری - (آژانس) های جذب سرمایه‌گذاری برای اشخاص حقوقی اقدام نماید. دستورالعمل تشکیل کارگزاری‌های مذکور و حق‌الزحمه دریافتی از سرمایه‌گذاران توسط این کارگزاری‌ها، حداکثر سه‌ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون توسط وزیر امور اقتصادی و دارایی ابلاغ می‌گردد.

تبصره - شخص حقوقی موضوع این ماده باید واجد شرایط زیر باشد:

۱ - در قالب شرکت سهامی به ثبت رسیده باشد.

۲ - مدیران شرکت دارای حداقل مدرک کارشناسی رشته‌های اقتصاد، مالی، حقوق و سایر رشته‌های مرتبط فعالیت شرکت باشند.

۳ - حسابرس شرکت باید عضو جامعه حسابداران رسمی ایران باشد.

فصل ششم - تأمین مالی از طریق مشارکت و مولدسازی دارایی

ماده ۳۱ -

الف - یک تبصره به بند «د» ماده ۲۸ (قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) مصوب ۴/۱۲/۱۳۹۳) به شرح ذیل الحاق می‌شود:

تبصره - سازمان برنامه و بودجه کشور مکلف است برای دستگاه‌های اجرائی دارای طرحهای مشارکتی تولیدی و زیربنایی، حداقل ده درصد (۱۰٪) از سرجمع اعتبارات تملک دارایی‌های سرمایه‌ای آنها را به‌صورت صددرصد (۱۰۰٪) تخصیص یافته برای اجرای طرحهای مزبور به‌عنوان آورده یا سهم دولت اختصاص دهد.

ب - به منظور توسعه زیربناها و ارتقای سطح بهره‌وری در بخشهای اقتصادی کشور، دستگاه‌های اجرائی با رعایت قوانین و مقررات مربوط، مجاز به مولدسازی اموال منقول و غیرمنقول خود از طریق شرکتها و سازمان‌های تابعه و همچنین تغییر کاربری و فروش زمینهای مازاد در اختیار خود می‌باشند. تهاثر اموال مذکور با دیون و تعهدات مربوط به طرحهای تملک دارایی‌های سرمایه‌ای مندرج در پیوست قانون بودجه

سنواتی و یا به‌عنوان تأمین سهم مشارکت دولت در طرحهای مزبور، مشروط به اجرای طرحهای متناسب با کاربری‌های مصوب با رعایت شرایط رقابتی (از طریق مناقصه یا مزایده) توسط دریافت‌کنندگان اراضی، مجاز است.

ماده ۳۲- در اجرای ماده (۱۲) قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور، با پیشنهاد دستگاه اجرائی ذی‌ربط و تصویب شورای اقتصاد، وزارت نفت از طریق شرکت‌های تابعه ذی‌ربط مکلف است در تأمین مالی اجرا یا احداث طرحهایی که موجب صرفه‌جویی در مصرف سوخت یا انرژی می‌شود، مشارکت نماید. میزان مشارکت شرکت‌های تابعه ذی‌ربط وزارت نفت به‌عنوان سهم، کمک بلاعوض دولت و یا جبران صرفه‌جویی انجام‌شده در انرژی، محاسبه و منظور می‌شود.

ماده ۳۳- به‌منظور تکمیل زنجیره نفت و گاز، به وزارت نفت اجازه داده می‌شود با رعایت قانون حمایت از توسعه صنایع پایین دستی نفت خام و میعانات گازی با استفاده از سرمایه‌گذاری مردمی مصوب ۲۴/۴/۱۳۹۸ و سیاست‌های کلی اصل چهارم و چهارم (۴۴) قانون اساسی و با لحاظ سهم صندوق توسعه ملی از طریق شرکت‌های دولتی ذی‌ربط نسبت به سرمایه‌گذاری مشترک با بخش غیردولتی در پالایشگاه‌ها و پتروپالایشگاه‌ها از محل منابع داخلی این شرکتها، تأمین مالی خارجی (فاینانس) و یا تحویل نفت خام صادراتی به قیمت روز صادراتی به پیمانکاران جهت تولید مواد پایه پتروشیمی و سوخت در چهارچوب بودجه سنواتی تا سقفی که توسط شورا تعیین می‌شود اقدام نماید. در راستای اجرای قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل چهارم و چهارم (۴۴) قانون اساسی وزارت نفت موظف به واگذاری سهم خود در پالایشگاه‌ها و پتروپالایشگاه‌های مذکور در بازه زمانی مصوب شورا است.

ماده ۳۴- به دولت اجازه داده می‌شود در صورت وجود محدودیت‌های خارجی برای فروش نفت خام با رعایت قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی، از طریق شرکت‌های تابعه وزارت نفت و با درخواست دستگاه‌های اجرائی ذی‌ربط، روزانه تا یک میلیون بشکه نفت خام را که سقف ریالی آن در لویح بودجه سنواتی تعیین می‌شود، در صورت ارائه تضامین کافی به دستگاه مذکور، به پیمانکاران داخلی و خارجی که با رعایت قانون برگزاری مناقصات مصوب ۲۵/۱/۱۳۸۳ با اصلاحات و الحاقات بعدی، به تأمین مواد اولیه و یا اجرای طرحهای تملک‌داری‌های سرمایه‌ای دارای ردیف اعتباری با اولویت طرحهای زیربنایی از جمله راهها، خطوط ریلی و تأمین و نوسازی ناوگان اعم از اتوبوسرانی، تاکسیرانی، قطار سریع‌السیر یا دیزلی و قطار شهری و حومه و توسعه و ساخت اسکله و بنادر اعم از دریایی و خشکی اقدام می‌کنند یا مواد اولیه، ماشین‌آلات، تجهیزات، کالای سرمایه‌ای و یا کالای مورد نیاز کشور را تأمین می‌کنند به قیمت روز صادراتی شرکت ملی نفت ایران واگذار کرده و پس از تهاتر در حسابهای فی‌مابین شرکت مزبور و خزانه داری کل کشور تسویه نمایند.

تبصره ۱- تحویل‌گیرندگان نفت خام موضوع این ماده جهت پالایش نفت تحویلی و تأمین فرآورده‌های نفتی داخل کشور، مجاز به استفاده از ظرفیت معین‌شده برای پالایشگاههای داخلی طرف قرارداد با شرکت‌های تابعه وزارت نفت نیستند و حق عرضه و فروش نفت خود به مشتریان خارجی طرف قرارداد با شرکت‌های تابعه وزارت نفت را ندارند.

تبصره ۲- شیوه مالی، حقوقی و فنی و اهلیت شرکت‌های متقاضی تهاتر و انتخاب طرحهای مشمول این ماده در آیین‌نامه‌ای توسط سازمان برنامه و بودجه کشور با همکاری وزارتخانه‌های امور اقتصادی و دارایی و نفت و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ظرف سه‌ماه از لازم‌الاجرا شدن این قانون تعیین می‌شود و به‌تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

تبصره ۳- دولت مجاز است نسبت به تأمین پانزده درصد (۱۵٪) پیش‌پرداخت سهم خود و همچنین تضمین بازپرداخت اصل و سود منابع مالی تأمین‌شده از سوی بانکهای کارگزار خارجی و بانکها و مؤسسات مالی و توسعه‌ای بین‌المللی، به‌صورت نقدی (ارزی) یا مبتنی بر تهاتر

نفت اقدام نماید. وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است شیوه‌نامه اجرائی صدور تضمین‌نامه‌های مبتنی بر تهاتر نفت را با همکاری سازمان برنامه و بودجه کشور و وزارت نفت حداکثر ظرف سه‌ماه از لازم‌الاجرا شدن این قانون تهیه کند و به تصویب هیأت وزیران برساند.

ماده ۳۵-

الف - به دستگاه‌های اجرائی اجازه داده می‌شود در راستای تأمین مالی طرح‌های تولیدی، زیربنایی و تملک دارایی سرمایه‌ای، استفاده از هوش مصنوعی و هوشمندسازی ساز و کارهای اجرائی و ارائه خدمات به زیرمجموعه‌های خود در قالب سرمایه‌گذاری و مشارکت با رعایت شرایط رقابتی به انعقاد قرارداد با بخشهای غیردولتی (اعم از خصوصی، تعاونی و عمومی) و پرداخت اصل و سود به سرمایه‌گذار از محل عواید حاصل از اجرای طرح (پروژه) اقدام کنند.

آیین‌نامه اجرائی این ماده ظرف سه‌ماه از لازم‌الاجرا شدن این قانون با پیشنهاد شورا به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ب - به دستگاه‌های اجرائی اجازه داده می‌شود در چهارچوب آیین‌نامه اجرائی مصوب هیأت وزیران نسبت به اجرای طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای انتفاعی دارای ردیف بودجه و شماره طبقه‌بندی از طریق مشارکت با اشخاص حقوقی مجری، اقدام و برای تأمین بخشی از منابع مورد نیاز از طریق فروش سهام یا سهم‌الشرکه خود در آن طرح (پروژه) اقدام کنند. حداقل سود مورد انتظار برای سهامداران یا شرکا در قالب آیین‌نامه اجرائی مزبور تضمین می‌شود.

ماده ۳۶-

الف - در راستای مولدسازی اموال به دستگاه‌های اجرائی اجازه داده می‌شود بر مبنای قیمت روز کارشناسی از طریق تهاتر، معاوضه و یا مشارکت با شهرداری محل یا از طریق فراخوان و در شرایط رقابتی با بخشهای غیردولتی (اعم از خصوصی، تعاونی و عمومی) اموال، دارایی‌ها، زمینها و مستحقات ملکی خود را مولدسازی نموده و از محل سهم یا درآمدهای حاصل با رعایت ترتیبات قانونی نسبت به اجرای طرح (پروژه)‌های دارای مجوز قانونی خود یا پرداخت بدهی قطعی شده خود اقدام کنند. این اقدامات باید با تأیید سازمان برنامه و بودجه کشور و اعمال حساب نزد خزانه‌داری کل کشور انجام شود. آیین‌نامه اجرائی این بند ظرف سه‌ماه از لازم‌الاجرا شدن این قانون توسط شورا تهیه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ب - به شهرداری‌ها اجازه داده می‌شود برای تسویه مطالبات و بدهی‌های قطعی شده با دستگاه‌های اجرائی، سازمان تأمین اجتماعی و مؤسسات اعتباری نسبت به مبادله اراضی و املاک و انواع عوارض قانونی قابل وصول خود در چهارچوب آیین‌نامه‌ای که ظرف دو ماه به پیشنهاد شورا تهیه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد، اقدام یا با این دستگاهها در ساخت‌وساز و مولدسازی این زمینها مشارکت نمایند.

ماده ۳۷ - در صورتی که اجرای طرح‌های تملک دارایی سرمایه‌ای یا سرمایه‌گذاری دارای مجوز اشخاص و همچنین اجرای بسته‌های سرمایه‌گذاری بدون نام منتج به ایجاد یا استحصال دارایی غیرمنقول نظیر زمین گردد، سازمان ثبت اسناد و املاک کشور مکلف است با درخواست دستگاه اجرائی طرف قرارداد با سرمایه‌گذار، نسبت به صدور سند مالکیت به نام دستگاه اجرائی یا سرمایه‌گذار حسب مفاد قرارداد اقدام نماید. سند مالکیت مزبور قابل توثیق نزد نهادهای وثیقه‌پذیر است.

ماده ۳۸ - توقف عملیات اجرائی طرح‌های تولیدی و زیربنایی که با مالکیت یا مشارکت بخشهای غیردولتی داخلی و خارجی انجام می‌شود، بجز مواردی که تداوم عملیات اجرائی ضرر غیرقابل جبران ایجاد می‌کند و فوریت در توقف آن ضروری است، صرفاً با حکم قطعی محاکم قضائی امکان‌پذیر می‌باشد. در هر صورت توقف عملیات اجرائی بیش از دو ماه، مستلزم صدور حکم قطعی قضائی است.

ماده ۳۹- به دستگاه های اجرائی اجازه داده می شود با تصویب شورا نسبت به تأمین مالی طرحهای تملک دارایی های سرمایه ای به روش اوراق بهادار سازی اموال و دارایی های واجد شرایط اقدام کنند. آیین نامه اجرائی این ماده شامل روشهای اوراق بهادار سازی با رعایت قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران و شرایط اموال و دارایی های موضوع این ماده به تصویب هیأت وزیران می رسد.

ماده ۴۰- به دستگاه های اجرائی اجازه داده می شود با استفاده از آورده های نقدی و غیر نقدی خود در قالب انواع قراردادهای مشارکت عمومی و خصوصی نظیر ساخت، بهره برداری و واگذاری (بی.ا.تی)، تأمین منابع مالی، ساخت، تملک و بهره برداری، (بی.ا.ا)، طرح و ساخت کلید در دست (ای.پی.سی.اف)، ساخت، بهره برداری و مالکیت واگذاری (بی.ا.ا.تی)، ساخت و اجاره و واگذاری (بی.ال.تی) احیا، بهره برداری و انتقال (آ.ا.تی)، ساخت و اجاره و بهره برداری (بی.ال.ا) و سایر روشهای مصوب شورا با پیش بینی شرایط رقابتی از طریق برگزاری مزایده یا مناقصه نسبت به اجرای مشارکتی طرحهای انتفاعی یا طرحهای تولیدی و زیربنایی با بخشهای غیردولتی اقدام نمایند.

تبصره ۱- قرارداد مشارکت عمومی و خصوصی، قراردادی بلندمدت و نتیجه محور است که طبق آن سرمایه گذار تعهد می کند با توان فنی و مالی خود، محصول (کالاها یا خدمات) مندرج در وظایف قانونی طرف عمومی (سرمایه پذیر) را تأمین کند و بازگشت اصل و سود آورده های سرمایه گذار از محل منافع دوره بهره برداری (ارائه محصول) و حسب ضرورت انواع حمایت های طرف عمومی انجام می شود.

تبصره ۲- آیین نامه اجرائی این ماده از جمله تعیین شرایط رقابتی ظرف سه ماه از لازم الاجرا شدن این قانون، برای دستگاه های اجرائی با پیشنهاد شورا به تصویب هیأت وزیران می رسد.

ماده ۴۱- در صدر ماده (۱۳۸) مکرر قانون مالیات های مستقیم موضوع ماده (۳۰) قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور مصوب ۱/۲/۱۳۹۴ عبارت «و همچنین شرکت هایی که به منظور اجرای طرحهای تولیدی و زیربنایی در بخشهای دولتی یا عمومی غیردولتی نظیر شرکت های موضوع قانون احداث پروژه های عمرانی بخش راه و ترابری از طریق مشارکت بانکها و سایر منابع مالی و پولی کشور مصوب ۲۴/۸/۱۳۶۶ با اصلاحات و الحاقات بعدی تأسیس می شوند» پس از عبارت «اشخاصی که آورده نقدی برای تأمین مالی پروژه - طرح و سرمایه در گردش بنگاههای تولیدی را در قالب عقود مشارکتی فراهم نمایند،» اضافه می شود.

ماده ۴۲- دولت مجاز است با رعایت سیاست های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی، بابت بازپرداخت بدهی و ایفای تعهدات قطعی خود به بانکها، صندوق توسعه ملی، صندوق های بازنشستگی، سازمان تأمین اجتماعی و سازمان تأمین اجتماعی نیروهای مسلح و همچنین بابت مشارکت با آنها یا بخش غیردولتی در اجرای طرحهای اولویت دار، حق بهره برداری از معادن و میادین نفت و گاز را بر اساس سیاست های کلی مربوط به اشخاص فوق و اساسنامه صندوق توسعه ملی در چهارچوب قراردادهایی که با رعایت قوانین و مقررات و منطبق بر موازین شرعی منعقد می شوند واگذار نماید.

ماده ۴۳-

الف- به منظور پیشگیری از سیل و بازسازی خسارت ناشی از آن، ساماندهی و لایروبی رودخانه ها و احداث و مرمت آب بندان ها به شرکت های آب منطقه ای استان ها و سازمان آب و برق خوزستان اجازه داده می شود، بهره برداری از مصالح مازاد رودخانه ای را از طریق مزایده به پیمانکاران و بهره برداران شن و ماسه با بکارگیری پیمانکاران دارای صلاحیت به شرط واریز حقوق دولتی و رعایت ملاحظات زیست محیطی و حقوق ذی نفعان واگذار نمایند. در صورت وصول درآمد مازاد بر عملیات تعیین شده در قرارداد، منابع حاصل به حساب درآمد عمومی نزد خزانه داری کل کشور واریز و در چهارچوب موافقتنامه متبادله با سازمان برنامه و بودجه کشور صرف سردهنه سازی و ساماندهی رودخانه ها و احداث و مرمت آب بندان های کشور می شود. دستورالعمل این بند ظرف یک ماه از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون توسط وزارت نیرو تهیه و ابلاغ می گردد.

ب - به منظور تسریع در جبران خسارت و ترمیم خرابی‌های ناشی از وقوع سیل و جلوگیری از افزایش خسارت، کارگروهی مرکب از استاندار یا معاون عمرانی وی (رئیس)، مدیرعامل آب منطقه‌ای استان، مدیرکل مدیریت بحران استان، مدیرکل صنعت، معدن و تجارت استان و رئیس کل دادگستری استان مجاز است متناسب با میزان خسارت برآوردشده با پیشنهاد فرماندار شهرستان ذی‌ربط، مجوز ترک تشریفات مزایده برای بهره‌برداری از مصالح مازاد رودخانه‌ای و خاک مازاد آب‌بندان‌ها را برای پیمانکارانی که در راستای جبران خسارت و ترمیم خرابی‌های سیل بکار گرفته شده‌اند صادر کند.

واگذاری بهره‌برداری از مصالح مازاد رودخانه‌ای برای ساماندهی و لایروبی رودخانه‌های مربوط و احداث و مرمت آب‌بندان‌ها در محدوده شهرها از طریق ترک تشریفات مزایده به شهرداری همان شهر و در محدوده روستا یا روستاها به دهیاری یا تعاونی دهیاران همان روستاها توسط شرکت های آب منطقه‌ای استان‌ها و سازمان آب و برق خوزستان مجاز می‌باشد.

پ - به منظور حفاظت و بهره‌برداری صیانتی از جنگلهای خارج از طرحهای جنگلداری به سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور اجازه داده می‌شود ضمن جلوگیری از قاچاق چوب و برداشت‌های غیرصیانتی، «جنگل کاری و حفاظت از جنگلها» را در مقابل بهره‌برداری از درختان شکسته، افتاده، ریشه‌کن، خشک سرپا و آفت‌زده غیرقابل احیا حسب مورد با تشخیص خود و تعیین عرصه قابل واگذاری به صورت رقابتی در قالب قرارداد به اشخاص غیردولتی واگذار نماید.

تبصره - با هدف تسریع در فرایند اجرائی این بند و نظارت بر حسن اجرای آن، کارگروهی مرکب از استاندار یا معاون اقتصادی وی (رئیس)، مدیرکل منابع طبیعی و آبخیزداری استان و رئیس کل دادگستری استان تشکیل می‌شود، این کارگروه مجاز است با پیشنهاد فرماندار شهرستان ذی‌ربط، مجوز ترک تشریفات مزایده یا مناقصه موضوع این بند را به دهیاری‌ها یا تعاونی دهیاری‌های روستاها یا شهرداری شهرهای حاشیه یا همجوار همان جنگل صادر نماید.

ت - وزارت جهاد کشاورزی (سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور) موظف است بدون رعایت تشریفات مزایده، مدیریت نگهداری، احداث، توسعه و بهره‌برداری پارکهای جنگلی و مراتع قابل درختکاری، نهالستان‌های متروکه و اراضی واقع در کاربری‌های سبز و کمربند سبز شهرها در محدوده و حریم شهرها را با حفظ مالکیت دولت و کاربری، طبق طرح مورد توافق شهرداری و سازمان مذکور، بدون دریافت حقوق مالکانه به منظور توسعه فضای سبز و استفاده بهینه عمومی به شهرداری مربوط واگذار نماید.

ماده ۴۴ - به منظور حمایت از تأمین مالی اشخاص حقیقی و حقوقی در طرحهای سرمایه‌گذاری تولیدی و زیربنایی حوزه انرژی، وزارت نیرو مکلف است:

الف - زیرساخت‌ها و هزینه‌های مربوط به انتقال برق تولیدی اعم از برق حاصل از منابع تجدیدپذیر را تا محل مصرف تأمین کند.

ب - برق حاصل از زیست‌گاز (بیوگاز) را به قیمت تمام‌شده برق حرارتی خریداری نماید.

پ - قیمت خرید برق از مولدهای نو و کارکرده را با رعایت شرایط بهره‌وری، به نرخ یکسان تعیین نماید.

ت - در نواحی و شهرک های صنعتی، مناطق ویژه اقتصادی و مناطق آزاد تجاری صنعتی نسبت به صدور جواز فروش یا انتقال موقت یا دائم تمام یا بخشی از مجوز قدرت برق خریداری شده (دیماند) صاحب امتیاز واحدهای تعطیل اعم از موقت یا دائم به متقاضیان اقدام نماید.

ماده ۴۵ - تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی جهت ارتقای ضمانت اجرای قراردادهای خود می‌توانند ایفای تعهدات طرفین قرارداد را به صورت موردی، ثبت کنند. بدین منظور اشخاص مزبور می‌توانند با رجوع به شعب بانکهای عامل یا به صورت غیرحضوری از طریق نرم‌افزارهای اینترنت‌بانک و احراز هویت الکترونیکی نسبت به ثبت قرارداد و اقساط مربوط به آن نزد بانک اقدام نمایند. در این زمینه شعب بانکهای عامل مکلف به افتتاح حساب جهت واریز و برداشت وجوه طرفین قرارداد می‌باشند. در صورت تأخیر در پرداخت اقساط قرارداد، بانک مکلف

است نسبت به ارائه گزارش اعتباری به پایگاه داده اعتباری کشور اقدام نماید. نرخ کارمزد این خدمت و همچنین نحوه اجرای این حکم توسط شورا تعیین می‌شود.

ماده ۴۶-

الف - دستورالعمل های این قانون سه ماه پس از لازم الاجرا شدن آن به تصویب شورا رسیده و توسط وزیر امور اقتصادی و دارایی ابلاغ می‌شود.

ب - آیین نامه های اجرائی این قانون سه ماه پس از لازم الاجرا شدن آن با پیشنهاد شورا به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

قانون فوق مشتمل بر چهل و شش ماده که گزارش آن توسط کمیسیون ویژه جهش و رونق تولید و نظارت بر اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی به صحن علنی تقدیم شده بود، پس از تصویب در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و دوم اسفندماه یکهزار و چهارصد و دو مجلس، در تاریخ ۲۹/۱/۱۴۰۳ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - محمدباقر قالیباف

فصل ۵ :

آیین نامه تضمین معاملات مشارکت عمومی - خصوصی

هیأت وزیران در جلسه ۱۴۰۰/۰۴/۲۰ به پیشنهاد شماره ۳۹۹۰۷۳ مورخ ۱۳۹۹/۰۷/۲۷ سازمان برنامه و بودجه کشور و به استناد اصل یکصد و سی هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و در اجرای بند (ب) ماده (۳۴) قانون احکام دائمی برنامه های توسعه کشور - مصوب ۱۳۹۵- آیین-نامه تضمین معاملات مشارکت عمومی - خصوصی را به شرح زیر تصویب کرد:

ماده ۱- هدف این آیین-نامه، به حداقل-رساندن خطرپذیری (ریسک) برای سرمایه پذیر و سرمایه گذار از طریق ارایه تضمین های لازم برای فرآیند انتخاب سرمایه گذار و قراردادهای مشارکت عمومی - خصوصی در طرح ها/پروژه ها است و دامنه کاربرد آن شامل خطرپذیری(ریسک) های سرمایه گذار و سرمایه پذیر بر اساس تعاریف مندرج در ماده (۲) این آیین-نامه می-باشد.

ماده ۲- در این آیین-نامه، اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می-روند:

۱- مشارکت عمومی - خصوصی: سازوکاری که در آن، طرف عمومی به منظور تأمین کالاها و یا خدماتی که در شرح وظایفش می باشد یا مولدسازی دارایی های متعلق به وی، از ظرفیت های طرف خصوصی استفاده می نماید. در این سازوکار، طرف خصوصی مسئولیت سرمایه گذاری یا ارایه کالا یا خدمت و یا هر دو این وظایف را به عهده دارد و حسب مورد تمام یا بخشی از وظایف و مسئولیت های تأمین این کالاها و خدمات مانند پدیدآوری، طراحی، ساخت، تأمین مالی، تجهیز، نوسازی، بهره برداری، تعمیر و نگهداری، پیاده-سازی نظام فناوری اطلاعات را نیز می تواند به عهده بگیرد. در مقابل، طرف عمومی علاوه بر نظارت بر کمیت، کیفیت و زمان ارایه کالاها و خدمات، از طرف خصوصی حمایت-های لازم را به عمل می-آورد.

۲- قرارداد مشارکت: قراردادی که طی آن طرف عمومی به منظور تأمین کالاها و یا خدماتی که در شرح وظایف یا برای انجام وظایف وی مورد نیاز است از ظرفیت های طرف خصوصی استفاده می کند و طرف خصوصی مسئولیت سرمایه گذاری یا ارایه کالا یا خدمت را به عهده دارد و ایفای تعهدات بخش خصوصی از محل منافع دوره ی بهره برداری جبران می شود و به طور مستقیم در خطرپذیری (ریسک) پروژه سهیم است.

۳- سرمایه پذیر(طرف عمومی): دستگاه-های موضوع بند (ب) ماده (۱) قانون برگزاری مناقصات - مصوب ۱۳۸۳- و اشخاص موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری - مصوب ۱۳۸۶ - و اشخاص حقوقی موضوع ماده (۴۰) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) - مصوب ۱۳۹۳-

۴- سرمایه گذار (طرف خصوصی): اشخاص بخش- خصوصی و تعاونی ایرانی، اشخاص خارجی و سایر اشخاصی که طبق قوانین و مقررات اجازه سرمایه گذاری دارند.

۵ - شرکت پروژه: شخص حقوقی که طبق قوانین جاری کشور توسط طرف خصوصی منتخب صرفاً برای انعقاد و اجرای قرارداد مشارکت، تأسیس می شود.

۶ - فرآیندارجاع کار: مجموعه اقداماتی که برای انتخاب سرمایه گذار و انعقاد قرارداد، طبق قوانین و مقررات مربوط به مشارکت عمومی - خصوصی صورت می پذیرد.

۷- تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: تضمینی که اشخاص، برای اثبات قصد و حداقلی از توان خود، برای شرکت در فرآیند ارجاع کار به

نفع سرمایه پذیر می سپارند تا وی آنان را در مراحل بعدی ارجاع کار شرکت دهد.

۸- تضمین اجرا: تضمینی که سرمایه گذار به منظور اثبات پای-بندی به انجام تعهدات اجرای پروژه به سرمایه پذیر ارایه می نماید.

۹- تضمین بهره-برداری: تضمینی که سرمایه گذار به منظور اثبات انجام تعهدات خود مطابق با شرح خدمات دوره بهره برداری قرارداد مشارکت در اختیار سرمایه پذیر قرار می دهد.

۱۰- تضمین انتقال: تضمینی که قبل از پایان دوره قرارداد توسط سرمایه گذار/ شرکت پروژه به سرمایه پذیر داده می شود تا سرمایه-گذار در زمان انتقال پروژه به سرمایه-پذیر مطابق اسناد و مدارک قراردادی نسبت به نوسازی و بازسازی مجدد پروژه جهت بهره-برداری مطلوب سرمایه-پذیر اقدام نماید.

۱۱- ضمانت-نامه: سندی غیرقابل برگشت و عندالمطالبه برای ایفای تعهدات متعهد که شخص ثالثی (ضامن) حسب درخواست متعهد (مضمون عنه) و با رعایت ضوابط مربوط تعهد می کند در سررسید یا شرایط معین مبلغ معینی را بابت موضوع خاصی که مربوط به تعهد اصلی (مضمون عنه) است به ذی-نفع تعهد اصلی (مضمون-له) یا به حواله-کرد او بپردازد.

۱۲- اعتبار اسنادی: سند الزام آوری که با تنظیم و مبادله آن، سرمایه پذیر از بانک درخواست می کند تا انجام مراحل پرداخت به سرمایه گذار، در چهارچوب قرارداد پس از تأیید وی تعهد شود.

۱۳- دارایی در معرض خطر: بخشی از اموال یا دارایی های هریک از طرفین قرارداد مشارکت که با اهدافی مانند تکمیل، توسعه، بهره برداری، تبدیل یا فرآوری به صورت امانت، در اختیار و یا در تصرف طرف دیگر و در معرض یا احتمال آسیب ناشی از تعدی یا تفریط طرف مختار یا متصرف قرار می گیرد.

۱۴- هزینه سرمایه گذاری پروژه: مجموع هزینه های ثابت و متغیر احداث یک پروژه در یک دوره زمانی مشخص و هزینه های تأمین مالی.

۱۵- دستگاه مرکزی: دستگاه هایی که وظیفه سیاست گذاری و راهبری واحدهای طرف عمومی تابع را بر عهده دارند، از جمله وزارتخانه ها، مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی و سازمان-های مستقل دولتی که وابسته به وزارتخانه نیستند. تشخیص دستگاه مرکزی بر عهده سازمان است.

۱۶- اوراق مالی اسلامی: اوراق بهادار اسلامی با نام منتشره توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی به نیابت از دولت و یا توسط سرمایه پذیر نظیر اوراق مشارکت، انواع صکوک اسلامی (از جمله اجاره، وکالت و منفعت) و اسناد خزانه اسلامی که در چهارچوب عقود اسلامی و به موجب قانون و مقررات مربوط، به قیمت اسمی مشخص برای مدت معین به صورت ریالی یا ارزی منتشر می شود.

۱۷- بیع متقابل (معاملات دو جانبه): مجموعه-ای از روش-های معاملاتی که به موجب آن سرمایه-گذار تعهد می-نماید تمام یا بخشی از تسهیلات مالی (نقدی و غیرنقدی) را برای تأمین کالاها و خدمات مورد نیاز، شامل کالاهای سرمایه-ای یا واسطه-ای یا مواد اولیه یا خدمات، جهت ایجاد، توسعه، بازسازی و اصلاح واحد تولیدی یا خدماتی در اختیار سرمایه-پذیر قرار دهد و بازپرداخت تسهیلات، شامل اصل و هزینه-های تبعی آن از محل فروش کالا و خدمات تولیدی سرمایه-پذیر دریافت کند.

۱۸- سازمان: سازمان برنامه و بودجه کشور.

ماده ۳ - کاربرد تضمین های موضوع این آیین نامه به شرح زیر است:

۱- تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار .

۲- تضمین اجرا (احداث/ ساخت/ توسعه/ تجهیز/ تعمیر/ بازسازی).

۳- تضمین بهره برداری.

۴- تضمین مالی مابه-ازای کمک سرمایه پذیر.

۵ - تضمین انتقال.

ماده ۴- سرمایه گذار به اختیار خود، ترکیبی از تضامین زیر را در چهارچوب این آیین-نامه ارائه می کند:

۱- ضمانت نامه بانکی و یا ضمانت نامه های صادره از سوی مؤسسات اعتباری غیربانکی دارای مجوز فعالیت از سوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران.

۲- اصل فیش واریزی به حساب سپرده بانکی مجاز دستگاه سرمایه پذیر با رعایت قوانین و مقررات ذی-ربط.

۳- ضمانت نامه های بیمه ای صادره توسط مؤسسات بیمه گر دارای مجوز لازم از سوی بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران برای فعالیت و صدور ضمانت نامه.

۴- سفته با امضای صاحبان امضای مجاز (همراه با مهر برای اشخاص حقوقی) معادل هشتاد درصد (۸۰٪) ارزش اسمی آن.

۵ - گواهی خالص مطالبات تأییدشده قراردادهای در هر مرحله از سوی دستگاه های اجرایی و ذی-حسابان مربوط، برای همان دستگاه اجرایی یا سایر دستگاه-های اجرایی تابع دستگاه مرکزی متبوع (مطابق کاربرگ شماره (۵) پیوست این آیین-نامه).

۶ - اوراق مالی اسلامی.

۷- وثیقه ملکی معادل هشتاد و پنج درصد (۸۵٪) ارزش تعیین-شده توسط کارشناس رسمی. (مطابق کاربرگ شماره (۶) پیوست این آیین-نامه).

۸ - ضمانت نامه های صادره توسط صندوق-های ضمانت دولتی که به موجب قانون تأسیس شده یا می شوند و صدور ضمانت نامه مورد نظر با اساسنامه آن صندوق مطابقت داشته باشد.

۹- ضمانت نامه های صادره توسط صندوق نوآوری و شکوفایی و صندوق های پژوهش و فناوری غیردولتی در چهارچوب دستورالعمل اجرایی بند (خ) ماده (۴) آیین-نامه تضمین معاملات دولتی.

۱۰- واگذاری حق انتفاع پروژه های مشارکت عمومی - خصوصی در حال بهره برداری با همان دستگاه سرمایه پذیر بر اساس ارزش فعلی جریان درآمدی پروژه (مطابق کاربرگ شماره (۷) پیوست این آیین-نامه).

۱۱- سهام پذیرفته-شده در بورس به نحوی که ارزش سهام پذیرفته-شده مذکور در دوره تضمین، مبلغ تضمین را تأمین نماید. (معادل هشتاد و پنج درصد (۸۵٪) ارزش روز حداقل ارزش ثبت-شده در تابلو در سه ماه منتهی به اعلام کتبی سرمایه گذار برای ارائه تضمین مورد نظر). **تبصره -** چنانچه ارزش ضمانت-نامه این بند در بررسی سالانه (ارزش روز حداقل ارزش ثبت-شده در تابلو در سه ماه منتهی به زمان

بررسی) به میزان ده درصد (۱۰٪) و بیشتر کاهش یابد، سرمایه-گذار متعهد به تأمین میزان ارزش کاهش-یافته با رعایت مفاد این آیین-نامه است. در

صورت افزایش به میزان ده درصد (۱۰٪) و بیشتر، در این زمان، با تقاضای کتبی سرمایه-گذار میزان سهام مزاد مسترد می-گردد.

۱۲- توثیق معادل هشتاد درصد (۸۰٪) ارزش کارشناسی کالا، تجهیزات و تأسیسات احداث-شده که امکان بهره برداری از آنها به تشخیص سرمایه پذیر وجود داشته و مالکیت آن در طول و اتمام قرارداد متعلق به سرمایه-گذار باشد. (کاربرگ شماره ۹) پیوست این آیین-نامه)

تبصره - حداکثر شصت درصد (۶۰٪) از هر یک از تضامین این ماده قابل ارایه است. مابقی مبلغ تضمین از سایر موارد تأمین شود.

ماده ۵- تضامین و یا تعهداتی که سرمایه پذیر به سرمایه گذار ارایه می نماید، باید پس از پیش بینی منابع آن با صراحت در اسناد ارجاع کار و قرارداد ذکر گردد. در صورت عدم انجام تعهدات از جانب سرمایه پذیر هرگونه جبران از جمله خسارت مورد نظر در اسناد ارجاع کار و قرارداد به طور شفاف بیان می گردد. در قراردادهای مشارکت، سرمایه پذیر می تواند تعهدات قراردادی از قبیل خرید محصول پروژه، خرید حداقل مشخصی از محصول پروژه (کالا/خدمت)، پرداخت مابه التفاوت بهای محصول در الگوی (مدل) مالی با بهای پرداختی مصرف-کننده، پرداخت یارانه سود تسهیلات، کمک مالی دولت در اجرای پروژه را با استفاده از تضامین و گواهی های زیر حسب مورد پوشش دهد:

۱- اعتبار اسنادی گشایش-شده و عندالمطالبه، دیداری غیرقابل برگشت تأییدشده ریالی و یا ارزی در چهارچوب مقررات مربوط از جمله ماده (۶۲) قانون محاسبات عمومی کشور - مصوب ۱۳۶۶ - و بند (پ) ماده (۳۴) قانون احکام دائمی برنامه-های توسعه کشور - مصوب ۱۳۹۵ - و قوانین بودجه سنواتی از طریق ابلاغ و تخصیص اعتبار و یا توثیق اوراق خزانه اسلامی توسط سازمان به بانک عامل.

۲- تضمین نامه ارایه-شده توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی در چهارچوب قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی - مصوب ۱۳۸۰ - ، ماده (۶) قانون الحاق موادی به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۱) - مصوب ۱۳۸۴- و قوانین بودجه سنواتی حسب مورد در چهارچوب آیین-نامه نحوه صدور تضمین-های عهده دولت جمهوری اسلامی ایران موضوع تصویب-نامه شماره ۲۲/۸/۱۳۹۸-ت/۱۰۵۵۶۴-۵۶۱۲۵هـ مورخ ۲۲/۸/۱۳۹۸.

۳- تضامین صادره از سوی سازمان برنامه و بودجه کشور در چهارچوب بودجه سنواتی و مقررات مربوط.

۴- ارایه گواهی مبنی بر اجازه توثیق حق انتفاع پروژه مورد نظر و اموال آن توسط بالاترین مقام دستگاه سرمایه پذیر که مسئولیت های مقرر در صدر ماده (۵۳) قانون محاسبات عمومی کشور را دارا است با پیش-بینی در اسناد ارجاع کار.

۵- ارایه گواهی و تضامین سازمان ها و شرکت های دولتی از جمله شرکت ملی نفت ایران براساس قوانین و مقررات مربوط علاوه بر تضامین مندرج در این ماده برای تعهدات از محل منابع داخلی و برای اخذ تسهیلات از بانک-ها و مؤسسات اعتباری.

۶- گواهی توثیق درآمدهای آتی دارایی های شرکت های دولتی متناسب با تعهدات قراردادهای مشارکتی با هدف مولد سازی دارایی ها. دستورالعمل اجرایی این بند ظرف سه ماه از تاریخ ابلاغ این آیین-نامه توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و ابلاغ می-شود.

تبصره ۱- همه تضمین‌ها و تعهدهایی که سرمایه پذیر ارایه یا دریافت می کند، اعم از آنچه در این آیین نامه ذکر شده یا در دیگر قوانین و مقررات آمده است باید در اسناد ارجاع کار و سپس در قراردادهای مربوط اعلام و درج شود.

تبصره ۲- کلیه تضامین عهده دولت که در چهارچوب آیین-نامه مذکور در بند (۲) این ماده تعهدشده باشند، معتبر هستند. دستگاه مرکزی مکلف است اطلاعات کلیه تعهدات و ضمانت نامه های طرف های عمومی تابع را در قالب جداولی با زمان بندی یک تا پنج، پنج تا ده و بالای ده سال به سازمان ارایه نماید. سازمان موظف است سالانه حداکثر ارزش حال تعهدات قابل ایجاد در پروژه های مشارکتی را تعیین و به دستگاه مرکزی ابلاغ نماید.

ماده ۶- شرایط و نحوه پذیرش تضامین به شرح زیر است:

۱- برای پذیرش گواهی خالص مطالبات تأییدشده قراردادها، به عنوان تضمین، لازم است کاربرگ تأییدیه طبق کاربرگ شماره (۵) پیوست این آیین-نامه تکمیل و حسب مورد در ذی-حسابی و یا امور مالی کارفرمای مطالبات پرداخت نشده، نگهداری و در حساب ها اعمال شود.

۲- برای پذیرش اوراق مالی اسلامی، دستگاه-های اجرایی مکلفند ضمن ارایه مدارک و مستندات مورد نیاز، از طریق شرکت سپرده-گذاری مرکزی اوراق بهادار و تسویه حساب وجوه نسبت به توثیق اوراق مالی اسلامی دولت مورد تضمین که نزد سازمان بورس و اوراق بهادار پذیرفته شده- است به نفع دستگاه اجرایی اقدام و حسب مورد عملیات حسابداری مربوط را در دفاتر مالی ثبت نمایند. دستگاه-های اجرایی می-توانند از طریق شرکت مذکور حسب مورد و به تشخیص خود نسبت به فروش اوراق وثیقه-شده معادل مبلغ تضمین و آزادسازی مابقی آن اقدام نمایند.

تبصره - اوراق مالی اسلامی مورد وثیقه به مبلغ هشتاد و پنج درصد (۸۵٪) ارزش معاملاتی روز قبل به عنوان تضمین پذیرفته می شود. ارزش معاملاتی اوراق مالی اسلامی عبارت است از قیمت پایانی معامله که در پایگاه اطلاع-رسانی شرکت مدیریت فناوری بورس تهران به نشانی (www.tsetmc.com) درج می-شود.

۳- هر یک از تضامین موضوع ماده (۴) این آیین-نامه، به درخواست سرمایه گذار/ شرکت پروژه قابل جابه-جایی با یکدیگر می باشند مشروط بر آن که تضمین جایگزین شرایط لازم را در چهارچوب این آیین-نامه داشته باشد.

۴- برای تضامینی که سرمایه گذار به سرمایه پذیر ارایه می کند، تضامین مذکور توسط شرکت پروژه و یا سهامداران شرکت پروژه و یا اشخاص سرمایه گذار در پروژه ارایه می گردد. برای تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار، در صورتی که سرمایه گذار بیش از یک شخص باشد، ارایه تضمین به عهده راهبر گروه یا به صورت تجمیع تضامین شرکا می باشد. در صورت عدم انجام تعهدات در فرآیند ارجاع کار یا عدم انجام تعهدات قراردادی، ضبط ضمانت-نامه و یا دیگر تضمین های اخذشده بدون توجه به میزان مسئولیت اشخاص یادشده صورت می پذیرد.

۵ - ارایه سفته و توثیق حق انتفاع پروژه های مشارکت عمومی - خصوصی به عنوان تضمین صرفاً در قبال تضمین های مربوط به تعهدات قراردادی(اجراء بهره برداری و انتقال) برای حداکثر تا پنجاه درصد (۵۰٪) مبالغ تضمین مازاد بر (۲۰) برابر حد نصاب معاملات متوسط مجاز است.

۶ - برای تضمین اموال و دارایی در معرض خطر (تجهیزات و تأسیسات خطر پذیر) که به سرمایه-پذیر تحویل می شود، پذیرش سفته و توثیق حق انتفاع پروژه های مشارکت عمومی - خصوصی شامل محدودیت های موضوع بند (۵) این ماده نبوده و به تشخیص سرمایه پذیر و در چهارچوب تهیه شده توسط دستگاه مرکزی مربوط تعیین می شود.

۷- نوع، میزان و شرایط تضامین در فراخوان ها و قراردادهایی که پیش از ابلاغ این آیین نامه در چهارچوب قراردادهای مشارکت عمومی - خصوصی در حال انجام است، مطابق شرایط پیش بینی شده در اسناد، ادامه می یابد.

۸ - دستگاه سرمایه-پذیر، پس از محاسبه میزان مبلغ تضمین، شش رقم آخر مبلغ تضمین را صفر در نظر بگیرد.

۹- نحوه پذیرش سهام پذیرفته شده در بورس و فرآیند اجرایی آن در چهارچوب مقررات مربوط که توسط وزارت امور اقتصاد و دارایی ظرف سه ماه ابلاغ می گردد.

۱۰- بابت اموال و دارایی در معرض خطر که در اختیار هریک از طرفین قرار می گیرد، تضمینی حسب مورد به طرف مقابل سپرده می شود. میزان و مواعد مربوط به اخذ، ضبط و آزادسازی آن در اسناد فرآیند ارجاع کار و قرارداد مشخص خواهد شد.

۱۱- در صورت رتبه بندی قانونی دو طرف قرارداد (سرمایه گذار و سرمایه پذیر)، تضمین سپاران دارای بالاترین سطح رتبه بندی، به میزان سی درصد (۳۰٪) از کاهش مبلغ تضمین بهره مند می شوند. دیگر اشخاص دارای اعتبار با رتبه های پایین تر به تناسب از کاهش کمتری برخوردار می شوند. دستورالعمل رتبه بندی توسط سازمان برنامه و بودجه کشور و وزارت امور اقتصاد و دارایی تهیه و ابلاغ می شود.

ماده ۷- در فرآیند ارجاع کار و اجرای قراردادهای مشارکت عمومی - خصوصی، میزان و مبلغ تضامینی که توسط سرمایه گذار یا شرکت پروژه باید سپرده شود، به شرح زیر تعیین می شود:

۱- تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: میزان و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار با پیش بینی در فراخوان با رعایت نرخ های جدول شماره (۱) به شرح زیر محاسبه می گردد. اخذ تمام تضامین به استثنای بندهای (۴)، (۷) و (۱۰) ماده (۴) امکان پذیر است (مطابق کاربرگ شماره (۱) پیوست این آیین نامه):

الف - مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار در قراردادهایی که شامل یک یا ترکیبی از عملیات ساخت، اجرا، تعمیر، تجهیز، نوسازی بهره برداری و بازسازی باشند، بر اساس برآورد کل سرمایه گذاری (توسط سرمایه پذیر) طبق جدول شماره (۱) محاسبه می شود.

ب - مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار در قراردادهایی که بدون هزینه سرمایه گذاری اولیه به صورت قرارداد مدیریت و بهره برداری واگذار می شوند، به نسبت برآورد هزینه کل دوران بهره برداری طبق جدول شماره (۱) محاسبه می شود، برای قراردادهای بهره برداری بالاتر از پنج سال مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار صرفاً برای پنج سال در محاسبه قرار می گیرد.

تبصره - در قراردادهایی مانند تأمین مالی، تملک، بهره برداری (B.O.O) و خرید خدمت که مبلغ سرمایه گذاری ملاک قرارداد نیست و صرفاً نرخ خدمات یا کالای تولید در قرارداد درج می شود، برآورد سرمایه گذاری توسط سرمایه پذیر مبنای عمل خواهد بود.

۲- مبلغ تضمین اجرا (احداث/ساخت/تعمیر/تجهیز/بازسازی) برحسب درصدی از مبلغ پیشنهادی سرمایه گذار برای انجام تعهدات وی در طرح/پروژه مطابق جدول شماره (۲) به شرح زیر تعیین می شود. تمام تضامین موضوع ماده (۴) معتبر می باشد (مطابق کاربرگ شماره (۲) پیوست این آیین نامه):

الف - قراردادهایی که ساخت، اجرا، تعمیر / تجهیز / بازسازی دارند، مبلغ تضمین دوره اجرا به نسبت هزینه تعهدات سرمایه گذاری دوره (احداث/ساخت) محاسبه می گردد.

ب - پنجاه درصد (۵۰٪) تضمین اجرا (احداث / ساخت / تعمیر/تجهیز/ بازسازی) در مرحله پیشرفت شصت درصدی (۶۰٪) تعهدات اجرایی سرمایه-گذار (در صورتی که پیشرفت آن مطابق اسناد منضم به پیمان و یا سایر اسناد مرتبط اندازه گیری می شود) پس از تأیید سرمایه پذیر آزاد می شود. در پایان مرحله اجرا، صددرصد (۱۰۰٪) تضمین اجرا پس از تأیید سرمایه پذیر آزاد می - شود.

پ - در طرح ها / پروژه هایی که به صورت مرحله ای به بهره برداری می رسد، این تضمین متناسب با مراحل بهره برداری مطابق مفاد قرارداد آزاد می شود.

ت - پس از دریافت تضمین اجرا و قبول انجام تعهدات دوره اجرا توسط سرمایه گذار، تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار وی آزاد می شود. تبصره - در قراردادهایی مانند تأمین مالی، تملک، بهره برداری (B.O.O) و خرید خدمت که مبلغ سرمایه گذاری ملاک قرارداد نیست و صرفاً نرخ خدمات یا کالای تولید در قرارداد درج می شود، برآورد سرمایه گذاری توسط سرمایه پذیر مبنای عمل خواهد بود.

۳- تضمین بهره برداری: تضمین بهره برداری برای قراردادهای مدیریت و بهره برداری به منظور پایبندی سرمایه گذار در بهره برداری از پروژه در چهارچوب مفاد قرارداد اخذ می شود. برای سایر روش-ها در صورتی که خدمات بهره-برداری بر عهده سرمایه-گذار باشد، سرمایه پذیر باید با پیش بینی موضوع در اسناد فراخوان و قرارداد میزان تضمین بهره برداری را برای صیانت از منابع بخش عمومی تعیین نماید. (مطابق کاربرگ شماره (۸) پیوست این آیین-نامه)

برای پروژه-های نیمه-تمام و پروژه هایی که به صورت مدیریت و بهره برداری بوده و در ابتدای قرارداد، تجهیزات، تأسیسات و اموال سرمایه پذیر جهت تکمیل یا بهره برداری در اختیار سرمایه گذار قرار می گیرد، علاوه بر ضمانت انجام تعهدات قراردادی، لازم است برای دارایی در معرض خطر نسبت به اخذ تضمین انجام تعهدات، معادل برآورد سرمایه پذیر اقدام شود. میزان و نوع تضامین توسط سرمایه-پذیر در چهارچوب این آیین نامه تعیین شده و در اسناد ارجاع کار منتشر می گردد تا پیش از مرحله انجام کار، علاوه بر ضمانت انجام تعهدات اخذ شود.

۴- تضمین انتقال: به منظور احراز شرایط انتقال پروژه به سرمایه پذیر در چهارچوب قرارداد، تضمین انتقال پیش از پایان دوره بهره برداری انتقال اخذ می گردد (مطابق کاربرگ شماره (۳) پیوست این آیین-نامه). مبلغ تضمین انتقال و زمان ارایه تضمین به سرمایه پذیر باید به گونه‌ای توسط سرمایه پذیر تعیین شود که در صورت عدم انجام تعهدات قراردادی توسط سرمایه گذار و عدم ارایه تضامین لازم، حق بهره برداری از پروژه از سرمایه گذار سلب شده و خسارت به سرمایه پذیر وارد نیاید.

۵ - مبلغ تضمین انتقال: اخذ تضمین انتقال پیش از پایان دوره بهره برداری و انتقال با پیش-بینی میزان و موعد آن در قرارداد انجام می شود. سرمایه گذار موظف است در موعد مقرر نسبت به ارایه تضمین مندرج در ماده (۴) این آیین-نامه، معادل بیست درصد (۲۰٪) مبلغ هزینه نوسازی و بازسازی پروژه متناسب با شرایط قراردادی به سرمایه پذیر اقدام نماید.

۶ - تضمین مابه ازای کمک مالی سرمایه-پذیر: برای توجیه پذیری مالی طرح/ پروژه از منظر سرمایه گذار، سرمایه پذیر می تواند جهت اجرای پروژه کمک مالی داشته باشد. در صورتی که سرمایه پذیر بخواهد کمک مالی خود را به عنوان خرید پیش از موعد محصول یا پرداخت پیش از انجام تعهد پروژه به طور مستقیم به سرمایه گذار داشته باشد، نسبت به اخذ تضمین فوق اقدام می نماید. میزان و نحوه پرداخت کمک مالی سرمایه پذیر و تضامین لازم باید در اسناد فرآیند ارجاع کار و شرایط قراردادی پیش بینی شود (مطابق کاربرگ شماره (۴) پیوست این آیین-نامه).

سرمایه گذار برای دریافت کمک مالی سرمایه پذیر در صورت تحقق موارد ذکرشده معادل کمک مالی سرمایه پذیر که پیش از موعد مانند پیش خرید محصول به وی اعطا شده است نسبت به ارایه هر یک از تضمین‌های مندرج در ماده (۴) این آیین‌نامه به استثنای بند (۴) ماده مذکور اقدام می‌نماید.

پنجاه در صد (۵۰٪) تضمین اخذشده بابت کمک مالی سرمایه پذیر در مرحله پیشرفت فیزیکی پنجاه درصدی (۵۰٪) طرح/پروژه مطابق اسناد منضم به پیمان و یا سایر اسناد مرتبط (در صورتی که پیشرفت آن مطابق اسناد منضم به پیمان و یا سایر اسناد مرتبط اندازه گیری شود) پس از تأیید سرمایه پذیر آزاد می‌شود. همچنین در مرحله پیشرفت فیزیکی هفتاد و پنج درصدی (۷۵٪) طرح/ پروژۀ برابر هفتاد و پنج درصد (۷۵٪) و در مرحله پیشرفت فیزیکی نود درصدی (۹۰٪) طرح/ پروژۀ برابر صددرصد (۱۰۰٪) ضمانت‌نامه آزاد می‌گردد.

ماده ۸ - درخصوص قراردادهای سرمایه گذاری خارجی علاوه بر تضامین موضوع این آیین نامه، وزارت امور اقتصادی و دارایی تضمین های لازم در چهارچوب قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی - مصوب ۱۳۸۰ - و آیین‌نامه اجرایی آن ارایه می‌دهد.

ماده ۹ - موارد عام در مورد نحوه آزادسازی تضمین ها به شرح زیر است:

۱- تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار سرمایه گذار منتخب، پس از آن که وی نخستین قرارداد (اعم از اجراء، بهره برداری یا سایر) را امضا کرده و نیز تضمین قراردادی مربوط را به سرمایه‌پذیر بسپارد، ظرف ده روز کاری آزاد خواهد شد.

۲- پس از تعیین سرمایه گذاران اول و دوم، تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار سایر شرکت-کنندگان، ظرف ده روز کاری مسترد خواهد شد.

۳- در صورت امتناع سرمایه گذار اول از انعقاد قرارداد یا عدم ارایه تضامین لازم، تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار وی ضبط و قرارداد با سرمایه گذار دوم منعقد می‌گردد. در صورت امتناع نفر دوم یا عدم انعقاد قرارداد، تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار وی نیز ضبط و فرآیند ارجاع کار تجدید می‌شود.

۴- دستگاه های اجرایی و بانک ها و مؤسسات اعتباری غیربانکی دارای مجوز فعالیت از بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران باید از کاربرگ‌های پیوست این آیین‌نامه که تأییدشده به مهر دفتر هیأت دولت می‌باشند، برای تضامین موضوع بندهای (۱)، (۳)، (۵)، (۷)، (۸)، (۹)، (۱۰) و (۱۲) ماده (۴) حسب مورد استفاده کنند. شرایطی که در کاربرگ های یادشده برای آزادسازی یا ابطال ضمانت-های بانکی تعیین شده است برای انواع دیگر تضمین باید رعایت شود.

۵ - تضمین معتبر برای شرکت در فرآیند ارجاع کار و تضامین قراردادهای ارزی ریالی، مطابق ضوابط این آیین نامه می‌باشد. ضمانت-نامه بانکی بخش ارزی فقط ضمانت نامه های ارزی بانکی از بانک-های داخلی دارای مجوز یا تحت نظارت بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و یا بانک-های خارجی مورد تأیید بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و به همان ارز موضوع قرارداد قابل قبول است.

تبصره - اشخاص ایرانی مجازند به جای ضمانت -نامه-های ارزی، ضمانت نامه ریالی بانکی بر اساس نرخ های موجود در بازار ثانویه تحت نظارت بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران (زمان تسلیم) ارایه نمایند. لازم است مبلغ ضمانت-نامه در هر دوره دوازده ماهه که نرخ تسعیر ارز بیش از ده درصد (۱۰٪) افزایش داشته، به-روزشده و کسری آن تحویل سرمایه-پذیر گردد.

۶ - آزادسازی تضامین در چهارچوب این آیین-نامه و متناسب با پیشرفت مراحل کاری خواهد بود.

ماده ۱۰ - سازمان نظارت بر اجراء، تبیین و تفسیر و تهیه دستورالعمل و راهنمای لازم این آیین نامه را بر عهده دارد.

ماده ۱۱- سازمان با همکاری سایر دستگاه های اجرایی و با مشارکت انجمن ها و نمایندگان بخش خصوصی با دریافت بازخوردهای اجرایی آیین نامه نسبت به بازنگری و ارایه پیشنهاد اصلاح آیین نامه به هیأت وزیران اقدام می نماید.

ماده ۱۲- مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی، برای انجام وظایف به عنوان سرمایه پذیر در صورت داشتن مقررات ویژه قانونی تضمین مشارکت عمومی - خصوصی، از ضوابط ذی ربط خود استفاده می نمایند. در این صورت وجوه حاصل از ضبط ضمانت نامه برای پروژه هایی که سرمایه پذیر آن نهادهای عمومی غیردولتی و دستگاه های عهده دار وظایف عمومی می باشند، به حسابی که توسط مراجع ذی-ربط سرمایه پذیر مشخص می نمایند، واریز می گردد.

ماده ۱۳- مفاد این آیین-نامه مشمول شرایط عمومی، ساختار و الگوی قراردادهای بالادستی نفت و گاز موضوع تصویب-نامه شماره ۵۷۲۲۵/ت/۵۳۳۶۷-هـ مورخ ۱۶/۵/۱۳۹۵ و اصلاحات بعدی آن نمی-شود.

معاون اول رئیس جمهور - اسحاق جهانگیری

فصل ۶ :

قانون سرمایه گذاری خارجی

مجموعه قوانین و مقررات ناظر بر سرمایه گذاری خارجی در جمهوری اسلامی ایران شامل **قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاریهای خارجی و آئین نامه اجرائی آن** و نیز قوانین ناظر بر راه اندازی و اداره فعالیتهای اقتصادی در کشور می باشد. در حالیکه به سرمایه گذاران بالقوه توصیه می شود تا نسبت به قوانینی که مستقیماً به منافع آنان مربوط می گردد آگاهی کامل داشته باشند آشنایی با قوانین معینی نظیر قوانین مربوط به تشکیل و اداره شرکتها (قانون تجارت) ثبت شرکت، شعب و نمایندگیهای خارجی، مقررات صادرات و واردات، مالیات، حمایت از مالکیت معنوی و صنعتی، مقررات مربوط به اتباع خارجی (ورود، اقامت و پروانه کار)، بانکداری و بیمه، مقررات مناطق آزاد و ویژه اقتصادی که برای انجام امور روزمره شرکت ضروری است، نیز مورد تأیید قرار می گیرد.

جایگاه قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی:

از سال ۱۳۳۴، چارچوب قانونی سرمایه گذاری خارجی در ایران قانون جلب و حمایت سرمایه های خارجی بوده است. در راستای انجام اصلاحات در ساختار اقتصادی کشور، مجلس ایران طرح قانون جدید سرمایه گذاری خارجی با عنوان قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی را پیشنهاد نمود که نهایتاً در سال ۱۳۸۱ به تصویب رسید. قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی جانشین قانون جلب و حمایت سرمایه های خارجی، که از سال ۱۳۳۴ حاکم بود، گردید. این جایگزین موجب توسعه چارچوب قانونی و محیط فعالیت سرمایه گذاران خارجی در ایران گردیده است.

برخی از پیشرفتهای حاصل از قانون جدید در حوزه سرمایه گذاریهای خارجی عبارتند از:

- ۱- گسترش حوزه فعالیت سرمایه گذاران خارجی از جمله امکان پذیر شدن سرمایه گذاری در زیرساختها ،
 - ۲- به رسمیت شناختن روشهای جدید سرمایه گذاری افزون بر سرمایه گذاری مستقیم خارجی ، نظیر تامین (Project Financing) مالی پروژه‌ای ، ترتیبات بیع متقابل (Buy Back) و انواع روشهای ساخت، بهره برداری و واگذاری (BOT) ،
 - ۳- فرایند کوتاه و سریع درخواست پذیرش و تصویب سرمایه گذاری خارجی ،
 - ۴- ایجاد تشکیلات واحد با نام مرکز خدمات سرمایه گذاری خارجی در سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران به منظور حمایت متمرکز و موثر از فعالیتهای سرمایه گذاران خارجی در ایران ،
 - ۵- آزادسازی بیشتر سازوکارهای ارزی برای استفاده هرچه بیشتر توسط سرمایه گذاران خارجی،
 - ۶- معرفی گزینه های حقوقی جدید ناظر بر رابطه میان دولت و سرمایه گذاران خارجی ،
- تصویب قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی و نیز تصویب آئین نامه اجرائی آن از سوی هیات دولت ، به وضوح بخشی مهم از مجموعه اصلاحات صورت پذیرفته در ساختار اقتصاد کلان ، ساز و کارهای اساسی آن می باشد . روند تقاضا برای سرمایه گذاری خارجی در ایران متعاقب تصویب قانون جدید ، حاکی از آن است که محیط اقتصادی و رژیم حقوقی و نظارتی جدید ، موجب سرمایه گذاری خارجی باقوه عظیمی شده که با تمرکز تلاش ها بر انتقال شفاف آخرین تحولات در پویای اقتصادی و چارچوب های سرمایه گذاری خارجی کشور، با سرعت بیشتری از قوه به فعل خواهد رسید.

مهمترین نکات قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی

۱- ویژگیهای عمومی : دولت جمهوری اسلامی ایران از سرمایه گذاری خارجی اشخاص خارجی، چه اشخاص حقیقی و چه حقوقی، در

کلیه

عرصه های فعالیت اقتصادی استقبال میکند . طبق ماده (۱) قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی اصطلاح سرمایه گذار خارجی به صورت اشخاص حقیقی و حقوقی خارجی و نیز اتباع و شرکتهای ایرانی چه مقیم داخل و چه خارج تعریف گردیده است . سرمایه گذاران خارجی با وارد کردن سرمایه خارجی، که بصورتی بسیار گسترده و متنوع تعریف گردیده است و می تواند نقد یا غیر نقد ، ماشین آلات و تجهیزات، مواد اولیه، قطعات یدکی ، خدمات تخصصی و یا حقوق معنوی بوده و به منظور سرمایه گذاری در صنعت ، معدن، کشاورزی یا خدمات باشد، واجد شرایط برخورداری از تسهیلات و مزایای فراهم شده توسط قانون می باشند. البته این تسهیلات و مزایا به سرمایه گذارانی اعطا خواهد گردید که مجوز سرمایه گذاری اخذ کنند. بطور کلی سرمایه گذاری خارجی برای همه سرمایه گذاران آزاد می باشد اما تسهیلات و مزایای مذکور تنها به سرمایه گذارانی اعطا خواهد گردید که متقاضی پوشش حمایتی قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی باشند و به این منظور درخواست سرمایه گذاری خود را به سازمان سرمایه گذاری که نهاد مرکزی مسئول دریافت درخواست ها ، صدور مجوز سرمایه گذاری و حمایت از منافع سرمایه گذاران خارجی در تمام طول عمر فعالیت آنها، صرف نظر از نوع و نحوه سرمایه گذاری می باشد، ارائه دهند. در واقع قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی کلیه حقوق و منافع سرمایه گذاران خارجی را به رسمیت شناخته شده و در مقابل ریسکهای غیر تجاری مصون نموده است و افزون بر این، دولت ایران را نه تنها برای تسهیل جریان آزادانه بازگشت سرمایه بلکه برای جبران خسارت کامل و عادلانه آن دسته از اعمال خود که منجر به سلب مالکیت و یا ایجاد وقفه در فعالیتهای سرمایه گذار خارجی گردند متعهد و مسئول می شناسد.

باید توجه داشت که در قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی هیچ نوع محدودیت قانونی از حیث نوع، روش یا حجم سرمایه گذاری ، سهم سرمایه ، بازگشت سود و سرمایه و یا روابط داخلی مابین شرکای یک طرح سرمایه گذاری وضع نگردیده است.

۲- ریسک های تحت پوشش : به طول کلی قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی امنیتی تمام و کمال در برابر ریسک هایی که معمولاً به عنوان ریسکهای غیر تجاری از آنها یاد می شود فراهم نموده است . این ریسکها معمولاً توسط موسسات اعتبارات صادراتی و بیمه سرمایه گذاری بیمه می شوند . ریسکهای مربوط به نقل و انتقالات سرمایه و سلب مالکیت اصلی ترین ریسکهایی هستند که به سرمایه گذاری در یک کشور پذیرنده سرمایه منتسب می شوند . در مسائل مربوط به نقل و انتقال سود و همچنین بازگشت سرمایه، قانون تشویق و حمایت خارجی کلیه حقوق سرمایه گذاران را از طریق تسهیل انتقال و فراهم ساختن ارز مورد نیاز برای انتقال محترم می شمارد. در حقیقت ، قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی حق نقل و انتقال را به عنوان اساسی ترین حق سرمایه گذاران به رسمیت شناخته است . هیچ محدودیتی در خصوص حجم سود انتقالی و همچنین حجم سرمایه یا منافع سرمایه ای برگشتی وجود ندارد . در زمینه سلب مالکیت و ملی کردن دارایی های سرمایه گذاران خارجی ، قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی حقوق سرمایه گذاران برای دریافت غرامت به ماخذ ارزش منصفانه و بازاری داراییهای سلب مالکیت شده در روز قبل از وقوع سلب مالکیت را به رسمیت می شناسد.

علاوه بر موارد فوق ، قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی حقوق سرمایه گذاران خارجی در مواردی که در نتیجه تصویب قانون و یا تصمیم دولت، اجرای یک پروژه متوقف یا دچار وقفه گردد را نیز به رسمیت شناخته است . در چنین مواردی ، دولت مکلف به پرداخت تعهدات سررسید شده سرمایه گذار خارجی می باشد.

۳- تسهیلات فراهم شده : قانون تشویق و حمایت سرمایه های خارجی تسهیلات فراوانی را همسو و معطوف به تامین منافع سرمایه گذاران خارجی ایجاد و فراهم نموده است. تاسیس مرکز خدمات سرمایه گذاری خارجی در محل سازمان سرمایه گذاری و کمپهای اقتصادی و فنی ایران که امکان دسترسی مستقیم به سازمان ها و موسسات دولتی از طریق نمایندگان مقیم آن سازمانها و جمع آوری روز آمد ترین اطلاعات دست اول از موسسات ذریبط را بدون نیاز به مراجعه به آن موسسات برای تازه واردین، اعم از ایرانی و خارجی، میسر ساخته است از جمله تسهیلات مهمی است که قانون توسط فراهم شده است. درحقیقت مرکز خدمات سرمایه گذاری خارجی به مثابه یک ایستگاه واحد طراحی گردیده تا پاسخگوی نیازهای سرمایه گذاران بوده و در زمان و انرژی آنسان در مراحل تصمیم گیری و اجرای پروژه ، از مطالعات اولیه درخصوص توجیه پذیری طرح، جمع آوری اطلاعات درخصوص چارچوبهای قانونی و کارهای مقدماتی اخذ مجوز سرمایه گذاری گرفته تا مراحل عملیاتی پروژه که ممکن است نیاز به هماهنگیها و پیگیریهای خاص به منظور تحقق طرح سرمایه گذاری داشته باشد، صرفه جویی گردد.

از نظر قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی ، سرمایه گذاران خارجی از رفتار مشابه و برابر با سرمایه گذاران داخلی برخوردار خواهند شد . هیچ تبعیضی نسبت به سرمایه گذاران خارجی وجود ندارد و کلیه تسهیلات ، مزایا و معافیتها بطور یکسان به سرمایه گذاران خارجی و داخلی تعلق خواهد گرفت. در هر حال یک رفتار کامله الوداد نیز برای سرمایه گذارانی که دولت ایران اقدام به عقد یک قرارداد دو جانبه سرمایه گذاری با دولت متبوعه آنان نموده است نیز قابل اعمال است که رفتار مطلوبتری را نسبت به رفتار یکسان برای آنان فراهم می سازد.

افزون بر موارد فوق ، قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی گزینه های قانونی جدیدی را در زمینه روابط میان دولت و سرمایه گذاران فراهم ساخته است که نمادی از رویکرد پذیرا و سازنده دولت ایران در جهت حراست از منافع سرمایه گذاران خارجی است . موارد متعددی در قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی و همچنین آئین نامه اجرائی آن وجود دارد که بر آزادی سرمایه گذاری خارجی در انتخاب بهترین گزینه از میان گزینه های مختلف که با انتظارات وی سازگارتر می باشد تاکید نموده است. در میان آنها می توان به انتخاب درصد سهم سرمایه ، مدیریت ، تقاضای غرامت ناشی از سلب مالکیت ، درخواست پوشش حمایتی تکمیلی جهت دریافت غرامت ناشی از مداخله دولت، تا طیف گسترده ای از گزینه های نقل و انتقال مشتمل بر دسترسی به سیستم بانکی و همچنین دسترسی به درآمدهای صادراتی و دیگر درآمدهای ارزی و موارد مشابه اشاره نمود.

در انتها (اما نه از آن رو که اهمیت کمتر داشته اند) بایستی به مجموعه ای از تسهیلات درحوزه صدور روادید ورود و خروج ، پروانه اقامت و اشتغال برای سرمایه گذاران ، مدیران و روسا، کارشناسان و بستگان درجه اول آنها قرارداد. این تسهیلات بصورت بلندمدت ارائه داده می شوند و با امکان پذیرفتن ساختن حضور و نظارت مستمر سرمایه گذاران خارجی بر دارائی های خود باعث آرامش و اطمینان خاطر آنان میگردند

۴-افق دید وسیع: قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی امکان سرمایه گذاری در کلیه حوزه های فعالیت اقتصادی در ایران را فراهم می سازد. در حقیقت هیچ عرصه ای بجز حوزه های مربوط به تسلیحات، مهمات و امنیت ملی بر روی سرمایه گذاری خارجی مسدود نمی باشد. برطبق ماده (۳) قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی، سرمایه گذاری خارجی به دو طریق زیر قابل انجام هستند:

الف - سرمایه گذاری مستقیم خارجی در کلیه حوزه های مجاز برای بخش خصوصی ایرانی از طریق مشارکت مستقیم در سرمایه شرکتهای ایرانی چه در طرحهای جدید یا در شرکتهای موجود. همانگونه که پیشتر تشریح گردید درصد سهم سرمایه سرمایه گذاران خارجی در اشخاص حقوقی ایرانی، بر خلاف آنچه شایع بود که سرمایه گذاران خارجی قادر به حفظ بیش از ۴۹٪ از سهام در ایران نمی باشند، محدود نشده است. چنین محدودیتی کاملاً نامربوط و حتی با سیاست عمومی دولت در زمینه پذیرش سرمایه گذاری خارجی و قانون جاری در تضاد می باشد.

ب - سرمایه گذاری "غیرمستقیم" خارجی به شکل ترتیبات قراردادی که امکان انجام هر نوع سرمایه گذاری تعریف شده در قانون تشویق سرمایه گذاری خارجی، بجز سرمایه گذاری مستقیم را فراهم می سازد. گرچه ترتیباتی که در قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی به رسمیت شناخته شده اند محدود به ترتیبات مشارکت مدنی، بیع متقابل (Buy Back) و انواع روشهای ساخت، بهره برداری و واگذاری (BOT) می باشند اما هریک از ترتیبات فوق خود به انواع مختلفی تقسیم بندی می شوند. به عنوان مثال می توان به انواع مختلف روشهای ساخت، تملیک، بهره برداری و انتقال (BOOT)، ساخت تملیک و بهره برداری، ساخت، اجاره و انتقال (BLT)، بازسازی، بهره برداری و انتقال (ROT) و نظایر آنها و همچنین ترتیبات تامین مالی پروژه ای و تقسیم سود اشاره نمود. به بیان دیگر هر نوع سرمایه گذاری که در آن سرمایه گذار خارجی مایل یا واجد شرایط لازم برای داشتن سهمی از سرمایه و مالکیت شرکت مشترک نباشد در این طبقه وسیع که با عنوان سرمایه گذاری "غیر مستقیم" شناخته می شود جا می گیرد.

صرف نظر از نوع سرمایه گذاری، سرمایه خارجی طبق تعریف قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی، نه تنها شامل وجوه هزینه شده جهت اخذ بخشی از سهم سرمایه می شود بلکه شامل وجوهی که ممکن است برای یک بنگاه ایرانی در شکل اعتبارات و تسهیلات مالی (وام سهامدار و تامین مالی شخص ثالث) فراهم گردد نیز اطلاق می گردد. بر طبق قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی اصطلاح سرمایه خارجی هر دو مورد فوق را در بر می گیرد. نحوه رفتار با وام در چارچوب قانون به درخواست و موافقت سرمایه گذار خارجی بستگی دارد. دو گزینه در اختیار سرمایه گذاران و تامین کنندگان مالی قرار داده شده است: یک گزینه پذیرش وام به مثابه بخشی از سرمایه گذاری خارجی در طرح سرمایه گذاری می باشد. در این حالت بازپرداخت وام بسته به عملکرد اقتصادی طرح و بدون وجود هرگونه پوشش حمایتی دیگری از طریق صدور یک ضمانتنامه بازپرداخت از سوی دولت، سیستم بانکی و یا شرکتهای دولتی می باشد. شق دیگر پرداخت وام به مثابه گزینه ای مستقل جهت تامین مالی و خارج از پوشش قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی می باشد. در این حالت بازپرداخت وام می تواند با یک ضمانتنامه صادره از سوی دولت، نظام بانکی یا شرکتهای دولتی پشتیبانی گردد. مختصر آنکه پوشش قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی تنها برای وجوهی که به عنوان سرمایه گذاری وارد کشور می شوند فراهم است و نه برای وجوهی که بازپرداخت آنها با ابزارهای بانکی تضمین گردیده است.

فصل ۷ :

آیین نامه تضمین معاملات دولتی

هیأت وزیران در جلسه ۲۴ / ۸ / ۱۳۹۴ به پیشنهاد شماره ۸۴۵۱ مورخ ۲۰ / ۲ / ۱۳۹۳ سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و به استناد ماده (۶) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت - مصوب ۱۳۸۰ - و ماده (۲۳) قانون برنامه و بودجه کشور - مصوب ۱۳۵۱ - آیین نامه تضمین معاملات دولتی را به شرح زیر تصویب کرد:

ماده ۱ - هدف و دامنه کاربرد این آیین نامه به شرح زیر می باشد:

الف - هدف: تحکیم تعهدات مناقصه گران یا داوطلبان و طرف های قراردادی، در اجرای قانون برگزاری مناقصات - مصوب ۱۳۸۳ - و قانون آیین نامه معاملات دولتی - مصوب ۱۳۴۹ - از طریق تبیین و تنظیم تضامین لازم برای معاملات با موضوع خرید انواع کالاها و خدمات و نیز ارجاع کار و تشکیل آن معاملات از جمله قراردادهای خرید خدمات مشاوره، مدیریت طرح، امور پژوهشی و تحقیقاتی، امور نرم افزاری، امور پیمانکاری در زمینه های احداث و ساخت، طرح و ساخت (صنعتی یا غیرصنعتی)، نصب، ساخت و نصب، ترابری و انواع پیمانکاری تعمیر، نگهداری و بهره برداری، خدمات پشتیبانی، امور حمل و نقل، اجاره و استجاره و نیز خرید ماشین آلات، تجهیزات، لوازم، مصالح، مواد و دیگر انواع کالا و همچنین موارد مشابه آنها، به تنهایی یا به صورت ترکیبی از دو یا چند مورد از آنها.

ب - دامنه کاربرد: تمام دستگاه های موضوع بند (ب) ماده (۱) قانون برگزاری مناقصات - مصوب ۱۳۸۳ - و دستگاه های موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری - مصوب ۱۳۸۶ - و نیز مواد (۲) تا (۵) قانون محاسبات عمومی کشور - مصوب ۱۳۶۶ - برای انجام معاملات و ارجاع کار در اخذ تضامین مورد نیاز، تابع ضوابط مندرج در این آیین نامه هستند.

تبره - در قراردادهای بیمه، اخذ تضمین از بیمه گر موضوعیت ندارد.

ماده ۲ - در این آیین نامه، اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می روند:

الف - تضمین: سپردن مال یا وجه نقد یا به عهده گرفتن تعهد فرعی یا مضاعف به منظور پایبندی به یک تعهد اصلی و شروط مربوط به آن.

ب - ضمانت نامه: سندی برای توثیق تعهدات متعهد که شخص ثالثی (ضامن) بر اساس درخواست متعهد (مضمون عنه) و با رعایت ضوابط مربوط تعهد می کند که در سررسید یا شرایط معین مبلغ معینی را بابت موضوع خاصی که مربوط به تعهد اصلی متعهد (مضمون عنه) است به ذی نفع تعهد اصلی (مضمون له) یا به حواله کرد او بپردازد.

پ - سپردن تضمین: انجام مجموعه اقدامات متعهد اصلی برای تأمین و تسلیم تضمین به مضمون له به نحوی که تضمین با رعایت تمام مقررات و ضوابط مربوط در دسترس ذی نفع تعهد (مضمون له) قرار گیرد و وی بتواند هر زمان که طبق مقررات خواست وجه مربوط به آن را ضبط یا مبلغ ضمانت نامه را از ضامن دریافت کند.

ت - آزادسازی تضمین: انجام کلیه اقدامات در اختیار مضمون له (دستگاه مناقصه گزار یا کارفرما) به منظور آنکه تضمین یا ضمانت نامه از دسترس وی خارج گردد و مضمون عنه (مناقصه گر یا طرف قرارداد متعهد به تعهدات قراردادی) قادر باشد تضمین را به خود برگرداند. این اقدامات شامل اقدامات خارج از اختیار مضمون له نمی باشد.

ث - کارفرما: دستگاه های موضوع بند (ب) ماده (۱) قانون برگزاری مناقصات - مصوب - ۱۳۸۳ - ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری - مصوب ۱۳۸۶ - و نیز مواد (۲) تا (۵) قانون محاسبات عمومی کشور - مصوب ۱۳۶۶ -

ج - اشخاص: هر شخص حقیقی یا حقوقی که در فرآیند ارجاع کار، داوطلب شرکت در معامله و یا طرف قرارداد دولت قرار می گیرد و نیز دارای شرایط لازم باشد.

چ - فرآیند ارجاع کار: مجموعه اقدامات قانونی برای انعقاد قرارداد کارفرما با اشخاص مانند مناقصه، مزایده و ترک تشریفات یا عدم الزام به آن.

ح - تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: تضمینی که اشخاص، برای اثبات قصد و حداقلی از توان خود، به نفع کارفرما می سپارند تا کارفرما آنان را در مراحل بعدی فرایند ارجاع کار شرکت دهد.

خ - تضمین انجام تعهدات: تضمینی است که اشخاص پس از فرآیند ارجاع کار و انتخاب شدن برای معامله، به منظور اثبات پایبندی به انجام تعهدات خود باید قبل از انعقاد قرارداد به کارفرما بسپارند.

د - تضمین پیش پرداخت: تضمینی که اشخاص پس از انعقاد قرارداد، در قبال دریافت پیش پرداخت بر اساس اسناد ارجاع کار، به کارفرما می سپارند.

ذ - (اصلاحی ۱۴۰۱، ۰۵، ۰۹) - سپرده حسن اجرای کار: مبلغی که بابت تضمین حسن اجرای کار از هر پرداخت کارفرما به طرف قرارداد در قالب وجه نقد یا اوراق مالی اسلامی دولت کسر و پس از دوره مقرر تعیین شده در قرارداد توسط کارفرما نگهداری و پس از حصول شرایط مندرج در قرارداد (از حیث زمان و کم و کیف اجرای تعهدات قراردادی) آزاد می شود. در مواردی که سپرده حسن اجرای کار به صورت نقدی کسر می شود وجه مذکور باید در دوره مورد اشاره در حساب سپرده کارفرما نزد خزانه نگهداری شود. همچنین در صورت عدم آزادسازی استرداد سپرده های حسن اجرای کار مکسوره در قالب اوراق مالی اسلامی تا زمان سررسید، وجوه مربوط با آن در زمان سررسید باید به حساب سپرده کارفرما واریز شود.

ر - تضمین حسن اجرای کار: تعهدی که اشخاص در قبال آزادسازی سپرده حسن اجرای کار به کارفرما می سپارند.

ز - کالا: محصولی که فرایند مصرف آن از فرایند تولیدش قابل تفکیک است و مالکیت آن می تواند از یک شخص به شخص دیگری منتقل شود.

ژ - خدمت: محصولی که فرآیند مصرف آن از فرایند تولید یا ایجاد آن قابل تفکیک نباشد، شامل انواع تغییرات سفارشی و خاص که به درخواست مشتری در وضعیت، شکل، موقعیت و مکان اشیا یا اشخاص صورت پذیرد و شامل انواع خدمات مشاوره، آموزشی و درمانی یا انواع پیمانکاری از جمله پیمانکاری احداث، پیمانکاری ترابری، پیمانکاری تعمیر، نگهداری یا بهره برداری می شود.

س - تأمین کالا: تحویل انواع کالا (که ممکن است تأمین کننده کالا تولیدکننده یا فقط فروشنده آن باشد) با مشخصات و نیز در مکان، زمان و شرایط مقرر به مشتری کالا تحویل می دهد.

ش - تولید: مجموعه فعالیت هایی که مستقل از درخواست سفارش دهنده خاص، به ایجاد کالا بیانجامد، تولیدکننده، مواد و مصالح مورد نیاز تولید را تهیه و محصول تولید شده را برای انتقال عین یا منفعت آن به متقاضیان احتمالی آینده آماده می سازد.

ص - پیمانکاری: هر نوع خدمت که بر اساس فعالیت مشخص و قیمت کل یا قیمت واحد کار مشخص و به صورت حجمی قابل واگذاری به اشخاص باشد از قبیل پیمانکاری احداث، پیمانکاری باربری و ترابری، پیمانکاری ساخت، پیمانکاری امور اداری و تایپ، پیمانکاری نظیف، پیمانکاری طبخ غذا.

ض - ساخت: خدماتی که به ایجاد کالایی اعم از سازه های پیش ساخته، تأسیسات قابل حمل یا ماشین آلات و تجهیزات طبق سفارش کارفرما و برای استفاده در محلی دیگر (محلی غیر از محل ساخت) بیانجامد. معمولاً تهیه مواد و مصالح مورد نیاز ساخت با سازنده است.

ط - احداث: خدماتی که به ایجاد سازه، ساختمان، تأسیسات یا مستحذاتی از قبیل خطوط لوله، سد، کانال، فرودگاه، نیروگاه، راه، راه آهن، بارانداز، بندر، پل، تونل، انواع کارخانه های صنعتی و معدنی در ساختگاه مربوط به کارفرما بیانجامد. خدمات احداث ممکن است همراه با تعهد تهیه مواد و مصالح مورد نیاز برای احداث بوده یا نباشد در ترکیبات سنتی مانند «طرح و ساخت» (صنعتی یا غیرصنعتی) «ساخت» در همین معنای «احداث» به کار رفته است.

ظ - نصب: خدمتی به منظور برپا کردن، جای دادن یا پیوند دادن هر سامانه یا بخش کارکردی مستقل آن، در بخش هایی دیگر یا با بخش های دیگر به نحوی که امکان بهره برداری مناسب آن فراهم گردد.

ع - امور ساختمانی: انواع اقدامات لازم برای احداث پروژه های عمرانی یا صنعتی از قبیل انواع ساختمان، ابنیه، خطوط لوله، سد، کانال، فرودگاه، نیروگاه، راه و راه ریلی (راه آهن)، بندر و بارانداز، پل و تونل و انواع کارخانه از جمله کارخانه های صنعتی، معدنی، شیمیایی و کشاورزی.

غ - بهره برداری: خدمت مستمری که جهت استفاده اقتصادی و ایمن از مستحذات یا تأسیسات برای تأمین اهداف مقرر با کیفیت و کمیت مقرر که باید بر مبنای برنامه مدون و بر اساس دستورالعمل ها و راهنمایی های فنی مناسب صورت پذیرد.

ف - نگهداری: خدمتی شامل مجموعه فعالیت هایی که به طور مشخص و معمولاً برنامه ریزی شده و با هدف جلوگیری از خرابی ناگهانی مستحذات، سامانه ها، ماشین آلات، تجهیزات یا تأسیسات انجام می گیرد تا با این کار قابلیت اطمینان و در دسترس بودن آنها افزایش یابد.

ق - تعمیرات: خدمتی شامل مجموعه ای از فعالیت ها که بر روی مستحذات، سامانه ها، ماشین آلات، تجهیزات یا تأسیسات یا وسیله ای که دچار افت کارایی یا از کارافتادگی شده است انجام می شود تا به حالت قابل بهره برداری بازگردند و برای انجام وظیفه ای که به آن مول شده است، دوباره آماده شوند.

ک - ماشین آلات: مجموعه ای از قطعات، تجهیزات یا اجزای مرتبط که حداقل یکی از آنها متحرک بوده و دارای محرک و مهارکننده مناسب است و به منظور کاربرد مخصوصی به ویژه فرآوری، پردازش، عمل آوری، حرکت، ساخت، تولید، احداث یا نصب به یکدیگر متصل شده اند.

گ - ماشین آلات سفارشی: ماشین آلاتی که سازنده طبق سفارش کارفرما برای کاربرد خاصی می سازد یا از طریق اعمال تغییراتی طبق سفارش کارفرما آن را آماده ی استفاده ی خاص می سازد.

ل - ماشین آلات آماده: ماشین آلاتی که به صورت آماده قبلاً تولید شده و برای استفاده های عمومی آماده عرضه یا تحویل می شود.

م - اعتبار اسنادی: سندی الزام آوری که با تنظیم و مبادله آن، کارفرما (خریدار) از بانک درخواست می کند تا انجام مراحل پرداخت به فروشنده بابت کالای ارسالی یا خدمت انجام شده را طبق قرارداد و پس از تایید وی تعهد کند.

ن - (الحاقی ۱۸، ۰۱، ۱۴۰۰) - اوراق مالی اسلامی دولت: اوراق بهادار اسلامی با نام منتشرشده توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی به نیابت از دولت نظیر اوراق مشارکت، انواع صکوک اسلامی (از جمله اجاره، وکالت و منفعت) و اسناد خزانه اسلامی که در چهارچوب عقود اسلامی و به موجب قانون و مقررات مربوط، به قیمت اسمی مشخص برای مدت معین به صورت ریالی یا ارزی منتشر می شود.

ماده ۳ - کارکرد تضامین به شرح زیر است:

الف - تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار.

ب - تضمین قراردادهای که شامل موارد زیر است:

۱ - تضمین انجام تعهدات

۲ - تضمین پیش پرداخت

۳ - تضمین حسن اجرای کار

ماده ۴ - ضمانت نامه های مقرر در آیین نامه به شرح زیر می باشد:

الف - ضمانت نامه بانکی و یا ضمانت نامه های صادره از سوی مؤسسات اعتباری غیربانکی که دارای مجوز فعالیت از سوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران هستند.

ب - اصل فیش واریز وجه نقد به حساب سپرده بانکی مجاز.

پ - ضمانت نامه صادره توسط مؤسسات بیمه گر دارای مجوز لازم برای فعالیت و صدور ضمانت نامه از سوی بیمه مرکزی ایران.

ت - سفته با امضای صاحبان امضای مجاز همراه با مهر برای اشخاص حقوقی معادل هشتاد درصد ارزش اسمی آن.

ث - (اصلاحی ۱۴۰۲/۴/۴) - گواهی خالص مطالبات قطعی تأیید شده قراردادهای کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی از سوی دستگاه‌های اجرایی و ذی‌حسابان مربوط برای همه دستگاه‌های اجرایی مطابق کاربرگ‌های پیوست این آیین‌نامه که تأیید شده به مهر دفتر هیئت دولت است.

تبصره - ضوابط مربوط به این بند جهت تضمین حقوق دولت توسط سازمان برنامه و بودجه کشور ابلاغ خواهد شد.

ج - (اصلاحی ۱۸، ۰۱، ۱۴۰۰) - اوراق مالی اسلامی دولت تضمین شده بانک‌ها و دولت با قابلیت بازخرید قبل از سررسید (موضوع قانون نحوه انتشار اوراق مشارکت).

چ - وثیقه ملکی معادل هشتاد و پنج درصد ارزش کارشناسی رسمی آن.

ح - ضمانت نامه‌های صادره توسط صندوق‌های ضمانت دولتی که به موجب قانون تأسیس شده یا می‌شوند و طبق اساسنامه فعالیت می‌نمایند.

خ - (اصلاحی ۱۸، ۰۱، ۱۴۰۰) - ضمانت نامه‌های صادر شده توسط صندوق نوآوری و شکوفایی و صندوق‌های پژوهش و فناوری غیردولتی موضوع ماده (۱۰۰) قانون برنامه سوم توسعه و ماده (۴۵) قانون برنامه چهارم توسعه و ماده (۴۴) قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور - مصوب ۱۳۹۴ - و در چهارچوب اساسنامه‌های نمونه، موضوع تصویب نامه شماره ۱۲۵۱۸۶ / ت ۵۷۴۲۱ هـ مورخ ۱۱/ ۱/ ۱۳۹۹/ و برای تضمین موضوع مواد (۵)، (۶) و (۷) این آیین نامه در چهارچوب دستورالعملی که با پیشنهاد سازمان برنامه و بودجه کشور به تأیید رییس سازمان برنامه و بودجه کشور، رییس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و معاون علمی و فناوری رییس جمهور می‌رسد.

د - تضمین‌نامه بالاترین مقام قرارگاه سازندگی خاتم‌الانبیاء(ص)، در قراردادهایی که این قرارگاه مطابق قوانین و مقررات بدون برگزاری مناقصه به عنوان طرف قرارداد تعیین می‌گردد و یا در قراردادهایی که قرارگاه مزبور به‌عنوان برنده مناقصه تعیین گردیده است و به تشخیص بالاترین مقام دستگاه اصلی موضوع جدول شماره (۹) ماده واحده و جداول کلان قانون بودجه، در طول اجرای قرارداد جهت تسریع در انجام تعهدات ضرورت داشته باشد، به عنوان تضمین پیش‌پرداخت، انجام تعهدات و حسن اجرای کار.

تبصره ۱ - برای پذیرش گواهی موضوع بند (ث) این ماده به عنوان تضمین، لازم است برگه (فرم) تأییدیه طبق نمونه پیوست که تأیید شده به مهر دفتر هیأت دولت است، تکمیل و در ذیحسابی و یا امور مالی دستگاه مناقصه‌گزار نگهداری و در حساب‌ها اعمال گردد.

تبصره ۲ - اشخاص برای دریافت مطالبات خود باید به جای تضمین مورد بحث، تضمین قابل قبول (یک یا ترکیبی از تضمین نوع (الف)، (ب)، (ج)، (ح)، ماده (۴) به دستگاه اجرایی بسپارند.

تبصره ۳ - (اصلاحی ۱۸، ۰۱، ۱۴۰۰) - دستگاه‌های اجرایی باید ضمن ارایه مدارک و مستندات مورد نیاز، از طریق شرکت سپرده‌گذاری مرکزی اوراق بهادار و تسویه وجوه نسبت به توثیق اوراق مالی اسلامی دولت مورد تضمین که نزد سازمان بورس و اوراق بهادار ثبت شده اند، به نفع دستگاه اجرایی اقدام و حسب مورد عملیات حسابداری مربوط را در دفاتر مالی ثبت کنند. دستگاه‌های اجرایی می‌توانند از طریق شرکت مذکور، حسب مورد و به تشخیص خود نسبت به فروش اوراق وثیقه شده معادل مبلغ تضمین و آزادسازی باقی مانده آن اقدام کنند.

تبصره ۴ - (اصلاحی ۱۸، ۰۱، ۱۴۰۰) - اوراق مالی اسلامی دولت وثیقه شده به مبلغ هشتاد و پنج درصد ارزش معاملاتی روز قبل به عنوان تضمین پذیرفته می شود. ارزش معاملاتی اوراق مالی اسلامی عبارت است از قیمت پایانی معامله که از طریق مراجعه به پایگاه اطلاع رسانی شرکت مدیریت فناوری بورس تهران به نشانی www.tsetmc.ir تعیین می شود.

تبصره ۵ - (الحاقی ۴/۴/۱۴۰۲) - در صورت عدم انجام تعهدات موضوع تضمین نامه مذکور در بند (د)، وزارت امور اقتصادی و دارایی (خزانه داری کل کشور) مکلف است با درخواست دستگاه اجرایی و تأیید سازمان برنامه و بودجه کشور، مبلغ تضمین نامه را از محل موجودی حساب درآمد اختصاصی موضوع ماده (۲۲) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت - مصوب ۱۳۸۰ - کسر و به دستگاه اجرایی ذی نفع مسترد نماید.

ماده ۵ - در معاملات خرید انواع کالا و ماشین آلات، تضمین ها شامل تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار و حسب مورد تضمین انجام تعهدات، تضمین پیش پرداخت و تضمین حسن اجرای کار است که مبلغ آنها به شرح زیر تعیین می شود:

الف - (اصلاحی ۱۸، ۰۱، ۱۴۰۰) - تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: مبلغ تضمین برحسب درصدی از برآورد خرید به شرح جدول شماره (۱) تعیین می شود:

جدول شماره (۱) - مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار خرید کالا و ماشین آلات آماده سفارشی

مبلغ برآورد	تا (۲۰) برابر سقف معاملات متوسط	بازاد بر (۲۰) تا (۲۰۰) برابر سقف معاملات متوسط	بازاد بر (۲۰۰) برابر سقف معاملات متوسط
درصد	۵	۲	۱
نوع تضمین	تضمین معتبر شرکت در فرآیند ارجاع کار، به صورت یک یا ترکیبی از تضمین های موضوع بندهای (الف)، (ب)، (پ)، (ج)، (چ) و (ح) و (خ) ماده (۴) می باشد.		

ب - (اصلاحی ۱۸، ۰۱، ۱۴۰۰) - تضمین انجام تعهدات: مبلغ تضمین انجام تعهدات در معاملات خرید کالا و ماشین آلات آماده ده درصد مبلغ معامله و در معاملاتی که موضوع آن خرید ماشین آلات سفارشی (از اشخاصی که تعهد ساخت و فروش را می پذیرند) است به میزان حداقل پنج درصد مبلغ معامله می باشد. تضمین معتبر برای انجام تعهدات برحسب درصدی از مبلغ معامله به شرح جداول شماره (۲) و (۳) می باشد:

جدول شماره (۲) - مبلغ تضمین انجام تعهدات در معاملات خرید کالا و ماشین آلات آماده

مبلغ برآورد	تا (۲۰) برابر سقف معاملات متوسط	بازاد بر (۲۰) برابر سقف معاملات متوسط
درصد	۱۰	۵
نوع تضمین	(الف)، (ب)، (پ)، (ج)، (چ) و (ح) و (الف)، (ب)، (پ)، (ج)، (چ) و (ح)	(الف)، (ب)، (پ)، (ت)، (ج)، (چ) و (ح) و (خ)

جدول شماره (۳) - مبلغ تضمین انجام تعهدات در معاملات خرید ماشین آلات سفارشی (ساخت ماشین آلات)

مبلغ برآورد		تا (۲۰) برابر سقف معاملات متوسط		مازاد بر (۲۰) برابر سقف معاملات متوسط
درصد		۵		۲ / ۵
نوع تضمین		(الف)، (ب)، (پ)، (ج)، (چ)، (ح)		(الف)، (ب)، (پ)، (ج)، (چ) و (ح)
		(خ)		(ح) و (خ)

مهلت های مناقصه گر برای ارایه تضمین انجام تعهدات و امضای قرارداد باید در اسناد ارجاع کار تصریح شود. مهلت مناقصه گزار در امضا و ابلاغ قرارداد حداکثر تا پایان مدت اعتبار پیشنهادها است.

تبصره ۱ - در خرید کالا و ماشین آلات آماده، چنانچه تحویل کل موضوع معامله به کارفرما طبق مشخصات فنی به صورت یکجا در قبال دریافت مبلغ و با ارایه تضامین کیفیت (گارانتی) لازم صورت پذیرد، ارایه تضمین انجام تعهدات ضرورت ندارد.

تبصره ۲ - در معاملات خرید کالا و ماشین آلات آماده به میزان تضمین انجام تعهدات، از کالای مورد معامله به عنوان تضمین انجام تعهدات دریافت می شود. عدم پذیرش این موضوع باید در اسناد ارجاع کار قید گردد.

پ - تضمین معتبر برای پیش پرداخت: معادل مبلغ پیش پرداخت که شامل ضمانت نامه های موضوع بندهای (الف)، (ب)، (پ)، (ث)، (ج)، (چ) و (ح) ماده (۴) می باشد.

ت - نگهداری و آزادسازی تضمین انجام تعهدات: تضمین انجام تعهدات در معامله ماشین آلات، تجهیزات و انواع کالاهایی که احراز عملکرد مطلوب آن کالاها در دوره زمانی مشخص شده در هنگام ارجاع کار یا انعقاد قرارداد لازم است، باید تا پایان آن دوره زمانی باقی مانده و آزاد نشود مگر آنکه در قرارداد مربوط، تضمین کیفیت (گارانتی) مناسبی جایگزین آن شود.

تبصره ۱ - تسری این تضمین به کالاهای مصرفی به تشخیص کارفرما و اعلام آن در اسناد فرآیند ارجاع کار می باشد.

تبصره ۲ - صد درصد مبلغ سپرده حسن اجرای کار در ازای ضمانت نامه های موضوع بندهای (الف)، (ب)، (پ)، (ث)، (ج)، (چ)، (ح) ماده (۴) به پیمانکار بازگردانده می شود. حداکثر پنجاه درصد ضمانت نامه ها می تواند از نوع موضوعات بند (ث) ماده (۴) باشد.

ماده ۶ - در فرآیند ارجاع کار و معاملات خدمات پیمانکاری از جمله پیمانکاری احداث (امور ساختمانی)، پیمانکاری های نصب، ساخت، ساخت و نصب، استخراج و فرآوری معادن، حمل و نقل کالا (باربری)، حمل و نقل مسافر، تعمیر، نگهداری، بهره برداری و انواع خدمات پشتیبانی، تضمین ها شامل تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار، تضمین انجام تعهدات، تضمین پیش پرداخت و حسن اجرای کار است که مبلغ آنها به شرح زیر تعیین می شود:

الف - (اصلاحی ۱۸، ۰۱، ۱۴۰۰) - تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: مبلغ تضمین برحسب درصدی از برآورد هزینه اجرای کار به شرح جدول شماره (۴) تعیین شود:

جدول شماره (۴) - مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار پیمانکاری

برآورد هزینه اجرای کار	تا (۲۰) برابر سقف معاملات متوسط	مازاد بر (۲۰) تا (۲۰۰) برابر سقف معاملات متوسط	مازاد بر (۲۰۰) تا (۲۰۰۰) برابر سقف معاملات متوسط
درصد	۵	۲	۰ / ۵
نوع تضمین	تضمین معتبر شرکت در فرآیند ارجاع کار به صورت یک تا ترکیبی از ضمانت نامه های موضوع بندهای (الف)، (ب)، (پ)، (ج)، (چ) و (ح) و (خ) ماده (۴) است.		

ب - (اصلاحی ۱۸، ۰۱، ۱۴۰۰) - تضمین انجام تعهدات: مبلغ تضمین انجام تعهدات در معاملاتی که موضوع آن پیمانکاری احداث (انجام امور ساختمانی) یا استخراج و فرآوری معادن، حمل و نقل کالا (باربری)، نصب، ساخت یا ساخت و نصب است پنج درصد و در معاملاتی با موضوع پیمانکاری تعمیر، نگهداری و بهره برداری، خدمات پشتیبانی، حمل و نقل مسافر و سایر معاملاتی که در آیین نامه تصریح نشده است ده درصد مبلغ معامله می باشد. تضمین معتبر برای انجام تعهدات در این معاملات برحسب درصدی از مبلغ معامله به شرح جداول شماره (۵) و (۶) باشد:

جدول شماره (۵) - مبلغ تضمین انجام تعهدات در معاملات پیمانکاری احداث (امور ساختمانی)، استخراج و فرآوری

معادن، حمل و نقل کالا (باربری)، نصب ساخت یا ساخت و نصب

مبلغ برآورد	تا (۲۰) برابر سقف معاملات متوسط	مازاد بر (۲۰) برابر سقف معاملات متوسط
درصد	۵	۲ / ۵
نوع تضمین	(الف)، (ب)، (پ)، (ج)، (چ) و (ح)	(الف)، (ب)، (پ)، (ج)، (چ) و (ح) و (خ)

جدول شماره (۶) - مبلغ تضمین انجام تعهدات در معاملات پیمانکاری تعمیر، نگهداری و بهره برداری، خدمات پشتیبانی، حمل و نقل مسافر و باربر

مبلغ برآورد	تا (۲۰) برابر سقف معاملات متوسط	مازاد بر (۲۰) برابر سقف معاملات متوسط
درصد	۱۰	۵
نوع تضمین	(الف)، (ب)، (پ)، (ج)، (چ) و (ح)	(الف)، (ب)، (پ)، (ج)، (چ) و (ح) و (خ)

مهلت های مناقصه گر برای ارایه تضمین انجام تعهدات و امضای قرارداد باید در اسناد ارجاع کار تصریح شود. مهلت مناقصه گزار در امضا و ابلاغ قرارداد حداکثر تا پایان مدت اعتبار پیشنهادها است.

پ - تضمین پیش پرداخت: میزان پیش پرداخت از پانزده درصد تا بیست و پنج درصد مبلغ اولیه پیمان است که مقدار دقیق آن باید در اسناد فرآیند ارجاع کار و پیمان از سوی کارفرما پیش بینی و قید شود. تضمین معتبر برای پیش پرداخت شامل ضمانت نامه های موضوع بندهای (الف)، (پ)، (ث)، (ج)، (چ)، (ح) ماده (۴) می باشد.

تبصره ۱ - در قراردادهای پیمانکاری احداث، مبلغ پیش پرداخت در سه قسط به شرح زیر در ازای ارایه ضمانت نامه به نفع دستگاه اجرایی بدون کسر کسورات قانونی پرداخت می شود:

- قسط اول معادل چهل درصد مبلغ پیش پرداخت، پس از تحویل کارگاه، قسط دوم معادل سی درصد مبلغ پیش پرداخت، پس از تجهیز کارگاه که طبق شرایط تعیین شده در اسناد ارجاع کار و قرارداد برای شروع عملیات لازم است و قسط سوم معادل سی درصد مبلغ پیش پرداخت، پس از انجام سی درصد مبلغ اولیه پیمان طبق صورت وضعیت های موقت بدون محاسبه مصالح پای کار.

- پس از واریز اقساط اول و دوم پیش پرداخت (معادل هفتاد درصد پیش پرداخت) نسبت مبلغ کل پیش پرداخت به مبلغ اولیه پیمان از مبلغ ناخالص تمام صورت وضعیت های موقت (به استثنای تعدیل، مابه التفاوت نرخ مصالح و پرداخت های مشابه) کسر می شود و بعد از واریز قسط سوم، معادل یکصد و چهارده درصد نسبت کل پیش پرداخت به مبلغ اولیه پیمان از صورت وضعیت ها کسر می شود به نحوی که مبلغ پیش پرداخت تا آخرین صورت وضعیت موقت مستهلک شود.

تبصره ۲ - چنانچه مبلغ پیش پرداخت به حساب مشترک دستگاه اجرایی و پیمانکار واریز شود و با نظارت دستگاه اجرایی به مصرف تجهیز کارگاه، تکمیل ناوگان، ماشین آلات و خرید تجهیزات و مصالح برسد، دستگاه های اجرایی مجازند به جای تضمین های تأدیه پیش پرداخت، تا هر مبلغ سفته دریافت کنند. پیمانکار باید ماشین آلات خریداری شده از این محل را به عنوان وثیقه دریافت پیش پرداخت در رهن دستگاه اجرایی قرار دهد و تا تصفیه بدهی خود بابت پیش پرداخت، حق خارج کردن آنها از کارگاه بدون اجازه دستگاه اجرایی را ندارد.

تبصره ۳ - اقساط پیش پرداخت و چگونگی بازپرداخت در سایر قراردادهای پیمانکاری باید با توجه به برنامه زمان بندی انجام کار در اسناد مناقصه و شرایط قراردادی درج شود.

ت - (اصلاحی ۱۲، ۰۵، ۱۴۰۱) - سپرده حسن اجرای کار: بابت تضمین حسن اجرای کار معادل ده درصد از هر پرداخت به استثنای پیش پرداخت، کسر می شود و حسب مورد توسط کارفرما نگهداری و یا به حساب سپرده واریز می گردد.

تا صد درصد مبلغ سپرده حسن اجرای کار در ازای ضمانت نامه های موضوع بندهای (الف) و (پ)، (ث)، (ج)، (چ) و (ح) ماده (۴) که می تواند حداکثر پنجاه درصد آن از تضمین موضوع بند (ث) ماده (۴) باشد به پیمانکار بازگردانده می شود.

تبصره - در مواردی که پیمانکار مطابق قوانین و مقررات مربوط در پروژه های تملک دارایی های سرمایه ای، مشارکت و سرمایه گذاری نماید، اموال و دارایی های ایجاد شده به نسبت سهم پیمانکار به عنوان تضمین قابل قبول بوده و دستگاه اجرایی مربوط می تواند به

تشخیص و برآورد خود، اموال و دارایی های مذکور را به عنوان تضمین حسن اجرای کار پروژه مربوط پذیرفته یا جایگزین سایر تضمین های سپرده شده قبلی پروژه نماید.

ماده ۷ - برای انتخاب مشاور، در کارهای مطالعاتی، طراحی، مدیریت طرح، نظارت، امور تحقیقاتی و پژوهشی و امور نرم افزاری موضوع خدمات بند (ه) ماده (۲۹) قانون برگزاری مناقصات - مصوب ۱۳۸۳ - تضامین به صورت زیر است:

الف - تضمین انجام تعهدات: تضمین انجام تعهدات، بعد از ابلاغ انتخاب مشاور، یا ابلاغ آمادگی برای انعقاد قرارداد، باید به میزان پنج درصد مبلغ قرارداد حسب مورد طبق مهلت تعیین شده در اسناد درخواست پیشنهاد، توسط وی به دستگاه اجرایی تحویل گردد. مهلت های داوطلب برای ارائه تضمین انجام تعهدات و امضای قرارداد باید در اسناد ارجاع کار تصریح شود. مهلت کارفرما در امضا و ابلاغ قرارداد حداکثر تا پایان مدت اعتبار پیشنهادها است.

ب - تضمین پیش پرداخت: مبلغ پیش پرداخت در کارهای مطالعاتی، طراحی، مدیریت طرح، امور تحقیقاتی و پژوهشی و امور نرم افزاری در صورت درخواست مشاور معادل بیست و پنج درصد مبلغ اولیه قرارداد (همان مرحله) می باشد، که باید بدون کسر کسورات قانونی و در ازای ضمانت نامه به دستگاه اجرایی، پرداخت شود. برای خدمات مربوط به دوره ساخت و تحویل (نظارت عالی و کارگاهی) معادل ده درصد مبلغ اولیه قرارداد همان مرحله می باشد که باید بدون کسر کسورات قانونی و در ازای ضمانت نامه به دستگاه اجرایی پرداخت شود.

پ - سپرده حسن اجرای کار: بابت حسن اجرای کار معادل ده درصد از هر پرداخت کسر و به حساب سپرده واریز می شود. مبالغ نقدی سپرده حسن اجرای کار در ازای ارائه ضمانت نامه های موضوع ماده (۴)، به طرف قرارداد (مشاور) بازگردانده می شود. آزادسازی تضمین انجام تعهدات و حسن اجرای کار، تابع شرایط قراردادی است.

جدول شماره (۷) - مبلغ تضمین خرید خدمات مشاوره

میزان	موضوع تضمین	
پنج درصد	تضمین انجام تعهدات	
بیست و پنج درصد	مطالعاتی، طراحی، پژوهشی، نرم افزاری	تضمین پیش پرداخت
ده درصد	نظارت عالی و کارگاهی	
ده درصد	سپرده حسن اجرای کار	

تضامین قابل قبول مشاوره می تواند یک یا ترکیبی از ضمانت نامه های ماده (۴) باشد.

تبصره - در قراردادهای پژوهشی و تحقیقاتی دستگاه های اجرایی با دانشگاه ها و مؤسسات پژوهشی و آموزشی دولتی، ارائه ضمانت نامه کتبی با امضای رؤسای دانشگاه ها، مؤسسات پژوهشی و آموزشی طرف قرارداد مجاز است. در صورت عدم انجام تعهدات موضوع ضمانت نامه یاد شده، وزارت امور اقتصادی و دارایی (خزانه داری کل کشور) مکلف است با درخواست دستگاه اجرایی و تأیید سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور مبلغ ضمانت نامه را از محل موجودی حساب درآمد اختصاصی دانشگاه ها به دستگاه اجرایی ذینفع مسترد نماید.

ماده ۸ - تضامین گروه همکاری (مشارکت مدنی) و کارهای ترکیبی به شرح زیر است:

الف - تضامین گروه همکاری (مشارکت مدنی) باید به عهده راهبر گروه یا به صورت تجمیع تضامین شرکا به تناسب سهم الشرکه که آنان باشد و در کلیه اقدامات بعدی مجموعه تضامین شرکا، یک واحد محسوب می شود. در هر حال مبلغ تضمین بر اساس کل مبلغ برآورد محاسبه و در صورتی که ضبط ضروری باشد کل تضامین ضبط می شود. شرایط و نحوه ارایه اینگونه تضامین باید در شرایط ارجاع کار و شرایط قراردادی لحاظ گردد.

ب - در معاملاتی که موضوع آن ترکیبی از تأمین مصالح، تجهیزات، کالا و خدمات مرتبط در قالب قرارداد خرید مشتمل بر یک یا چند مورد تولید یا عرضه، حمل، نصب و پشتیبانی باشد به شرط آنکه مجموع خدمات نصب و پشتیبانی کمتر از بیست و پنج درصد مبلغ برآوردی باشد، تضامین آن مشمول ضوابط تضامین خرید کالا خواهد بود. در غیر این صورت، تضامین هر بخش قرارداد طبق ضوابط بخش مربوط خود می باشد.

پ - در معاملاتی که موضوع آن ترکیبی از خدمات مشاوره و پیمانکاری است (مانند امور پیمانکاری طرح و ساخت، امور پیمانکاری طراحی و نصب، امور پیمانکاری طراحی و ساخت و نصب، امور پیمانکاری طراحی و تامین کالا و احداث) در صورتی که سهم بخش مشاوره کمتر از بیست و پنج درصد کل قرارداد باشد تضامین آن مشمول ضوابط تضامین پیمانکاری خواهد بود. در غیر این صورت، تضامین هر بخش قرارداد طبق ضوابط بخش مربوط به خود می باشد.

ت - در معاملاتی که موضوع آن ترکیبی از خدمات مشاوره و خرید کالا یا ماشین آلات است تضامین آن مشمول ضوابط تضامین خرید کالا است.

ماده ۹ - تضمین معتبر برای شرکت در فرآیند ارجاع کار و تضامین انعقاد قرارداد ارزی ریالی، مطابق ضوابط این آیین نامه می باشد. تضمین بخش ارزی فقط ضمانت نامه های ارزی بانکی از بانک های داخلی دارای مجوز یا تحت نظارت بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و یا بانک های خارجی مورد تأیید بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران قابل قبول است. تضمین بخش ارزی و بخش ریالی به همان ارز موضوع قرارداد باشد. در این صورت نیز مبلغ تضمین بر اساس کل مبلغ برآورد محاسبه می شود.

تبصره - اشخاص ایرانی مجازند به جای ضمانت نامه های ارزی، ضمانت نامه ریالی بانکی بر اساس نرخ تسعیر بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران (زمان تسلیم) ارایه نمایند. لازم است مبلغ ضمانت نامه در هر دوره دوازده ماهه که نرخ تسعیر ارز بیش از ده درصد افزایش داشته، به روز شده و کسری آن تحویل دستگاه اجرایی گردد.

ماده ۱۰ - نحوه آزادسازی و ضبط تضمین ها به شرح زیر می باشد:

الف - پس از تعیین برندگان اول و دوم، تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار سایر شرکت کنندگان باید حداکثر ظرف هفت روز کاری آزاد شود.

ب - در صورت امتناع برنده اول از انعقاد قرارداد یا عدم ارایه تضمین انجام تعهدات، تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار وی ضبط و قرارداد

با برنده دوم منعقد می گردد. در صورت امتناع نفر دوم یا عدم انعقاد قرارداد، تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار وی نیز ضبط و فرایند ارجاع کار تجدید می شود.

پ - تضمین پیش پرداخت به تناسب استهلاك آن بنا به درخواست سپارنده، آزاد می شود.

ت - آزادسازی و ضبط تضامین در سایر موارد طبق مفاد قرارداد است.

ث - در صورت وقوع شرایط ضبط تضامین (مطابق قرارداد) و اقدام کارفرما برای ضبط، وی موظف است این موضوع را طی ابلاغیه ای با ذکر مستندات و دلایل به مضمون عنه اعلام نماید.

ج - دستگاه های اجرایی و بانک ها باید از کاربرگ های پیوست این آیین نامه که تأیید شده به مهر دفتر هیأت دولت است برای تضامین موضوع بندهای (الف)، (ث) و (ج) ماده (۴) حسب مورد استفاده کنند. شرایطی که در کاربرگ های یاد شده برای آزادسازی یا ابطال ضمانت نامه های بانکی تعیین شده است برای انواع دیگر تضامین باید رعایت شود.

ماده ۱۱ - ضمانت تأخیر تعهدات مالی مناقصه گزار (کارفرما) که طبق بند (ب) ماده (۱۰) قانون برگزاری مناقصات - مصوب ۱۳۸۳ - باید در

اسناد مناقصه و به تبع آن در قرارداد منعقد قید و تعهد گردد، بر اساس شاخص تورم اعلامی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تعدیل و پرداخت می گردد. سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، نحوه محاسبه تمدید مدت پیمان (مجازشمردن تأخیر تحویل مورد معامله) با لحاظ پرداخت ضمانت تأخیر تعهدات مالی کارفرما را تهیه و ابلاغ نماید.

ماده ۱۲ - ضوابط مندرج در این آیین نامه برای اخذ تضامین شرکت در فرآیند ارجاع کار و انجام تعهدات معاملات خرید کالا و خدمات تعیین شده و سایر تضامین به تشخیص کارفرما حسب مورد، در صورتی که با عمل مزایده منطبق باشد باید در مزایده ها رعایت گردد.

ماده ۱۳ - سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور نظارت بر حسن اجرا، تبیین و تفسیر این آیین نامه را بر عهده دارد.

ماده ۱۴ - از تاریخ لازم اجرا شدن این آیین نامه، همه آیین نامه ها و ضوابط قبلی تمامی دستگاه های مشمول و دستگاه هایی که مقررات خاص خود را در این زمینه دارند، از جمله تصویب نامه های شماره ۴۲۹۵۶ / ت / ۲۸۴۹۳ مورخ ۱۱ / ۸ / ۱۳۸۲، شماره ۲۰۰۷۱ / ت / ۳۰۹۸۰ مورخ ۲۱ / ۴ / ۱۳۸۳، شماره ۲۱۲۷۶۵ / ت / ۳۷۷۷۴ مورخ ۲۷ / ۱۲ / ۱۳۸۶، شماره ۱۲۲ / ت / ۳۸۴۴۹ مورخ ۷ / ۱ / ۱۳۸۷، شماره ۱۵۱۲۹۰ / ت / ۳۹۵۱۱ مورخ ۲۹ / ۷ / ۱۳۸۸، شماره ۱۰۱۰۱۷ / ت / ۴۸۰۰۲ مورخ ۲ / ۵ / ۱۳۹۲ و شماره ۲۲۶۴۳ / ت / ۵۰۱۴۳ مورخ ۳ / ۳ / ۱۳۹۳ لغو می شوند.

معاون اول رئیس جمهور - اسحاق جهانگیری

مجموعه مصوبات شورای اسلامی شهر در حوزه سرمایه گذاری

فصل اول :

آیین نامه اجرایی پنجره واحد سرمایه گذاری شهرداری شیراز (فاز اول)

آیین نامه اجرایی فاز اول ایجاد پنجره واحد سرمایه گذاری مطابق با مفاد اساسنامه سازمان سرمایه گذاری و مشارکت های مردمی، قانون درآمد پایدار و هزینه شهرداری ها و دهیاری ها، آیین نامه مالی موضوع ماده یک قانون مورد اشاره و همچنین بودجه مصوب سالانه شهرداری جهت تحقق بخشیدن به اهداف زیر به تصویب رسید.

ماده (۱) اهداف:

- ۱- تشویق، ترغیب و حمایت از سرمایه گذاران
- ۲- ارتقاء سطح مشارکت بخش خصوصی و مردمی در طرح های مولد شهری
- ۳- توسعه بهره وری و تسریع در انجام فرایند سرمایه گذاری
- ۴- افزایش سهم درآمد پایدار شهری از طریق توسعه خدمات در بستر سرمایه گذاری
- ۵- ایجاد رضایتمندی و جلوگیری از موازی کاری و رفع موانع اداری صدور مجوزهای مرتبط با سرمایه گذاری
- ۶- امکان دسترسی آسان سرمایه گذاران به خدمات صدور پروانه
- ۷- هوشمند سازی اطلاعات و کاهش زمان صدور پروانه

ماده (۲) تعاریف

۱-۲- مشارکت عمومی - خصوصی : (Public-Private Partnership)

مکانیزمی (قراردادی) است که در آن شهرداری (بخش عمومی) به منظور تأمین خدمات زیربنایی (اعم حمل و نقل، مدیریت پسماند و...) و انجام سایر پروژه های سرمایه گذاری و مشارکتی از ظرفیت های بخش خصوصی (اعم از سرمایه، دانش، تجربه و منابع مالی) استفاده می نماید.

۲-۲- خانواده B :

نظیر قراردادهای مدل های سرمایه گذاری BOT, BOLT, BOO, BOST و امثال آنها می باشد.

۲-۳- مدیران مرتبط:

منظور مدیران مجموعه های شهرداری از جمله معاون مالی و اقتصادی، معاون شهرسازی و معماری، رییس سازمان سیما، منظر و فضای سبز شهری، مدیر ستاد باغات، معاون حمل و نقل و ترافیک، مدیر کل کنترل و نظارت، معاون فنی و عمرانی می باشد.

۲-۴- سامانه سرا:

منظور سامانه یکپارچه شهرسازی شهرداری شیراز می باشد .

۲-۵- سازمان:

منظور سازمان سرمایه گذاری و مشارکت های مردمی شهرداری شیراز می باشد.

ماده (۳) دامنه شمول:

۳-۱- پروژه های مشارکت مدنی (با رعایت آیین نامه مالی و معاملاتی و آیین نامه مالی موضوع تبصره یک قانون درآمد پایدار و هزینه شهرداری ها مصوب سال ۱۴۰۱ و اصلاحات بعدی آن) به طرفیت شهرداری که آورده شهرداری شامل زمین و مجوز یا هر دو باشد.

۲-۳- انواع پروژه های مشارکت عمومی خصوصی از جمله خانواده B

۳-۳- املاک با مالکیت اشخاص حقیقی و حقوقی بر اساس میزان مساحت زیر بنا به شرح گروه بندی زیر:

گروه A: مناطق ۱، ۴، ۶، ۱۰ با مساحت حداقل ۱۱۰۰۰ متر مربع زیر بنا و بیشتر از آن

گروه B: مناطق ۹، ۵، ۳، ۲ با مساحت حداقل ۷۰۰۰ متر مربع زیر بنا و بیشتر از آن

گروه C: مناطق ۱۱، ۸، ۷ با مساحت حداقل ۵۰۰۰ متر مربع زیر بنا و بیشتر از آن

ماده ۴) فرایند ثبت درخواست و صدور پروانه و سایر مجوزهای پروژه های ذکر شده در ماده ۳ می بایست در بستر پنجره واحد انجام شود.

ماده ۵) شرح وظایف واحدهای مختلف شهرداری در بستر پنجره واحد به شرح زیر می باشد:

الف: مناطق یازده گانه:

۱- صدور دستور نقشه مطابق با دستور العمل معاونت شهرسازی و معماری.

۲- صدور پروانه شهرسازی و پروانه اجرایی در حوزه معاونت شهرسازی و معماری منطقه حداکثر در مدت زمان ۳۰ روز کاری بر اساس گردشکار پیوست می بایست انجام شود.

تبصره ۱: به منظور تسهیل اخذ استعلام های درون شهرداری، معاون شهرسازی و معماری منطقه می بایست موضوع را بنا به نیاز در کمیسیونی با حضور نمایندگان تام الاختیار معاونت شهرسازی و معماری، سازمان سیما، منظر و فضای سبز شهری، مدیریت ستاد باغات، معاونت حمل و نقل و ترافیک، اداره کل کنترل و نظارت، معاونت فنی و عمرانی و... مطرح و به تایید مدیران مرتبط برسد.

تبصره ۲: احکام نمایندگان تام الاختیار کمیسیون فوق بنا به پیشنهاد معاونت مربوطه توسط شهردار شیراز صادر و ابلاغ می گردد.

ب: سازمان سرمایه گذاری و مشارکت های مردمی

۱- کلیه درخواست های سرمایه گذاری با مالکیت اشخاص حقیقی یا حقوقی (سرمایه گذار) توسط متقاضی یا وکیل ایشان و در پروژه های با مالکیت شهرداری می بایست توسط سازمان در بستر سامانه سرا پس از تصویب آن در هیات مدیره سازمان ثبت گردد.

۲- سازمان مکلف است نسبت به پیگیری فرایند صدور پروانه ساختمانی و پروانه اجرایی پروژه های موضوع این آیین نامه بر اساس زمان های مقرر در گردشکار اقدام و واحدهای مرتبط با صدور پروانه از جمله مناطق، اداره کل املاک و مستغلات می بایست در این زمینه همکاری لازم با سازمان داشته باشند.

۳- نظارت بر روند اجرایی شدن این آیین نامه و گزارش موانع و نواقص احتمالی به معاونت شهرسازی و معماری جهت اصلاح فرآیندهای صدور مجوزها بر عهده سازمان سرمایه گذاری و مشارکت های مردمی می باشد.

ت: اداره کل درآمد

اداره کل درآمد می بایست ترتیبی اتخاذ نماید که محاسبه عوارض پروژه های مشمول این آیین نامه به صورت خارج از نوبت و در کمترین زمان ممکن (حداکثر ۳ روز) تعیین و به سرمایه گذار ابلاغ گردد.

ث: معاونت برنامه ریزی و توسعه سرمایه انسانی

- ۱- معاونت موظف است حداکثر ظرف مدت یک ماه از تاریخ ابلاغ این آیین نامه ، نسبت به ایجاد داشبورد مدیریتی با دسترسی کامل پنجره واحد جهت نظارت مناطق، سازمان و سرمایه گذار اقدام نماید، به طوری که امکان رصد کلیه پرونده ها از سوی سازمان امکان پذیر باشد.
- ۲- شهرداری الکترونیک موظف است حداکثر ظرف مدت ۱۵ روز از تاریخ ابلاغ این آیین نامه ، نسبت به ایجاد لایه جداگانه و ویژه پروژه های مشمول این آیین نامه در سامانه تعریف نماید بطوری که با ورود و ثبت درخواست، رسیدگی به صورت جداگانه انجام شود .
- ماده ۶)** پیگیری اخذ پاسخ استعلام ادارات و سازمان های خارج از شهرداری از جمله سازمان تامین اجتماعی، ادارات برق ، آب، گاز و غیره می بایست توسط اشخاص حقیقی یا حقوقی/ سرمایه گذار حسب مورد انجام شود.
- ماده ۷)** معاونت شهرسازی و معماری مکلف است ترتیبی اتخاذ نماید تا سازمان نظام مهندسی نمایندگان خود (چکر) را جهت بررسی نقشه ها به کمیسیون معرفی نماید.
- ماده ۸)** فرایند تشریفات قانونی واگذاری پس از تهیه بسته و انتشار آگهی می بایست توسط سازمان حداکثر ظرف مدت ۲۵ روز از زمان انتشار آگهی انجام گردد.
- ماده ۹)** کمیسیون معاملات پروژه های سرمایه گذاری که زمین یا مجوز و یا عوارض به عنوان آورده شهرداری می باشد می بایست به صورت متمرکز در سازمان سرمایه گذاری تشکیل گردد.
- ماده ۱۰)** رعایت زمان های مقرر در این آیین نامه و پیوست های آن ضروری بوده و چنانچه حوزه های مربوطه در این خصوص کوتاهی نمایند می بایست سازمان گزارش مربوطه را به بالاترین مقام آن حوزه اعلام نماید و چنانچه ترتیب اثر داده نشد در ارزیابی عملکرد آن حوزه لحاظ گردد.
- ماده ۱۱)** گردش کار نحوه صدور دستور نقشه، پروانه شهرسازی و پروانه اجرا به شرح کاربرگ پیوست می باشد.
- ماده ۱۲)** مفاد این آیین نامه بعد از شش ماه از تاریخ ابلاغ این آیین نامه قابل بازنگری می باشد و واحدهای اجرایی شهرداری شیراز می توانند پیشنهادات اصلاحی خود را به سازمان ارائه تا در خصوص اصلاح آیین نامه در شورای شهر اتخاذ تصمیم گردد.
- ماده ۱۳)** این آیین نامه مشتمل بر ۱۳ ماده و دو تبصره به تصویب شورای اسلامی شهر رسید و از تاریخ ابلاغ به شهرداری لازم الاجرا می گردد.

فصل دوم :

الف) مصوبه تشویق و حمایت از سرمایه گذاران خارجی

مصوبه شماره ۱۴۰۲/۱۱۰۹۵/ش

به تاریخ ۱۴۰۲/۰۸/۲۰

جناب آقای دکتر شیبانی

فرماندار محترم شهرستان شیراز

با سلام و احترام

لایحه شماره ۱۴۰۱/۲۳۹۹۷۷ مورخ ۱۴۰۱/۵/۲۰ شهرداری شیراز، درخصوص آیین نامه تشویق و حمایت از سرمایه گذاران خارجی، به شماره ثبت لایحه مورد اشاره، ارسالی از کمیسیون اقتصاد و سرمایه گذاری شورا، در یکصد و سی و چهارمین جلسه علنی (عادی) شورای اسلامی شهر شیراز مورخ ۱۴۰۲/۸/۱۴، با حضور ۱۲ نفر اعضای شورا بررسی شد و مستند به ماده ۸۰ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵/۳/۱ و اصلاحات بعدی آن، به شرح زیر به تصویب رسید.

ماده واحده:

شهرداری شیراز مکلف است در راستای حمایت و تشویق سرمایه گذاران خارجی بر مبنای آیین نامه پیوست ممهور به مهر شورای اسلامی شهر شیراز مشتمل بر ۱۲ ماده و ۲ تبصره اقدام نماید .

خواهشمند است مستند به ماده ۹۰ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی مصوب ۱۳۷۵/۳/۱ و اصلاحات بعدی آن؛ مصوبه مذکور را بررسی و نتیجه را به این شورا اعلام فرمائید. اش/۶۶۰۷۷۰۰

سید ابراهیم حسینی

رئیس شورای اسلامی شهر شیراز

ونوشت:

- جناب آقای دکتر ایمانیه استاندار محترم فارس جهت استحضار در اجرای تبصره ۳ ماده ۹۰ قانون صدرالذکر
- رئیس محترم شورای اسلامی استان فارس جهت استحضار در اجرای تبصره ۱ ماده ۹۰ قانون صدرالذکر
- جناب آقای دکتر اسدی شهردار محترم شیراز جهت استحضار در اجرای تبصره ۳ ماده ۹۰ قانون صدرالذکر
- مدیرکل محترم فرودگاه های استان فارس جهت استحضار در اجرای تبصره ۳ ماده ۹۰ قانون صدرالذکر
- سرکار خانم صدیقه فکور رئیس محترم اداره حقوقی و مصوبات شورا جهت اطلاع
- بایگانی، جهت درج در سوابق

ب) آیین نامه تشویق و حمایت از سرمایه گذاران خارجی

در راستای حمایت از سرمایه گذاری خارجی و به منظور تسهیل این مهم در شهرداری شیراز مستند به مواد ۲ و ۴ آیین نامه مالی موضوع ماده یک قانون درآمد پایدار و هزینه شهرداری ها و دهیاری ها و همچنین بر مبنای قانون تشویق و حمایت از سرمایه گذاران خارجی مصوب ۱۳۸۰ با اصلاحات بعدی آن آیین نامه حمایت از سرمایه گذاران خارجی شهرداری شیراز به شرح ذیل به تصویب رسید.

ماده ۱: تعاریف

- ۳-۷- سازمان: سازمان سرمایه گذاری و مشارکتهای مردمی شهرداری شیراز
- ۱-۲- هیات مدیره: هیات مدیره سازمان سرمایه گذاری و مشارکتهای مردمی شهرداری شیراز
- ۱-۳- پروژه: طرح های سرمایه گذاری که توسط بخش خصوصی انجام می شود.
- ۱-۴- سرمایه گذار خارجی: اشخاص حقیقی یا حقوقی غیرایرانی و یا ایرانی با استفاده از سرمایه با منشاء خارجی که مجوز سرمایه گذاری موضوع ماده (۶) قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی را اخذ نموده باشند.
- ۱-۵- سرمایه خارجی: انواع سرمایه اعم از نقدی و یا غیر نقدی که توسط سرمایه گذار خارجی به کشور وارد می شود و شامل موارد زیر می گردد:
 - ۱- وجوه نقدی که به صورت ارز قابل تبدیل، از طریق نظام بانکی یا دیگر طرق انتقال وجوه که مورد تأیید بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران باشد، به کشور وارد شود.
 - ۲- ماشین آلات و تجهیزات.
 - ۳- ابزار و قطعات یدکی، قطعات منفصله و مواد اولیه، افزودنی و کمکی.
 - ۴- حق اختراع، دانش فنی، اسامی و علائم تجاری و خدمات تخصصی.
 - ۵- سود سهام قابل انتقال سرمایه گذار خارجی.
 - ۶- سایر موارد مجاز بر اساس مقررات روز.

ماده ۲: شهرداری شیراز می تواند در راستای اجرای موضوعات مرتبط با این آیین نامه نسبت به بکارگیری کارگزاران بخش خصوصی به شرح وظایف زیر اقدام نماید:

- ۱-۲- پیگیری و اخذ مجوزهای لازم جهت پروژه های سرمایه گذاری مرتبط با این آیین نامه
 - ۲-۲- هماهنگی با دستگاههای مرتبط از جمله مرکز خدمات سرمایه گذار خارجی، وزارت امور خارجه و سایر دستگاه های موضوع فصل دوم دستور العمل اجرایی قانون تشویق و حمایت از سرمایه گذار خارجی
 - ۲-۳- انعقاد تفاهم نامه و تنظیم قرارداد فی ما بین شهرداری و سرمایه گذار
- تبصره: شهرداری می بایست امکان انعقاد قرارداد کارگزاری با تعیین حق الزحمه مناسب پس از تصویب هیات مدیره و شورای اسلامی شهر اقدام نماید.

ماده ۳: سازمان موظف است در خصوص پیگیری موارد سرمایه گذاری خارجی به صورت مستمر اقدام نماید:

۳-۱- برگزاری جلسات فوق العاده هیات مدیره سازمان در اسرع وقت (حداکثر ده روز پس از ثبت درخواست سرمایه گذار خارجی ۳) با حضور شهردار، اعضاء مرتبط با نوع پروژه و شخص تقاضا کننده مطرح و تصمیم گیری شود.

۳-۲- نظارت و پایش قوانین، آیین نامه ها و دستورالعمل های مرتبط با سرمایه گذاری.

۳-۳- ارائه گزارش مسائل و مشکلات مرتبط با سرمایه گذاری موضوع این آیین نامه در جلسات هیات مدیره و ارایه راهکار جهت حل مشلات می باشد.

۳-۴- هدایت و راهبری رفع موانع طرح های سرمایه گذاری

۳-۵- فراهم کردن زمینه مناسب جهت صدور مجوزات لازم، تنظیم تفاهم نامه و انعقاد قرارداد همکاری فی مابین

۳-۶- تهیه و تنظیم فرایند اجرایی پروژه های موضوع این آیین نامه با هدف تقسیم کار مناسب و تعریف نقش هر یک از حوزه های مربوطه.

۳-۷- همکاری در اخذ پروانه کار سرمایه گذاران خارجی و دریافت اقامت با هماهنگی دستگاه های مربوطه با درخواست سرمایه گذار

ماده ۴: شهرداری مکلف است در بودجه مصوب سالانه خود پیشنهاد اعتبار مناسب را جهت فراهم نمودن زمینه جذب سرمایه گذار و گردشگر خارجی در شهر شیراز ارائه نماید.

تبصره: بودجه ذکر شده در این ماده می بایست در راستای فراهم نمودن مقدمات مربوط به جذب سرمایه گذاران خارجی از قبیل آموزش تخصصی پرسنل مربوطه، شرکت در نمایشگاه های بین المللی، تهیه کلیپ، تبلیغات در کشورهای هدف سرمایه گذاری، چاپ و ترجمه تخصصی کتابچه های مربوط به جاذبه و فرصت های سرمایه گذاری شهر شیراز، ارائه خدمات به سرمایه گذاران خارجی از جمله بلیط سفر، اقامت، تشریفات حضور و... افزایش تعاملات با رویکرد سرمایه گذاری با سفارت خانه های ایران در کشورهای هدف و ... هزینه گردد.

ماده ۵: شهرداری در راستای تسهیل در روند جذب سرمایه گذار خارجی در صورت لزوم نسبت به تنظیم و انعقاد تفاهم نامه با دستگاههای اجرایی مرتبط از جمله وزارت امور خارجه، سازمان سرمایه گذاری و کمک های اقتصادی و فنی ایران و .. اقدام نماید.

ماده ۶: شهرداری در صورت لزوم نسبت به ایجاد دفاتر تخصصی جذب سرمایه گذاری در کشورهای هدف اقدام نماید.

ماده ۷: در پروژه های سرمایه گذاری خارجی اولویت با سرمایه گذار باشد.

ماده ۸: شهرداری نسبت به تهیه و تنظیم تفاهم نامه با شرکت فرودگاههای کشور یا بخش خصوصی و فرودگاه بین المللی شهید دستغیب شیراز جهت فراهم نمودن زیر ساخت های مرتبط با ارائه خدمات ویژه به سرمایه گذار خارجی از جمله خدمات CIP و .. در محل فرودگاه و سایر پایانه ها اقدام نماید.

ماده ۹: شهرداری نسبت به برگزاری جلسات مشترک یا فراهم نمودن بستر برگزاری تورهای گردشگری ویژه با سفرای ایرانی مقیم در کشورهای خارجی اقدام نماید.

ماده ۱۰: موارد مربوط به تعیین صلاحیت سرمایه گذار خارجی بر اساس موارد مندرج در قانون حمایت از سرمایه گذاری خارجی و آیین نامه های اجرایی از جمله توانایی اخذ مجوز سرمایه گذاری خارجی موضوع ماده ۶ قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی و همچنین دارا بودن شرایط تخصصی مرتبط با نوع پروژه ارزیابی خواهد گردید.

ماده ۱۱: شهرداری می تواند جهت اجرای مفاد این آیین نامه نسبت به بکارگیری مشاور و استفاده از ظرفیت بخش خصوصی اقدام نماید.

ماده ۱۲: این آیین نامه در ۱۲ ماده و ۲ تبصره به تصویب شورای اسلامی شهر رسید.

فصل سوم :

الف) مصوبه اجرای مشوق های سرمایه گذاری

مصوبه شماره ۱۴۰۲/۱۱۰۹۶/ش

به تاریخ ۱۴۰۲/۰۸/۲۰

جناب آقای دکتر شیبانی

فرماندار محترم شهرستان شیراز

با سلام و احترام

لایحه شماره ۱۴۰۲/۱۷۰۰۵۱ مورخ ۱۴۰۲/۳/۲۵ شهرداری شیراز، درخصوص آیین نامه اجرای مشوق های سرمایه گذاری و مشارکتی در حوزه های ساختمانی و غیرساختمانی، به شماره ثبت لایحه مورد اشاره، ارسالی از کمیسیون اقتصاد و سرمایه گذاری شورا، در یکصد و سی و چهارمین جلسه علنی (عادی) شورای اسلامی شهر شیراز مورخ ۱۴۰۲/۸/۱۴، با حضور ۱۳ نفر اعضای شورا بررسی شد و مستند به ماده ۸۰ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵/۳/۱ و اصلاحات بعدی آن، به شرح زیر به تصویب رسید.

ماده واحده:

آیین نامه مشوق های سرمایه گذاری، به شرح پیوست ممهور به مهر شورای اسلامی شهر شیراز تصویب گردید.

تبصره : به شهرداری شیراز اجازه داده می شود در صورت نیاز دستورالعمل اجرایی مرتبط با این آیین نامه را ظرف مدت شش ماه از تاریخ ابلاغ مصوبه، تنظیم و جهت تایید به شورای اسلامی شهر ارائه نماید.

خواهشمند است مستند به ماده ۹۰ قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی مصوب ۱۳۷۵/۳/۱ و اصلاحات بعدی آن؛ مصوبه مذکور را بررسی و نتیجه را به این شورا اعلام فرمائید. /ش ۶۶۰۷۷۳۸

سید ابراهیم حسینی

رئیس شورای اسلامی شهر شیراز

رونوشت:

- جناب آقای دکتر ایمانیه استاندار محترم فارس جهت استحضار در اجرای تبصره ۳ ماده ۹۰ قانون صدرالذکر
- رئیس محترم شورای اسلامی استان فارس جهت استحضار در اجرای تبصره ۱ ماده ۹۰ قانون صدرالذکر
- جناب آقای دکتر اسدی شهردار محترم شیراز جهت استحضار در اجرای تبصره ۳ ماده ۹۰ قانون صدرالذکر
- سرکار خانم صدیقه فکور رئیس محترم اداره حقوقی و مصوبات شورا جهت اطلاع
- بایگانی جهت درج در سوابق

ب) آئین نامه اجرایی اعطای مشوق های سرمایه گذاری

مقدمه

در راستای نظام مند نمودن و یکپارچه سازی سرمایه گذاری و مشارکت بخش خصوصی با هدف پیشرفت کلانشهر شیراز و تشویق سرمایه گذاری و مشارکت بصورت هدفمند و مبتنی بر ارتقاء کیفیت و عدالت شهری و افزایش سهم درآمد پایدار از بودجه مصوب سالیانه همچنین تعدیل و تنظیم هزینه مربوط به عوارض شهرداری در پروژه های سرمایه گذاری و مشارکتی با هدف پیش بینی سود سرمایه گذاری مناسب برای سرمایه گذاران مستند به آیین نامه مالی موضوع ماده یک قانون درآمد پایدار و هزینه های شهرداری ها و دهیاری ها و کمک به بخش خصوصی و ایجاد مشوق های سرمایه گذاری آیین نامه اجرایی اعطای مشوق های سرمایه گذاری شهرداری شیراز به شرح ذیل به تصویب رسید.

ماده ۱: دامنه کاربرد

دامنه کاربرد شامل

۱-۱: تمامی پروژه های سرمایه گذاری شهرداری شیراز متناسب با موقعیت قرارگیری پروژه، حجم سرمایه گذاری و درصد فعالیت های هر پروژه که مالکیت تمام یا بخشی از عرصه پروژه با شهرداری باشد یا سایر طرح ها، پروژه ها، یا قراردادهایی که آورده شهرداری در آنها بصورت مجوز یا دارایی های مادی یا معنوی باشد.

۱-۲: پروژه هایی که بر اساس اسناد بالادستی از جمله مطالعات مورد تایید معاونت برنامه ریزی شهرداری در گروه هدف ۳، (موضوع ماده ۳ آیین نامه) در محلات موضوع مطالعات مذکور محرک توسعه باشند هر چند شهرداری در آنها آورده ای نداشته باشد و متقاضی بخش خصوصی یا عمومی (به جز شهرداری) و دولتی باشد.

ماده ۲: تعاریف

پروژه سرمایه گذاری: پروژه هایی است که در ۴ سرفصل اصلی ۱- تحقق کاربری های طرح جامع و تفصیلی، ۲-وظایف و تکالیف قانونی شهرداری، ۳- واگذاری تصدی ها به بخش خصوصی و ۴- مشارکت به قصد کسب درآمد و انتفاع و کاهش هزینه، تعریف شده است و به صورت سرمایه گذاری یا مشارکتی قابلیت اجرا دارد به نوعی که منافع آن پایدار بوده و سرمایه گذار با به کار گیری انواع منابع اعم از نقدی و غیرنقدی و منقول و غیر منقول با مشارکت شهرداری یا بدون آن پروژه را اجرا می نماید.

سازمان: منظور از سازمان، سازمان سرمایه گذاری و مشارکت های مردمی شهرداری شیراز است.

سرمایه گذار: عبارتست از شخص حقیقی یا حقوقی، اعم از دولتی و غیردولتی، ایرانی و خارجی که با اطلاع از توانایی و امکانات خود و شهرداری در چارچوب مقررات و توافقات و قراردادهای منعقد شده به سرمایه گذاری در پروژه های شهری اقدام می نماید.

ماده ۳: در این آئین نامه اعطای مشوق های سرمایه گذاری براساس گروه بندی مناطق می باشد که براساس تقسیم بندی نواحی مختلف شهر بر مبنای حوزه های درآمدی و براساس P ارزش معاملاتی املاک (دفترچه موضوع ماده ۶۴ قانون مالیات های مستقیم) است که مناطق به شرح ذیل تقسیم بندی می شوند:

گروه هدف ۱: منظور از این گروه، مناطق برخوردار براساس تقسیم بندی دفترچه مذکور است. در این گروه بندی براساس تقسیم بندی که هر ساله توسط سازمان امور مالیاتی انجام می شود، اراضی شهر بر حسب قیمت، به سه بخش بالایی، میانی و پایینی تقسیم بندی می شوند. اراضی که در یک سوم بالایی بخش بندی قرار گیرند به عنوان گروه برخوردار محسوب می گردند.

گروه هدف ۲: میانه: منظور از این گروه، مناطق نیمه برخوردار براساس تقسیم بندی دفترچه مذکور هستند که در حد میانه قیمت منطقه بندی قرار دارند.

گروه هدف ۳: منظور از این گروه، مناطق کمتر برخوردار براساس تقسیم بندی دفترچه مذکور هستند که در یک سوم پایینی قیمت منطقه بندی قرار دارند.

تبصره ۱: موضوع حوزه های درآمدی و P ارزش معاملاتی املاک، هر ساله توسط اداره کل تشخیص وصول درآمد تعیین و ابلاغ و آخرین ابلاغ ملاک عمل می باشد.

ماده ۴: مشوق های حوزه شهر سازی و درآمدی پروژه های مشمول این آیین نامه به شرح ذیل می باشد.

۴-۱ - کاهش عوارض صدور پروانه های ساختمانی پروژه های سرمایه گذاری براساس گروه بندی تعریف شده در ماده ۳ این آیین نامه.

۴-۲ - برخورداری از مشوق های مربوط به باشگاه مودیان خوش حساب موضوع مصوبه شماره ۹۷/۹۱۸/ص مورخ ۱۳۹۷/۰۳/۰۸ شورای اسلامی شهر شیراز

۴-۳ - برخورداری از مشوق های مربوط به نوسازی بافت فرسوده مصوبه کمیسیون ماده ۵ قانون تاسیس شورای عالی شهرسازی و معماری. موضوع نامه شماره ۱۴۰۲/۱۲۴۹۳۷ مورخ ۱۴۰۲/۳/۳ راه و شهرسازی و اصلاحات بعدی و مصوبه شماره ۹۷/۳۶۶۹/ص مورخ ۱۳۹۷/۹/۲۰ شورای اسلامی شهر شیراز و اصلاحات بعدی .

۴-۴ - برخورداری از مشوق های مربوط به توسعه زیرساخت گردشگری.

۴-۵ - اختصاص گیشه ویژه پروژه های سرمایه گذاری در حوزه شهرسازی (پنجره واحد)

۴-۶ - در پروژه های سرمایه گذاری جهت تامین پارکینگ مورد نیاز مجموعه و پارک های مازاد در صورتی که سطح اشتغال بیشتر از ۱۰٪ مساحت همکف باشد ، به شرط رعایت حقوق مجاورین و عدم مزاحمت از نشر شهرکسازی بلا اشکال می باشد . (بند ۳-۱-۱۰ طرح تفصیلی)

۴-۷ - لغو محدودیت مساحت مشاعات نظیر انباری و سالن اجتماعات ولایی و طبق بند ۳-۱-۱۷ طرح تفصیلی شهر شیراز حداکثر مساحت انبار ۱۲ متر مربع می باشد که جهت پروژه های سرمایه گذاری، شهرداری می تواند محدودیت را حذف نماید.(۱۰٪ مساحت واحد یا بیشتر)

۴-۸ - طبق بند ۳-۱-۱۸ طرح تفصیلی شهر شیراز حداکثر مساحت سرایداری قابل تغییر می باشد (حداقل ۵۰ متر مربع)

۴-۹ - طبق بند ۳-۲-۱۰ طرح تفصیلی شهر شیراز احداث واحد تجاری در زیر پهنه S۱۲۴ و S۲۱۳ و احداث تجاری در طبقات زیرزمین اول و طبقه اول بلامانع می باشد . لذا با توجه به عدم درج اینکه تراکم تجاری زیرزمین اول جزء تراکم ناخالص حساب شود یا خیر ، می توان سطح زیر زمین به تجاری اختصاص داد و تراکم محاسبه نگردد .

۴-۱۰ - با توجه به ضوابط و مقررات شهرسازی در خصوص جانمایی اعیانی به جهت شمالی جنوبی یا شرقی غربی بودن ، توده گذاری املاک خاص از جمله تفکیک های ناهمگون، دارای توپوگرافی خاص و ... با مساحت حداقل ۲۵۰۰ متر مربع به بالا به شرط رعایت حقوق همسایگی و استاندارد های فضایی به تشخیص شهرداری قابلیت تغییر دارند .

تبصره ۱: مشوقات موضوع این ماده، مشمول تخلفات مربوط به موضوع کمیسیون ماده صد قانون شهرداری نمی باشد.

تبصره ۲: املاکی که مشمول مشوق های بند ۳-۴ (برخورداری از مشوق های مربوط به نوسازی بافت فرسوده) یا بند ۴-۴ (برخورداری از مشوق های مربوط به توسعه زیرساخت گردشگری) می گردند مشمول مشوق بند ۴-۱ (برخورداری از مشوق های سرمایه گذاری با موضوع کاهش در عوارض صدور پروانه های ساختمانی پروژه های سرمایه گذاری براساس گروه بندی تعریف شده) نمی گردند.

تبصره ۳: معافیت های مندرج در دفترچه عوارضی مصوب سالانه شورای اسلامی شهردر رابطه با این آیین نامه در خصوص مبلغ عوارض ساختمانی (به جز تخفیف ها) به قوت خود باقی است.

تبصره ۴: شهرداری مکلف است زمینه بررسی جداگانه و خارج از نوبت پرونده های مربوط به پروژه های سرمایه گذاری طرح شده در کمیسیون ماده ۵ قانون تاسیس شورای عالی شهرسازی و معماری و کارگروه امور زیربنایی، توسعه روستایی، عشایری، شهری و آمایش سرزمین و محیط زیست استان براساس ماده ۱۰ و ماده ۱۱ آئین نامه مالی موضوع ماده ۱ قانون درآمد پایدار و هزینه شهرداریها و دهیاری ها (نامه شماره ۶۰۷۰۲/ت/۲۳۵۴۷۲ مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۲۰ هیات وزیران) با تنظیم و انعقاد تفاهم نامه چهار جانبه فی مابین استانداری فارس، شهرداری شیراز، شورای اسلامی شهر شیراز و اداره کل راه و شهرسازی فارس (دبیرخانه کمیسیون ماده ۵) حداکثر ظرف مدت یک ماه از تاریخ ثبت در دبیرخانه کمیسیون های مذکور ایجاد نماید.

تبصره ۵: تعریف و تشخیص فعالیت های زیر گروه هر کاربری در پروژه ها، بر اساس طبقه بندی کاربری اراضی طرح تفصیلی کلانشهر شیراز مصوب شورای عالی شهرسازی و معماری خواهد بود و ملاک عمل جداول کاربری های مجاز به استقرار طبق ضوابط و مقررات طرح تفصیلی شهر شیراز می باشد.

تبصره ۶: در مشوق های تعریف شده منظور از تسهیلاتی که در محاسبه هزینه صدور پروانه در نظر گرفته می شود، عبارتست از مجموع هزینه های متعلق به شهرداری جهت صدور پروانه به غیر از هزینه های مربوط به بیمه تأمین اجتماعی کارگران ساختمانی، آموزش و پرورش که به عهده سرمایه گذار می باشد .

ماده ۵: در پروژه هایی که بر اساس طرح تفصیلی مورد عمل شهرداری شیراز دارای کاربری مختلط هستند مشوق های سرمایه گذاری با موضوع کاهش در عوارض صدور پروانه های ساختمانی پروژه های سرمایه گذاری براساس گروه بندی تعریف شده در پهنه های M و S طرح تفصیلی شهر شیراز برخوردار بر مبنای کاربری های مندرج صرفا کاربری های غیرانتفاعی (فرهنگی، مذهبی، ورزشی، بهداشتی درمانی) به شرح جدول ۱ تعیین می گردد.

جدول ۱- تسهیلات تشویقی سرمایه گذاری در پهنه های M و S

کاربری های گردشگری، بهداشتی درمانی، ورزشی، پارکینگ، فرهنگی، مذهبی، آموزشی حداقل ۲۰ درصد و کمتر از ۵۰ درصد از کل پروژه	کاربری های گردشگری، بهداشتی درمانی، ورزشی، پارکینگ، فرهنگی، مذهبی، آموزشی حداقل ۵۰ درصد و کمتر از ۷۰ درصد از کل پروژه	کاربری های گردشگری، بهداشتی درمانی، ورزشی، پارکینگ، فرهنگی، مذهبی، آموزشی حداقل ۲۰ درصد و کمتر از ۵۰ درصد از کل پروژه	کاربری های گردشگری، بهداشتی درمانی، ورزشی، پارکینگ، فرهنگی، مذهبی، آموزشی بیش از ۵ درصد و کمتر از ۲۰ درصد از کل پروژه	درصد سطوح کاربری های غیر انتفاعی
۳۵%	۳۰%	۲۵%	۲۰%	محدوده هدف سه
۳۰%	۲۵%	۲۰%	۱۵%	محدوده هدف دو
.	.	.	.	محدوده هدف یک

تبصره ۱: در کاربری های مشترک (مثلا گردشگری و پارکینگ)، درصد نهایی تشویقی، از میانگین وزنی مجموع کاربری های تعریف شده محاسبه می شود.

تبصره ۲: کلیه فعالیت های رفاهی – خدماتی ذکر شده در جدول ۱ در تعریف پروژه ها می تواند بصورت منفرد (یک فعالیت) و یا ترکیبی (چند فعالیت) باشند.

تبصره ۳: مبنای تعیین میزان فعالیت های رفاهی – خدماتی، درصد مساحت ناخالص زیربنای فعالیت های رفاهی – خدماتی از زیربنای کل پروژه (به جز پارکینگ) است.

تبصره ۴: در پروژه های مشمول مشوق های جدول ۱، وجود کاربری مسکونی در ترکیب پروژه (بصورت منفرد و یا ترکیب با اقامتی و تجاری) بلامانع است. اما مساحت فعالیت های خدماتی که مطابق با طرح های بالادست الزاماً باید تأمین گردد، شامل درصدهای مشمول نمی شود.

تبصره ۵: در مواردی که فعالیت های انتفاعی و فعالیت های رفاهی – خدماتی در یک طبقه استقرار دارند جهت تعیین سطح ناخالص فعالیت ها (در صورتی که رده کاربری مشاعات در مرجع ذیصلاح مربوطه تعیین نشده باشد) مشاعات طبقه مذکور به نسبت سهم مساحت هر فعالیت در آن طبقه تعیین می گردد.

تبصره ۶: در خصوص فعالیت های اجرا شده در فضای روباز از جمله شهرسازی و ... در زیر گروه کاربری تفریحی که ماهیت شکل گیری آن بصورت فضای باز می باشد، به منظور برخورداری سرمایه گذاران از مشوق های جدول یک، مساحت شهرسازی روباز به عنوان سطح فعالیت رفاهی – خدماتی ملاک محاسبه است.

تبصره ۷: مشوق های موضوع جدول شماره یک برای تخفیف هزینه های صدور پروانه ساختمانی و اصلاح پروانه در نظر گرفته شده است و شامل تخلفات ساختمانی نمی باشد.

تبصره ۸: احداث نمازخانه در مجتمع های تجاری و تفریحی، سالن های پذیرایی و جشن ها معاف از عوارض ساختمانی می باشد

تبصره ۹: در پهنه های M با مساحت بیشتر از ۲۰۰۰ متر مربع حداکثر سطح اشغال طبق طرح تفصیلی ۳۵٪ می باشد. در پروژه های سرمایه گذاری می توان به تشخیص شهرداری و مشروط به رعایت مسائل ترافیکی و معماری اقتصادی و زیست محیطی و شهرسازی و حقوق مجاورین، سطح اشغال را افزایش داد.

ماده ۶: مشوق های سرمایه گذاری با موضوع کاهش در عوارض صدور پروانه های ساختمانی در پروژه هایی سرمایه گذاری که بر اساس طرح تفصیلی مورد عمل شهرداری شیراز در پهنه های R طرح تفصیلی شهر شیراز قرار می گیرند بر اساس مترائ و به صورت پلکانی به شرح جدول ۲ تعیین می گردد.

جدول ۲: سیاست ها و ضوابط تشویقی سرمایه گذاری در پهنه های R به صورت پلکانی

مترائ زیربنا کمتر از ۲۰۰۰ متر مربع	مترائ زیربنا ۲۰۰۰ تا ۵۰۰۰ متر مربع	مترائ زیربنا ۵۰۰۰ متر مربع به بالا	درصد سطوح کاربری های غیر انتفاعی
۱۵%	۲۰%	۲۵%	درصد محدوده هدف سه
۱۰%	۱۵%	۲۰%	درصد محدوده هدف دو
۰	۰	۰	درصد محدوده هدف یک

تبصره: منظور از محاسبه با مأخذ عوارض پایه در جدول شماره ۲، محاسبه و دریافت تمام حقوق مربوط به تراکم های ناشی از مصوبات کمیسیون ماده ۵ مورد عمل شهرداری در کلیه عملکردهای شهرداری است.

ماده ۷: تسهیلات تشویقی سرمایه گذاری در پروژه های احداث پارکینگ عمومی براساس ضوابط و مقررات طرح مصوب تفصیلی به منظور تشویق سرمایه گذاری در پروژه های احداث پارکینگ عمومی واقع در حوزه های مختلف پارکینگ طرح تفصیلی شهر شیراز (صفحه ۶۳ طرح تفصیلی و تبصره حوزه یک پارکینگ «پیوست») پروژه هایی که زیربنای کل پروژه به پارکینگ عمومی اختصاص یابد، از سیاست های تشویقی طبق جدول ۳ برخوردار می گردند. ضمن اینکه حق و حقوق شهرداری در این پروژه براساس جدول یک دریافت می شود پس از دریافت تاییدیه از معاونت حمل و نقل و ترافیک شهرداری شیراز به شرح جدول ذیل می باشد:

جدول ۳: سیاست ها و ضوابط تشویقی سرمایه گذاری در پروژه های کاربری پارکینگ عمومی و احداث تجاری در پارکینگ

سیاست و ضابطه تشویقی سرمایه گذاری	حوزه پارکینگ
حداکثر ۲۵ درصد از زیر بنای کل پروژه (کاربری پارکینگ) به کاربری انتفاعی (تجاری) اختصاص می یابد.	حوزه ۱
حداکثر ۲۰ درصد از زیر بنای کل پروژه (کاربری پارکینگ) به کاربری انتفاعی (تجاری) اختصاص می یابد.	حوزه ۲
حداکثر ۱۵ درصد از زیر بنای کل پروژه (کاربری پارکینگ) به کاربری انتفاعی (تجاری) اختصاص می یابد.	حوزه ۳

تبصره ۱: پروژه های پارکینگ عمومی که از مشوق این آیین نامه استفاده نموده اند مجاز به واگذاری پارکینگ های عمومی پروژه به عنوان کسری پارکینگ سایر کاربری ها (با رعایت قوانین و مقررات و ضوابط شهرسازی) می باشند.

تبصره ۲: پرداخت کلیه عوارض متعلق به کاربری های انتفاعی موضوع جدول شماره سه تابع ضوابط این آیین نامه خواهد بود.

ماده ۸: مشوق های اقتصادی پروژه های مشمول این آیین نامه به شرح ذیل می باشد:

۱-۸- در پروژه هایی که حالت غیر انتفاعی دارند (به تنهایی توجیه اقتصادی کافی ندارند) می توان پروژه سرمایه گذاری دیگری به صورت تجمیعی با پروژه قبلی تعریف نمود و آنها را مشمول مشوق های مرتبط با این آیین نامه نمود.

۲-۸- در پروژه های سرمایه گذاری که تمام و یا بخشی از زمین متعلق به شهرداری می باشد، مبلغی که به عنوان مشوق و مبلغ عوارض صدور پروانه ساختمانی در سهم شهرداری قرار می گیرد مشمول موارد مندرج در این مصوبه خواهد بود و در صورتیکه سرمایه گذار متقاضی پرداخت عوارض صدور پروانه ساختمانی به منظور افزایش سهام خود باشد، آورده ایشان به مأخذ پایه (بدون کاهش عوارض) محاسبه می گردد.

۳-۸- تعرفه هزینه پارکینگ به منظور کمک به توجیه اقتصادی سرمایه گذاری بخش خصوصی در ساخت پارکینگ های عمومی مندرج در جدول شماره ۳ می بایست با توجه به تقاضای پارکینگ مربوطه در ساعات مختلف شبانه روز اصلاح و بصورت شناور (با تعیین بازه مناسب از طریق شهرداری و مدیریت آن توسط بهره بردار) تعیین گردد که پس از دریافت تأییدیه از شورای اسلامی شهر قابل انجام خواهد بود.

۴-۸: در پروژه های سرمایه گذاری مدل های مشارکت عمومی و خصوصی که در آنها یا مالکیت عرصه به سرمایه گذار واگذار نمی گردد یا اصولاً زمین محور نمی باشند (از جمله مدل های سرمایه گذاری BOT، BOLT، BOST و غیره) مانند احداث زائرسراهای ارزان قیمت، پروژه های

فناوری های روز مرتبط با نیاز شهر، پروژه های بخش های فرهنگی، مذهبی، حمل و نقل عمومی شهری، گردشگری، احداث پارک، شهرسازی های مدرن، سالن های ورزشی، فرهنگسرا، کتابخانه، سینما، سالن های تئاتر، همایش و نمایش، پروژه های مرتبط با کاهش ترافیک و بهبود عبور، پروژه های حوزه پسماند و نظیر آن که به صورت قرارداد های خانواده B سرمایه گذاری می شوند از مشوق های مربوطه مازاد برمدت بهره برداری اعلامی کارشناس رسمی دادگستری بر اساس جدول ۴ بهره مند خواهند شد

جدول ۴- مشوق های سرمایه گذاری مشارکت عمومی و خصوصی

ردیف	ارزش سرمایه گذاری توسط سرمایه گذار در پروژه	BOT و BOLT و غیره		
		مازاد درصد تشویقی در نواحی گروه هدف ۱	مازاد درصد تشویقی در نواحی گروه هدف ۲	مازاد درصد تشویقی در نواحی گروه هدف ۳
۱	پروژه های تا سقف ۵۰ میلیارد تومان	۵ درصد دوره بهره برداری	۶ درصد دوره بهره برداری	۶/۵ درصد دوره بهره برداری
۲	از ۵۱ تا ۲۰۰ میلیارد تومان	۱۰ درصد دوره بهره برداری	۱۲ درصد دوره بهره برداری	۱۳ درصد دوره بهره برداری
۳	از ۲۰۱ الی ۵۰۰ میلیارد تومان	۱۵ درصد دوره بهره برداری	۱۸ درصد دوره بهره برداری	۱۹/۵ درصد دوره بهره برداری
۴	از ۵۰۱ میلیارد تومان تا ۸۰۰ میلیارد تومان	۲۰ درصد دوره بهره برداری	۲۴ درصد دوره بهره برداری	۲۶ درصد دوره بهره برداری
۵	مازاد بر ۸۰۰ میلیارد تومان	۲۵ درصد دوره بهره برداری	۳۰ درصد دوره بهره برداری	۳۲/۵ درصد دوره بهره برداری

تبصره: در انواع پروژه هایی که بر اساس مدل اقتصادی شهرداری نسبت به دریافت اجاره و یا سهم از درآمد و ... در طول بهره برداری استفاده می نماید در خصوص مدت مشمول تخفیف نیز بایستی نسبت به اخذ موارد مذکور اقدام گردد.

ماده ۹: سایر مشوق ها :

۹-۱- براساس فرآیند پنجره واحد سرمایه گذاری از نظر کاهش مدت زمان فرایند سرمایه گذاری نسبت به صدور مجوز و انعقاد قرارداد پروژه های سرمایه گذاری اقدام گردد.

۹-۲- اجازه ارائه خدمات CIP به سرمایه گذاران خارج از شهر شیراز از جمله پرداخت هزینه های بلیط هوایی و زمینی، اقامت و ... در زمان حضور و مذاکره در شیراز و همچنین به مراجعین سازمان به شهرداری شیراز داده می شود.

۹-۳- خرید تضمینی حداقل ۲۵ درصد از محصولات و خدمات پروژه های سرمایه گذاری با صلاحدید شهرداری مانند پروژه های بازیافت ضایعات ساختمانی، بازار گل و گیاه و ... که مورد نیاز شهرداری است و از سایر عرضه کنندگان تامین می گردد.

۴-۹- اجازه توثیق پروژه های سرمایه گذاری جهت اخذ تسهیلات در پروژه های ساخت و ساز مسکونی با اخذ ضمانت نامه های بانکی و یا ملکی و پیش فروش طبق مصوبه ۱۴۰۱/۴۰۳/ص - ۱۴۰۱/۰۱/۲۹ شورای اسلامی شهر به شهرداری داده می شود.

۵-۹- در قراردادهایی که پیش فروش در آنها لحاظ می گردد در راستای صرفه و صلاح طرفین سرمایه گذاری، اجازه پیش فروش زمانی امکان پذیر است که در قالب مدیریت واحد پیش فروش همزمان سهام طرفین پیش فروش گردد.

۶-۹- در پروژه ها و قراردادهای مشارکت مدنی (پروژه هایی که شهرداری در آنها زمین، عوارض و سایر آورده ها یا ترکیبی از آنها به عنوان آورده دارد) نسبت به تعیین درصد پایه آورده های طرفین بدون لحاظ ارزش زمانی آورده های آنها اقدام شود.

۷-۹- امکان تضمین پرداخت ما به التفاوت قیمت محصولات یا خدمات خصوصاً پروژه های سرمایه گذاری در حوزه حمل و نقل، پسماند و محیط زیست شهری به پیشنهاد شهرداری شیراز و تصویب شورای اسلامی شهر شیراز وجود دارد.

۸-۹- شهرداری مکلف است نسبت به پایبندی کلیه تعهدات و قراردادهای سرمایه گذاری ملزم باشد.

۹-۹- به شهرداری اجازه داده می شود نسبت به در نظر گرفتن مشوق جهت تعجیل در اجرای پروژه های سرمایه گذاری (ساخت و احداث) به ازای هر ماه تعجیل، متناسب با حجم سرمایه گذاری پروژه در قالب پرداخت نقدی و یا افزایش سهم از پروژه و یا افزایش به دوره بهره برداری و یا ترکیبی از روش های مذکور به سرمایه گذار اقدام نماید.

ماده ۱۰: استفاده از ظرفیت سایر مشوق های موجود در کشور:

۱-۱۰- استفاده از ظرفیت های تشویقی در حوزه گردشگری خصوصاً قوانین و مقررات مصوب مراجع دولتی در اجرای پروژه های سرمایه گذاری (به جز موضوع انتقال مالکیت که تابع قوانین و مقررات شهرداری است).

۲-۱۰- استفاده از ظرفیت های موجود در قانون سرمایه گذاری خارجی در انعقاد قراردادهای سرمایه گذاری علی الخصوص قانون موافقت نامه های دو جانبه سرمایه گذاری خارجی بین کشور جمهوری اسلامی ایران و سایر کشورها بعنوان نمونه تعیین مرجع حل اختلاف در قراردادهای سرمایه گذاری خارجی بر اساس مصوبات قانونی مذکور و طی تشریفات قانونی.

ماده ۱۱: شهرداری می تواند پس از تصویب این مصوبه و با عنایت به تصویب آیین نامه مالی موضوع ماده ۱ قانون درآمد پایدار و هزینه شهرداری ها و دهیاری ها، پس از تدوین دستورالعمل های اجرایی مربوطه توسط وزارت کشور، نسبت به ارائه لایحه مشوق های قابل اجرای جدید به شورای اسلامی شهر اقدام نماید.

ماده ۱۲: تشویق های موضوع این آیین نامه مشمول قراردادهای قبل از تاریخ تصویب این مصوبه نمی گردد.

ماده ۱۳: این آیین نامه در ۱۳ ماده در تاریخ ۱۴۰۲/۸/۱۴ به تصویب شورای اسلامی شهر رسید.